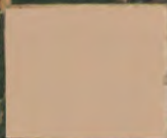

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

120

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Traduction officielle
du code de commerce fran-
çais et loi
sur la compétence des
tribunaux de commerce.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΚΑΙ

Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

~~~~~  
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.  
~~~~~

(Τιμῆτα: Δραχ. 1: 20.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

1837.

БІЛІСЬКО-МЕДИКАЛЬНИЙ

ІНСТИТУТ

ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ

ІНСТИТУТ

ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ

к

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΑΝΤΕΣ ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικῶν Νόμου τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 — 27 Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν μεγάλην ἡμῶν ἐπιθυμίαν· αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύει ἤδη Ἑμπορικῶν τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς Νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβὲς καὶ σαφὲς καὶ ἐπίσημον (authentique) καὶ θέλοντες γὰρ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειὰς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπλήθους συσταθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα καὶ παρ' ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῷ Βασιλείῳ ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικῶν νόμου τῆς

Γαλλίας θέλει τυπωθῇ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ θέλει θεωρεῖσθαι
ὡς ἐπλήσιον κείμενον νόμον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προ-
παρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ
ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συγχρότως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κε-
φαλῆς τοῦ παρ' ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ
ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΙΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐκτελέσεως

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΤΙΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΛΟΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δεκαεπτακταύτης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσκαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθ 1.

Τὰ ἔμποροδικεῖα κρίνουν

α. Πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συνλλαγὰς.

β'. Πᾶσαν μεταξὺ ὁποίωνδήποτε διαφορὰν ἀφορᾶσαν πράξεις ἐμπορικὰς.

Ἄρθ 2.

Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομιδῆς διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας (agences et bureaux d'affaires) πλειστηριασμοῦ καὶ δημοσίων θεαμάτων.

Ὅλας τὰς κολληδιστικὰς τραπεζικὰς καὶ μετρητικὰς ἐργασίας.

Ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν
Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζικῶν ὑποχρέωσεις·
Τὰς συναλλαγματικές καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς
χρημάτων, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ᾖναι οἱ συναλλαττόμενοι.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικές·
Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν
ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυ-
τηλίαν χρησίμωσαν·

Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολὰς· πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν
ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφῶν·

Πᾶσαν ναύλωσιν·

Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα
καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν·

Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ
συμβάσεις·

Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυ-
τικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως, περὶ πάσης ἀγωγῆς γενο-
μένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν
ἐνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου ὑπὸ τὸν ὅποιον διατελοῦσι.

Ἄρθρ. 5.

Κρίνουν τελευταῖον,

α. Περί τῆς παρακαταθήκης τοῦτε ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν βι-
βλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ
ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων·

β'. Περί τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ (con-
cordat) τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δα-
νεισῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος τηρεῖται εἰς
πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὅποιαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρ-
μοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ

τοιαῦται ἀνακόπαι ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια· διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος, ἄλλως εἶναι ἄκυρος·

γ'. Περὶ τῆς Δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενομένης συνθήκης (traité)·

δ'. Περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα 690, 691 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπόρου ὑπογραφὴν, οὐδ' ἀφορῶσι ἐργασίας ἐμπορικᾶς, κολλυβισικᾶς, τραπεζιτικᾶς ἢ μεσιτικᾶς, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωθεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύναται ὁμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὴ ὁσάκις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβισικῶν, τραπεζιτικῶν ἢ μεσιτικῶν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικεῶν αἱ κατὰ ἰδιοκτητῶνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων· οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματειῶν ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ γραμμάτια ὁμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἔνεκεν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ῥητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά·

Ἄρθρ. 9. τῶν ἐπὶ ἀποκρίσει ἀποκρίσει

Τὰ ἐμπροδικοῦ ἀκρίβουν ἀνεκκλήτως

α. Περὶ ὧν τῶν αἰτήσεων ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν

β. Περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὅσκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελαν δηλοποιήσει διὰ ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ παρὼν Νόμος νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λαμβάνει δὲ κύρος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 2—14 Μαΐου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Ι. ΕΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΠΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπόρων.

1. ἘΜΠΟΡΟΙ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ κύριον ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν.

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράφστος (émancipé) τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὅποῖον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, μὴτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς.

Α'. Ἄν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δύναμει διασκέμματος ἐπικυρωμένου (homologué) παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Β'. Ἄν περιπλέον τὸ ἔγγραφο τῆς ἀδείας δὲν ἐκατασιγώθη (enregistré) καὶ ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐμπορευομένους ἀνηλίκους ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἄρθρα 632 καὶ 633 ὀρίζουσιν ἐμπορικὰς.

4. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐμπορεύεται δημοσίως, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀνδρὸς τῆς.

5. Ἡ δημοσίως ἐμπορευομένη γυνὴ δύναται, χωρὶς τῆς συναίνεσως τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριόν τῆς· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συνυποχρεώνει καὶ τὸν σύζυγον, ἂν ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν κοινότης ὑπαρχόντων (communauté de biens).

Ἡ γυνὴ δὲν λογίζεται δημόσιος ἔμπορος, ὅταν λιανοπωλῇ μόνον τὰς πραγματείας τῆς ἐμπορίας τοῦ ἀνδρὸς τῆς, ἀλλ' ὅταν αὐτὴ ἐμπορεύεται χωριστά.

6. Οἱ ἀνήλικοι ἔμποροι, οἱ μὲ ἀδειαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐφωδιασμένοι, δύνανται νὰ ὑποχρεοῦν καὶ ὑποθηκεύουν τὰ ἀκίνητά των κτήματα· δύνανται δὲ καὶ νὰ τὰ ἀπαλλοτριόνουν (aliéner) φυλάττοντες τὰς διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 457 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Πολιτικοῦ Νόμου.

7. Αἱ δημοσίως ἐμπορευόμεναι γυναῖκες δύνανται ἐπίσης νὰ ὑποχρεοῦν, ὑποθηκεύουν, καὶ ἀπαλλοτριόνουν τὰ ἀκίνητά των. Μολταυτὰ τὰ διωμολογημένα προικῶα κτήματά των, ὅταν ᾖναι ὑπὸ προίκειον διαίκῃσιν (régime dotal) ὑπανδρευμένοι, δὲν δύνανται μήτε εἰς ὑποθήκην νὰ τεθοῦν, μήτε νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν εἰ μὴ εἰς τὰς ὥρισμένας ἀπὸ τὸν πολιτικὸν νόμον περιπτώσεις, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ διαγεγραμμένους τύπους.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

8. Πᾶς ἔμπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βιβλίων, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν βιβλίον ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον (Journal), παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του (dettes actives et passives), τὰς ἐμπορικὰς τοῦ ἐργασίας, τὰς συναλλαγματικὰς τοῦ διαπραγματεύσεις, τὰς ἀποδογὰς ἢ ὀπισθογραφήσεις (endossements), καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρώνει ἐφ' οἷωδήποτε λόγῳ, καὶ φανερόν κατὰ μῆνα τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς τοῦ δαπάνης.

Χρεωστεῖ νὰ θέτῃ εἰς φάκελλον τὰς ὁποίας λαμβάνει ἐπιστολάς, καὶ ν' ἀντιγράψῃ εἰς βιβλίον ὅσας ἐπιστέλλει.

9. Χρεωστεῖ νὰ κάμνῃ κατ' ἔτος ἰδιόγραφον ἀπογραφὴν (inventaire sous seing privé) τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του, καὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράψῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτου βιβλίον.

10. Τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ τῶν ἀπογράφων βιβλίον πρέπει νὰ μονογραφῶνται καὶ νὰ θεωρῶνται (parapher et viser) ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Τὸ πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιστολῶν βιβλίον δὲν ὑπόκειται εἰς ταύτην τὴν διατύπωσιν.

Ὅλα δὲ τὰ βιβλία πρέπει νὰ συντάσσωνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα, ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιώριον.

11. Τὰ βιβλία, τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἀνωτέρω 8 καὶ 9 ἄρθροις, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται, μονογραφῶνται καὶ θεωρῶνται εἴτε παρά τινος τῶν ἐμποροδικῶν, εἴτε παρά τοῦ δημάρχου, ἢ ἐνὸς τῶν παρέδρων του, κατὰ τὸν συνήθη τύπον, καὶ δωρεάν.

Οἱ ἔμποροι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν τὰ βιβλία ταῦτα ἐπὶ δέκα ἔτη.

12. Τὰ τακτικῶς συνταγμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύναται νὰ παρεδελχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφορὰς.

13. Τὰ βιβλία, τὰ ὅποια χρεωστῶν νὰ ἔχουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐφυλάχθησαν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἔμπορῶν νὰ προσαχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρῆξωσι πίσιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, μὴ ἀβυστουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὀρισμῶν.

14. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰ μὴ ὅσας προέκειται περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, διαλύσεως εταιρίας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

15. Διαδικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων.

16. Ἐὰν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθη, ἐξητήθη ἢ διετάχθη, εὐρίσκονται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύναται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ νὰ διατάξουν ἓνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ νὰ κάμῃ ἐγγραφὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον.

17. Ἐὰν ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβάλλονται ὡς παρκετικά πίστεως, δὲν θέλῃ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγγέλλῃ ὅρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαφόρων ἐταιριῶν καὶ τῶν καθ' αὐτὰν.

18. Τὸ ἐταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων.

19. Ὁ νόμος γνωρίζει τρία ἤδη ἐμπορικῶν ἐταιριῶν· τὴν ὁμόρρυθμον (la société en nom collectif), τὴν ἑτερόρρυθμον (la société en commandite), καὶ τὴν ἀνώνυμον.

20. Ὁμόρρυθμος εἶναι ἡ συστανομένη μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἐταιρικὴν.

21. Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἡμποροῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

22. Οἱ ὁμόρρυθμοι συνεταῖροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ἔγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένως παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἐταιρικὴν ὄνομα ἐπωνυμίαν.

23. Ἑτερόρρυθμος ἐταιρία εἶναι ἡ συστανομένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων, καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, (bailleurs de fond) οἱ ὅποιοι ὀνομάζονται ἑτερόρρυθμοι, ἢ καθ' ἑτερόρρυθμὴν συνεταῖροι.

Ἡ ἐταιρία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, φέρουσα κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων.

24. Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλεγγύως, καὶ ὄνο-

μαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ δευθύνουν τὴν ἐταιρίαν, εἴτε εἰς ἢ τινες ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἐταιρία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἑτερόρρυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδότας.

25. Τ' ὄνομα ἑτερόρρυθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

26. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίας, εἰ μὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὑποῖα κατέθεσεν, ἢ ὥφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν.

27. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ κάμμίαν πράξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας οὐδὲ κατ' ἐπιτροπὴν.

28. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος, ὁ παρὰβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς ὁμορρυθμοὺς συνεταίρους εἰς ὅλα τὰ χρεῖα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας.

29. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δὲν λαμβάνει ἐταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς.

31. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινούς ἐπιτρόπους (mandataires), μετακλητοὺς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμισθούς.

32. Οἱ Διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δὲ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς καμμίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχλήν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας.

33. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίας, εἰ μὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἐταιρίαν μετοχῆς των.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας διαιρεῖται εἰς μερίδια, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ισότημα.

35. Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθοῦν (être établis) δι' ἀνωνύμων ἀποδεικτικῶν (titre au porteur).

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

36. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας.

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις γίνεται μὲ δημοσίωσιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του.

37. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἐγκρισις αὕτη πρέπει νὰ ᾖ κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἐτερορρύθμων ἐταιριῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἐταιριῶν.

39. Αἱ ὁμόρρυθμοι ἢ ἐτερορρύθμοι ἐταιρίαι πρέπει νὰ ἀποδεικνύωνται δι' ἐγγράφων δημοσίων, ἢ ἰδιογράφων, φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

40. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι δὲν δύνανται νὰ συσταθοῦν εἰμὴ διὰ δημοσίων ἐγγράφων.

41. Κάμμια διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς ἐταιρίας ἐγγράφων ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὄρων παρὰ τοὺς εἰς τὰ ἐγγραφα ταῦτα διαλαμβανομένους, οὔτε περὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, ὡς λεχθέντων δῆθεν πρὶν γενῇ, ἐνῶ ἐγίνετο ἢ ἀφοῦ ἐγένετο τὸ ἐγγραφοῦν, ἂν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα φράγγων.

42. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμόρρυθμων καὶ ἐτερορρύθμων ἐταιριῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ

ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἐταιρίας καταστήμα, διὰ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον, καὶ τοιχοκολληθὲν νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἐὰν ἡ ἐταιρία ἔχῃ πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους νομούς, ἢ παράδοσις, ἢ ἀντιγραφὴ καὶ ἡ τοιχοκόλλησις τῆς περιλήψεως θέλουν γενῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς συνεταίρους· οὗτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἄλλειψιν καίμιας αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός.

43. Ἡ περίληψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρῶνυμα, τὴν ιδιότητα (qualité) καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὅχι ὅμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρύθμων, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐταιρίας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὅποιοι διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικῶν καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρίας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μερίδα ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐταιρία ἀρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει.

44. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἐταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ᾖ δὴ δημοσία, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ιδιόγραφα, παρ' ὧν μὲν τῶν συνεταίρων, ἐὰν ἡ ἐταιρία ᾖ οὐμόρρυθμος, ὑπὸ μόνον δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διευθύνσιν τῆς ἐταιρίας συνεταίρων, ἂν ᾖ ἑτερορρύθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μὴ.

45. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνώνυμους ἐταιρίας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ἐγγράφον καὶ νὰ μὲν τοιχοκολληθῇ ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

46. Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησις ἐταιρίας τινός πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων.

Ἡ δηλώσις αὕτη καὶ ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ περὶ διαλύσεως ἐταιρίας τινός πρὸ τῆς προθεσμίας, τῆς διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς

ὠρισμένης εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφον, πᾶσα ἀλλαγὴ ἢ πα-
ραίτησις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὅρος, πᾶσα
μεταβολὴ τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώ-
σεις τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 42, 43 καὶ 44 διαλαμβανόμενας.

Ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὰς
ποινικὰς διατάξεις τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ 42 ἄρθρου.

47. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἐταιριῶν, ὁ νόμος γνω-
ρίζει τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἐταιρίας.

48. Αἱ ἐταιρίαι αὗται ἀποθλέπουν μίαν ἢ περισσοτέρας ἐπι-
χειρήσεις ἐμπορικὰς· τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐταιριῶν τούτων, ὁ
σχηματισμὸς αὐτῶν, ἡ περὶ τὴν μετοχὴν ἐκάστου ἀναλογία,
καὶ αἱ λοιπαὶ συνθῆκαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετό-
χων συμφωνίας.

49. Αἱ μετοχικαὶ ἐταιρίαι ἡμποροῦν νὰ ἀποδείχουν διὰ τῆς
ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἢ καὶ διὰ μαρ-
τύρων, ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων
ἀπόδειξιν.

50. Αἱ μετοχικαὶ ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς
περὶ τῶν λοιπῶν ἐταιριῶν ὠρισμένας διατυπώσεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ περὶ

τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.

51. Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορὰ, πηγάζουσα ἐκ τῆς
ἐταιρίας, κρίνεται ἀπὸ διαιτητὰς.

52. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν δύναται νὰ γενῇ
ἐκκλησις, ἢ αἴτησις πρὸς ἀκύρωσιν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμ-
φωνία. Ἡ ἐκκλησις εἰσάγεται εἰς τοὺς ἑσφάτας.

53. Ὁ διορισμός τῶν διαιτητῶν γίνεται·

Δι' ἐγγράφου συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἰδιογράφου·

Δι' ἐγγράφου ἐξωδίκου·

Διὰ συναινέσεως γενομένης ἐπὶ δικαστηρίου.

54. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποράσεως προθεσμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν· καὶ, ἂν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦν, προσδιορίζεται παρὰ τῶν δικαστῶν.

55. Ὅταν εἰς ἢ καὶ περισσότεροι τῶν συνεταίρων δὲν θέλουν νὰ διορίσουν διαιτητὰς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν αὐτεπαγγέλτως.

56. Οἱ διάδικοι παραδίδουν εἰς τοὺς διαιτητὰς τὰ ἐγγράφα καὶ ὑπομνήματά των, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως.

57. Ὅστις τῶν συνεταίρων ἀναβάλλει τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς παράδοσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων, προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

58. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνουν τὴν περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.

59. Ἄν δὲν ἔγινε παράτασις προθεσμίας, ἢ ἂν ἡ νέα προθεσμία παρῆλθεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδεδομένων ἢ δὴ ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων.

60. Ἐν περιπτώσει διχοψυχίας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουν ἐπιδιαιτητὴν, ἂν δὲν διωρίσθῃ εἰς τὸ συνυποσχετικόν· ἂν δὲ οἱ διαιτηταὶ διαφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν.

61. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρέπει νὰ ᾖ αἰτιολογημένη· παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· ἀποκαθίσταται ἐκτελεστὴ χωρὶς τινος τροπολογίας, καὶ ἀντιγράφεται εἰς τὰ βιβλία, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος χρεωστεῖ νὰ τὴν ἐκδώσῃ ἀπλοῦν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθέσεως.

62. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἶναι κοιναὶ εἰς τὰς χήρας καὶ

τοὺς κληρονόμους τῶν συνεταίρων, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα.

63. Ἄν εἰς διαφορὰν τινα, πηγάζουσαν ἀπὸ ἐμπορικὴν ἐταιρίαν, ἐνέχωνται ἀνήλικα, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως, παραδεχόμενος διαίτησιν ἀνέκκλητον.

64. Πᾶσα ἀγωγή κατὰ συνεταίρων μὴ ἐκκαθαριστῶν (non liquidateurs), κατὰ χρηρῶν καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος δικαίωμα, παραγράφεται πέντε ἔτη μετὰ τὴν προθεσίαν, ἢ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρίας, ἂν τὸ ἔγγραφο, τὸ προσδιορίζον τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἢ τὸ τῆς διαλύσεως ἐτοιχοκολλήθῃ καὶ κατεχωρίσθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 42, 43, 44 καὶ 46, καὶ ἂν, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διατυπώσεως ταύτης, ἡ παραγραφή δὲν διεκόπη ὡς πρὸς αὐτοὺς διὰ δικαστικῆς τινος καταδιώξεως.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων (séparation de biens).

65. Πᾶσα περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων ἀγωγή κινεῖται, ἀνακρίνεται (instruire) καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου βιβλ. Γ', τίτλ. Ε', κεφ. β', τμῆμ. 3, καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας μέρος δεύτερον, βιβλ. Α', τίτλ. Ζ'.

66. Πᾶσα ἀπόφασις διατάσσουσα σωματικὴν διάστασιν (séparation de corps), ἢ διάζευξιν μεταξύ συζύγων, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἠθέλην εἶσθαι ἔμπορος, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρθρ. 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένης διατυπώσεις· ἐν ἐλλείψει τούτου, οἱ δανεισταὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀναιρέσωσι πᾶσαν ἐκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

67. Παντός γαμικοῦ συναλλάγματος μεταξύ συζύγων, ὁ εἷς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ πινάκιον συμφώνως μετὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησαν προίκειον διοίκησιν.

68. Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἤθελε γενῇ τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως, τιμωρεῖται μετὰ ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται, καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράβησις ἐγένεε κατὰ δολίαν συνεννόησιν.

69. Πᾶς σύζυγος ὅστις, ἔχων χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα ἢ συνευγεγμένους ὦν ὑπὸ προίκειον διοίκησιν, θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχεται τὴν ἐμπορίαν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἐμπορίαν του· ἄλλως, ἂν συμβῇ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δόλιος χρεωκόπος.

70. Ἡ αὐτὴ κοινοποίησις θέλει γενῇ, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποίναϊς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὅλων τῶν συζύγων ὅσοι, ἔχοντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνευγεγμένοι ὄντες ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ἤθελον μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἐμπόρου, καθ' ἣν σιγὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΠΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ, ΚΟΛΛΥΒΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΙΤΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων (bourse).

71. Χρηματιστήριον εἶναι ἡ κατ' ἄδειαν τοῦ Βασιλέως γινομένη συνάθροισις τῶν ἐμπόρων, πλοιάρχων, κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

72. Ἡ ἐκβάσις τῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον γινομένων διαπραγματεύσεων καὶ συναλλαγῶν προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς (change), τῶν πραγμάτων, τῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ναύλων, τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀγωγίων, καὶ ὁδησίων καὶ ἄλλων γραμματίων, τὰ ὅποια ἤθελον εἶσθαι δεκτικὰ τιμῆσεως (d' être coté).

73. Αἱ διάφοροι αὗται τιμαὶ ἀποδεικνύονται παρὰ τῶν κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεις ὁρισμένους τύπους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

74. Ὁ νόμος γνωρίζει ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεσολαβοῦντας πράκτορας τοὺς κολλυβιστὰς καὶ τοὺς μεσίτας.

75. Κολλυβισταὶ καὶ μεσίται ὑπάρχουσιν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὅποιας ὑπάρχει χρηματιστήριον· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

76. Οἱ νομίμως καταστημένοι κολλυβισταὶ ἔχουν μόνον τὸ

δικαίωμα νά μεσολαβοῦν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων δεκτικῶν τιμῆσεως· νά πραγματεύωνται διὰ λογασιασμὸν ἄλλου συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίας, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορευτέον ἔγγραφον, καὶ νά ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των.

Οἱ κολλυβισταὶ δύνανται συνάμα μετὰ τῶν μεσιτῶν νά κάμνουν διαπραγματεύσεις καὶ μεσιτείας περὶ πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς μεταλλικῶν ὑλῶν· ἔχουν δὲ μόνοι αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νά ἀποδεικνύουν τὰς τιμὰς των.

77. Οἱ μεσίται διαιροῦνται εἰς

Μεσίτας ἀσφαλειῶν,

Μεσίτας πραγματειῶν,

Μεσίτας διερμηνευτὰς καὶ ὁδηγοὺς πλοίων,

Μεσίτας μετακομίσεων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος.

78. Οἱ πραγματειῶν μεσίται, οἱ νομίμως καταστημένοι, ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νά κάμνουν τὰς περὶ πραγματειῶν μεσιτείας καὶ νά ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των· μετέρχονται δὲ συνάμα μετὰ τῶν κολλυβιστῶν τὴν περὶ μεταλλικῶν ὑλῶν μεσιτείαν.

79. Οἱ ἀσφαλειῶν μεσίται συνάμα μετὰ τῶν συμβολαιογράφων συντάσσουν τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συμβόλαια ἢ τὰ ἀσφαλιστικά, μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλιστρῶν (primes) δι' ὅλας τὰς διὰ θαλάσσης ἢ ποταμίων πορείας.

80. Οἱ διερμηνευταὶ καὶ ὁδηγοὶ τῶν πλοίων μεσίται κάμνουν τὰς περὶ ναυλώσεως μεσιτείας· ἔχουν προσέτι μόνοι τὸ δικαίωμα, ὡσάκις συμπτῇ διαφορά καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, νά μεταφράζουν δηλοποιήσεις, ναυλωτικά (charter parties), φορτωτικά, παντοδαπὰ συμβόλαια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορικὸν ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου ἢ μετὰφρασις ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία, καὶ τελευταῖον νά ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου.

Εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαφοράς, καὶ καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, θέλουν χρησιμεύει μόνοι ὡς διερμηνευταὶ

εἰς ὅλους τοὺς ξένους, οἷον πλοιάρχους, ἐμπόρους, εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων καὶ εἰς πάντα ἄλλον ναυτικόν.

81. Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος δύναται, ἂν τὸ ἐγγράφον τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἐπιτρέπη, νὰ ἦναι συγχρόνως κολλυβιστὴς καὶ πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτας διερμηνευτὴς καὶ ὁδηγὸς πλοίων.

82. Οἱ μεσίται τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ κατὰ νόμον καταστημένοι ἔχουν μόνον εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διορισμένοι, τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύναται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκπληροῦν ἐνταύτῳ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁδηγοῦ πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79 καὶ 80.

83. Οἱ πτωχεύσαντες (ceux qui ont fait faillie) δὲν δύναται νὰ γένουν κολλυβιστὰ ἢ μεσίται, ἂν δὲν ἀπεκατεστάθουν (rehabilitier).

84. Οἱ κολλυβιστὰι χρεωστοῦν νὰ ἔχουν ἓν βιβλίον, φέρον τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 ὀρίζει διατυπώσεις.

Ὁφείλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρειαγραφάς, παραπομπάς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα (chiffres) ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν.

85. Κάνεις κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν.

Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς καμμίαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν.

Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγγελέων αὐτοῦ (de ses commettans).

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητὴς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ

ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πραγματεύσεων (marchés), εἰς τὰς ὁποίας μεσολαβεῖ.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἄρθρων ἐπιφέρει καθάρσεις καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τοῦ πλημμελειοδικεῖον καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ τρισχίλια φράγκα· τοῦτο δὲ δὲν ἀφαίρει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἔχοντας ἀγωγὴν.

88. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης, καθηρημένος δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ πλέον τὸ ἔργον του.

89. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης πτωχέσας, καταδιώκεται ὡς χρεοκόπος.

90. Δι' ἰδιαιτέρων διοικητικῶν διαταγμάτων θέλει κανονισθῇ πᾶν ὅ,τι ἐνάγεται εἰς τὴν διαπραγματεύσιν καὶ τὴν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλου κυριότητα μεταβίβασιν τῶν ἐθνικῶν γραμματίων.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΩΝ (commissionnaires).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.

91. Παραγγελιοδόχος εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ἐταιρικὸν ὄνομα πρὸς λογαριασμὸν ἐνός τινος παραγγελέως.

92. Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδόχου, ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινός, προσδιορίζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τίτλ. ΙΓ'.

93. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶπραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πόλιν

διὰ νὰ πωληθῶν εἰς λογαριασμὸν παραγγελέως τινός, ἔχει, πρὸς ἀπάληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων καὶ ἐξόδων, προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἂν εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον, (dépôt) ἢ ἂν, πρὶν εἰσέτι φθάσῃ, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διὰ φορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιαστηρίου ἐγγράφου, τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολὴν των.

94. Ἄν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθῃσιν καὶ παρεδόθῃσιν πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἐξόδα καὶ τοὺς τόκους κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως.

95. Κάνει δάνειον, κἄμμια προκαταβολὴ ἢ πληρωμὴ, γενομένη ἔνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων ἢ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου, διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον ἢ θεματοφύλακα (dépositaire), ἂν δὲν συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τίτλ. ΙΖ', περὶ δανείων ἐπὶ ἐρεχθῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν παραγγελιοδόγων τῶν ἀναδεχομένων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

96. Ὁ παραγγελιοδόχος, ὅστις ἀναδέχεται τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν, χρεώσται νὰ καταγράψῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν πραγματειῶν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἴτησις.

97. Εἶναι ἐγγυητής, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐντός

τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἐγγραφον ὠρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμποδίσθη ἐξ ἀκαταμάχητου δυνάμεως.

98. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἐγγραφον δὲν συνωμολογήθῃ τὸ ἐναντίον, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις.

99. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς πραγματείας.

100. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφ' οὗ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀποστολέως, περιοδεύουν, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, οὔτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν.

101. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἐγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

102. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ εἶναι χρονολογημένον.

Πρέπει νὰ ἐκφράζῃ

Τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος ἢ τὸ ποσὸν (contenance) τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων.

Τὴν προθεσίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδὴ.

Πρέπει νὰ γαρερῶνῃ

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ μετακομιδὴ γίνεται, ἂν ὑπάρχῃ.

Τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ πραγματεῖαι διευθύνονται.

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου.

Τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου.

τὴν ἕνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.
ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀποστολέως ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου.

Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα (marques) καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων.

Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς βιβλίον ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα, καὶ κατὰ συνέχειαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

103. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπολείας τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

104. Ἄν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμρωνηθεῖσαν προθεσμίαν, ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς ἀργοπορίας.

105. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγὴν.

106. Ἄν συμβῇ ἀποποίησις ἢ διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἡ κητάστασις αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ δοκιμαστῶν, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κάτωθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς.

Τὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγ-

γυνηῶσι καὶ ἐπομένως νὰ μετακομισθῶσιν εἰς δημόσιον ἀποδοχείον.

Δύναται καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἐσότιμον τοῦ ἀγωγίου.

107. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λευβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἀμαζῶν.

108. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή περὶ ἀπωλείας ἢ ἀβαρίας τῶν πραγματειῶν παραγράφεται ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γενομένων ἀποστολῶν μετὰ ἐξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε νὰ γενῇ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας, ἢ ἀφ' ἧς ἐγείνεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκειται περὶ ἀβαρίας· ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε συμβῇ ἀπάτη ἢ ἀπιστία.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.

109. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται·

Διὰ δημοσίων ἐγγράφων,

Διὰ ἰδιογράφων,

Διὰ σημειώσεως (bordereau) ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, ὑπογεγραμμένου ἐν τάξει παρὰ τῶν συναλλαττομένων,

Διὰ τιμολογίου (facture) ἀποδεδεγμένου,

Διὰ τῆς ἀλληλογραφίας,

Διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων,

Διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνει δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ (billets à ordre) ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ.

§. 1. *Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.*

110. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται εἰς ἓνα τρόπον διὰ νὰ στα-
λῇ εἰς ἄλλον.

Πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη καὶ νὰ φανερώῃ τὴν πληρω-
τέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ πληρώσῃ, τὸν χρόνον
καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, τὸ εἰς χρή-
ματα, εἰς πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ ἢ καθ' ὅποιονδήποτε
ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· γίνεται δὲ εἰς διαταγὴν
τρίτου τινος ἢ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ, ἂν ᾖ πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τε-
τάρτη κ. τ. λ.

111. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πρὸς ἓνα τινα
καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ
ἐκδοθῇ κατὰ διαταγὴν καὶ εἰς λογαριασμὸν τρίτου τινός.

112. Λογίζεται ἀπλὴ ὑπόσχεσις πᾶσα συναλλαγματικὴ, πε-
ριέχουσα ὑποβολὴν (supposition) ὀνόματος, ιδιότητος, κατοι-
κίας, ἢ τοῦ τόπου, ὅθεν ἐξεδόθη ἢ ἔνθα πρέπει νὰ πληρωθῇ.

113. Αἱ συναλλαγματικαὶ αἱ ὑπογεγραμμέναι παρὰ γυναικῶν
ὑπάνδρων ἢ ἀγάμων, μὴ ἐμπορευομένων δημοσίως, δὲν ἰσχύουν ὡς
πρὸς αὐτὰς εἰμὴ ὡς ἀπλὴ ὑπόσχεσις.

114. Αἱ παρ' ἀνηλίκων μὴ ἐμπόρων ὑπογεγραμμέναι συναλ-
λαγματικαὶ εἶναι ἄκυροι ὡς πρὸς αὐτοὺς, φυλαττομένων τῶν

δικαιωμάτων τῶν συναλλαττομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1312 τοῦ πολιτικοῦ κώδικος.

§. 2. *Περὶ πρόβλεψως* (provision).

115. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότη, ἢ παρ' ἐκείνου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ θέλει ἐκδοθῇ· ὁ κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ὅμως ἐκδότης μένει πάντοτε προσωπικῶς ὑπεύθυνος μόνον πρὸς ὀπισθογράφους καὶ πρὸς τὸν κομιστήν.

116. Ὑπάρχει πρόβλεψις, ἐὰν κατὰ τὴν προθεσμίαν (échéance) τῆς συναλλαγματικῆς ἐκείνος, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστῇ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκείνον, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοῦλάχιστον ἴσῃ μετὰ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

117. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν καὶ εἶναι ἀπόδειξις ταύτης ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους.

Εἴτε γενῇ ἀποδεκτὴ ἡ συναλλαγματικὴ, εἴτε μὴ, μόνος ὁ ἐκδότης χρεωστῇ, γενομένης ἀρνήσεως, ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὁποίους αὕτη ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς· εἰ δὲ μὴ, ὀφείλει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γενῇ μετὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας.

§. 3. *Περὶ ἀποδοχῆς.*

118. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς τίνος εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς αὐτῆς.

119. Ἡ ἀρνήσις τῆς ἀποδοχῆς ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται *διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ*.

120. Ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωστοῦν ἀμοιβαίως νὰ ἀσφαλίσουν δι' ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ

τὴν προθεσμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν ὁμοῦ μετὰ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς (rechange).

Ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος εἰμὴ μ' ἐκεῖνον μόνον, ὅνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη.

121. Ὁ ἀποδεχόμενος τὴν συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν υποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀποδοχὴν του, οὐδ' ἐὰν ὁ ἐκδότης ἤθελε περιπέσει πρὸ τῆς ἀποδοχῆς εἰς πτώχευσιν, χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἤξευρῃ.

122. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένη· δηλοῦται δὲ διὰ τῆς λέξεως *Δεκτὴ*. Πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾖ πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, καὶ μετὰ μῆνα ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ κατασταίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὀρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

123. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς, πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον παρ' ἐκεῖνον ὅπου διατρίβει ὁ ἀποδέκτης (accepteur) πρέπει νὰ σημειώῃ τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

124. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ ὑπὸ συνθήκας (conditionnellement)· δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς χρεωστᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

125. Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται, ἂν ἐμφανίζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως.

Ἄν μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη ἢ ἀναπόδεκτος, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστὴν.

§. 4. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.

126. Γινομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ὁ ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικὴν.

Ἡ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος.

127. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ χωρὶς ἀναβολὴν τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκείνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει.

128. Ἄν ἐκείνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ, δὲν τὴν δεχθῇ, ὁ κομιστὴς αὐτῆς διατηρεῖ πάντα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων δικαιώματά του, ἂν καὶ ᾔθελον γενῇ ἄλλαι κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχαί.

§. 5. Περὶ τῆς προθεσμίας.

129. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωτέαι ἐν ὧφει (à vue).

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας,
μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας,
μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας (usances),

ἀπὸ τῆς ὧφews.

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας,
μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας,
μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας,

ἀπὸ τῆς χρονολογίας.

Εἰς ῥητὴν (fixe) ἢ τακτὴν (déterminé) ἡμέραν.

Εἰς πανήγυριν (foire).

130. Ἡ ἐν ὧφει συναλλαγματικὴ πληρόνεται ἅμα ἐμφανισθῇ.

131. Ἡ προθεσμία συναλλαγματικῆς τινος πληρωτέας.

μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας,
μετὰ ἓνα ἢ περισσοτέρους μῆνας,
μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνηθείας,

ἀπὸ τῆς ὧφews,

προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ.

132. Ἡ συνήθεια εἶναι τριακονθήμερον χρόνου διάστημα, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς.

Οἱ μῆνες εἶναι ἀπαράλλακτοι, ὡς ὀρίζονται εἰς τὸ γρηγοριανὸν μηνολόγιον (calendrier).

133. Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει ἡ πανηγυρίς, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη δὲν δι' ἀρχῇ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας.

134. Ἄν ἡ προθεσμία ἡμέρα τῆς συναλλαγματικῆς ᾖ κατὰ νόμον ἐορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονήν.

135. Πᾶσα πρὸς χάριν, ἐξ εὐνοίας, κατ' ἔθος ἢ κατὰ τοπικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν καταργεῖται.

§. 6. *Περὶ ὀπισθογραφήσεως.*

136. Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως.

137. Ἡ ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη.

138. Ἡ ὀπισθογράφησις ἂν δὲν ἐγείνῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ.

139. Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ (antidater) τὰς ὀπισθογραφήσεις.

§. 7. *Περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου (solidarité).*

140. Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, παραδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφῆσαντες συναλλαγματικὴν τινα, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστήν.

§. 8. *Περὶ τριτεγγυήσεως (aval).*

141. Ἐκτὸς τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρ-

χει καὶ ἡ τριτεγγύχαις, ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

142. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη δίδεται διὰ τρίτου τινός, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δι' ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγύχῃσιν ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις, καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιστὴν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτός ἂν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως πως.

§. 9. Περὶ τῆς πληρωμῆς.

143. Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρόνωνται μὲ νομίσματα τοιαῦτα, ὅποια εἶναι τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα.

144. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς.

145. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καὶ χωρὶς τινός ἐναντιώσεως, θεωρεῖται νομίμως ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης.

146. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ βιασθῇ εἰς τὸ νὰ δεχθῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν.

147. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης, ἢ τετάρτης κτλ. συναλλαγματικῆς ἰσχύει, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ. ἀναφέρῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀκυροῖ τὰς λοιπὰς.

148. Ὅστις πληρώσῃ δευτέραν, τρίτην, ἢ τετάρτην συναλλαγματικὴν, χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ἐκείνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀποδοχὴ του, δὲν ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδοχῆς του.

149. Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ ὅταν ὁ κομιστὴς πτωχεύσῃ.

150. Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος (non acceptée), ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον αὕτη ἀνήκει, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ.

151. Εάν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ἦτον ἤδη ἀποδεδεγμένη, ἢ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ. πληρωμῇ δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν.

152. Εάν ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, ἀποδεδεγμένην ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμφανίσῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην κτλ., ἢμπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, ἀφοῦ ἀποδείξῃ διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητά του, καὶ δώσῃ ἐγγυητὴν.

153. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ἐάν, ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, δὲν εἰσακουσθῇ, δύναται νὰ διατηρήσῃ ὅλα τὰ δικαιώματά του δι' ἐγγράφου διαμαρτυρίας.

Ἡ διαμαρτυρία αὕτη πρέπει νὰ γενῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους, κατὰ τὰς κατωτέρω διατυπώσεις, καὶ προθεσμίας, τὰς περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυριοῦ.

154. Ὁ κύριος τῆς παραπεσούσης (égarée) συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ χωρηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀναγκασίαν συνδρομὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν τούτου ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀπὸ ὀπισθογράφων πρὸς ὀπισθογράφον μέχρι τοῦ ἐκδότου τῆς συναλλαγματικῆς. τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ κυρίου τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς.

155. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 151 καὶ 152 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβύνει μετὰ τρία ἔτη, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐγείνεν ἐπὶ δικαστηρίου κάμμία αἴτησις ἢ καταδίωξις.

156. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

157. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ παρατείνουν δι' ἀναβολῆς τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

§. 10. *Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.*

158. Ἡ συναλλαγματικὴ, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότης ἢ ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ὀπισθογράφων· ἡ παρέμβασις καὶ ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ὑπ' αὐτό.

159. Ὅστις ἐξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν, υποκαθίσταται (*est subrogé*) εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καθήκοντα.

Ἄν ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ ἔγεινεν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότης, ὅλοι οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης· ἂν ἔγεινεν ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ἀπαλλάττονται οἱ μετ' αὐτὸν ὀπισθογράφοι.

Ἄν ὑπάρχῃ συνδρομὴ (*concurrence*) πολλῶν εἰς τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς τινος, προτιμᾶται ὅστις ἀπαλλάττει περισσοτέρους.

Ἄν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκδοθῇ ἐξ ἀρχῆς ἡ συναλλαγματικὴ, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγεινε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, προβάλλῃ τὴν πληρωμὴν, προτιμᾶται παντὸς ἄλλου.

§. 11. *Περὶ δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ κομιστοῦ.*

160. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, ἐκδεδομένης εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης, καὶ πληρωτέας εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, εἴτε ἐν ὄψει, εἴτε μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν ἐντὸς ἑξ μηνῶν

ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς· ἄλλως, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ, ἂν οὗτος εἶχε κάμει πρόβλεψιν.

Ἡ προθεσμία εἶναι ὀκταμηνιαία ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς διευθυνομένας ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας· καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰ Γαλλικὰ καταστήματα, τὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχοντα.

Ἡ προθεσμία εἶναι ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Εἶναι ὡσαύτως ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν.

Ἡ προθεσμία εἶναι διετής διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Γαλλικὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ἐκπίπτουν ὡσαύτως τοῦ δικαιώματος τῆς πληρωμῆς οἱ φέροντες συναλλαγματικὴν ἐν ὄψει ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, μῆνας ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὀψεως, ἐκδεδομένην εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, καὶ πληρωτέαν εἰς ξένους τόπους· ἂν δὲν ζητήσουν τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν.

αὐτῆς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνωτέρω ὠρίσθησαν δι' ἐκάστην ἀπόστασιν.

Αἱ ἀνωτέρω ὁκταμηνιαῖαι, ἐνιαύσιαι καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσοῦ πολέμου.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν βλάπτουν τὰς ἐναντίας συνομολογίας (stipulation), αἱ ὁποῖαι ἤθελον γενῇ μεταξὺ τοῦ λήπτου (preneur), τοῦ ἐκδότου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπισθογράφων.

161. Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας.

162. Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.

Ἄν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιούσαν.

163. Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν, οὔτε ὁ θάνατος ἢ ἡ πτώχευσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι ἐκδεδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

Ἄν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν πτώχευσίς πρὸ τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του.

164. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφαλίσεως, ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων, ἢ συνάμα (collectivement) κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου.

165. Ἐὰν ὁ κομιστὴς κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του κατὰ μόνου τοῦ παραχωρητοῦ αὐτοῦ (son cédant), χρεωστῇ νὰ κοινοποιῇ ἢ πρὸς αὐτὸν τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας

τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του δὲν ἀπέχη πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων.

Ἄν ἡ κατοικία τοῦ παρχωρητοῦ ἀπέχη ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦτο, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα καὶ ἐκάστην ἀπόστασιν δύο ἡμῖσι μυριαμέτρων.

166. Ἐὰν κατὰ συναλλαγματικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ πληρωθοῦν εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλικῆς ἡπείρου Εὐρώπην, γενῇ διαμαρτυρικὰν, οἱ ἐκδύται καὶ οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Γαλλίαν, καταδιώκονται ἐντὸς τῶν ἐξῆς προθεσμιῶν·

Ἐντὸς δύο μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Κύρσικαν, τὴν Ἑλβαν, τὴν Καπραίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ὁμόρους μετὰ τὴν Γαλλίαν ἐπικρατείας·

Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης πληρωτέας·

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βίρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς·

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, μέχρι τοῦ ἀκροτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας·

Ἐντὸς δύο ἔτων ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Αἱ προθεσμίαι αὗται θέλουσι φυλάττεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας ἀγωγὰς κατὰ τῶν ἐκδοτῶν καὶ ὀπισθογράφων, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένας γαλλικὰς ἐπαρχίας.

Αἱ ἀνωτέρω ἐξαμηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσοῦ πολέμου.

167. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐνάγῃ συνάμει τοὺς τε ὀπισθογράφους καὶ

τὸν ἐκδότην, ἔχει ὡς πρὸς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαληφθείσας προθεσμίας.

Ἐκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ μέρος ἢ συνάμα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν.

Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τούτους ἄρχεται τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας, τὴν ὁποῖαν φέρει ἡ πρὸς αὐτοὺς κλήσις τοῦ δικαστηρίου.

168. Ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει συναλλαγματικῆς, ἢ τῆς εἰς μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας ἢ μῆνας ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὀψεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς χάνει πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων.

169. Οἱ ὀπισθογράφοι δὲν δύνανται ὡσαύτως νὰ κινήσουν κάμμίαν περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴν κατὰ τῶν παραχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

170. Χάνουν ὡσαύτως ὅ,τε κομιστὴς καὶ οἱ ὀπισθογράφοι πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐκδότη, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ κομιστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνάξῃ εἰμὴ μόνον ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῇ.

171. Αἱ κατὰ τοῦ κομιστοῦ συνέπειαι τῆς εἰς τὰ προηγουμένα τρία ἄρθρα ὀριζομένης ἐκπτώσεως (déchéance) παύουν ἂν ὁ ἐκδότης ἢ τις τῶν ὀπισθογράφων μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν περὶ τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον κλήσεως ὀρισμένων προθεσμιῶν, ἔλαβε διὰ λογαριασμοῦ, συμπληρισμοῦ (compensation), ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προσδιω-

ρισμένα χρήματα, ὁ δὲ κομιστὴς ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τῶν εἰρη-
μένων δικαιώματά του.

172. Ἐκτὸς τῶν ὁρισθεῖσων διατυπώσεων περὶ τῆς πρὸς ἐγ-
γύσειν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς
ὁποίας ἐγένεε διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται δι'
ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ μεσεγγυήσῃ λόγῳ ἐξασφαλίσεως τὰ
κινητὰ πράγματα τοῦ ἐκδύτου, τῶν ἀποδεχτῶν καὶ τῶν ὀπι-
σθογράφων.

§. 12. Περὶ τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

173. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν γί-
νεται παρὰ δύο συμβολαιογράφων ἢ παρ' ἐνὸς συμβολαιογράφου
καὶ δύο μαρτύρων, ἢ παρ' ἐνὸς κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων.

Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας
ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ἢ εἰς
τὸν τόπον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του, εἰς τὸν τόπον
τῆς κατοικίας ἐκείνων, οἵτινες σημειοῦνται εἰς τὴν συναλλαγμα-
τικὴν διὰ νὰ πληρώσουν, χρείας καλούσης (au besoin), εἰς τὸν
τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ἀνεδέχθη τὴν πληρωμὴν διὰ
παρεμβάσεως· ὅλα δὲ ταῦτα δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου.

Ὅταν ἡ δηλωσις τῆς κατοικίας ἦναι πλαστὴ, γίνεται πρὸ τοῦ
διαμαρτυρικοῦ ἐρευνητικὸν ἔγγραφον (acte de perquisition).

174. Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγε-
γραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὀπισθογρα-
φήσεις, τὰς ἐκεῖ σημειωμένας συστάσεις (recommandations), καὶ
τὴν περὶ πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κλήσιν.

Καὶ νὰ φανερόνῃ,

Ἄν ἦναι παρὼν ἢ ἀπὼν ὁ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ·

Τὰ αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἠδύνατο ἢ
δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀποδοχὴν.

175. Κάνεν ἄλλο ἔγγραφο τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγμα-
τικῆς δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ διαμαρτυρι-
κοῦ, ἐκτὸς τῆς εἰς τὰ ἀρθρα 150 καὶ ἐφεξῆς ἀναφερομένης περι-
στάσεως ὡς πρὸς τὰς παραπεσούσας συναλλαγματικάς.

176. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ κλητῆρες ὀφείλουν νὰ δίδουν
ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῶν διαμαρτυρικῶν, καὶ νὰ τὰ κατὰχωρίζουν
ὀλόκληρα καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς ἐπὶ τού-
του βιβλίον ἡριθμημένον, μονογραφημένον, καὶ συντεταγμένον
κατὰ τοὺς ὠρισμένους περὶ τῶν εὔρετηρίων (repertoires) τύπους·
ἄλλως, καθαιροῦνται καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἐξόδων, ζη-
μιῶν καὶ τόκων τῶν ἐχόντων δικαίωμα.

§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.

177. Ἡ ἐπισυναλλαγή ἐκτελεῖται δι' ἐπισυναλλαγματικῆς
(retraite).

178. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ, δυ-
νάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐκδότης ἢ παρ'
ἐνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ
τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, τὰ ἔξοδά του καὶ τὴν ὁποίαν πλη-
ρώνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς.

179. Ἡ ἐπισυναλλαγή κανονίζεται, ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκδότην
ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλ-
λαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη·
ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δὲ, ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς
τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἐπεστάλη, ἢ ἐπραγ-
ματεύθη παρ' αὐτῶν, πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ πληρωμὴ ἐκτελεῖται.

180. Ἡ συναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμόν ἐπι-
στροφῆς (compte de retour).

181. Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφά-
λαιον τῆς συναλλαγματικῆς, καθ' ἣς ἔγεινεν ἡ διαμαρτυρία.

Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἄλλα νόμιμα ἔξοδα, οἷον

τὰ τραπεζιτικά δικαιώματα (commission de banque), τὰ μεσιτικά, τὰ τῆς σηµάνσεως, (timbre) καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα.

Πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματική ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς.

Πρέπει νὰ ᾖται ἐπικυρωμένος παρ' ἐνὸς κολλυβιστοῦ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει κολλυβιστής, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων.

Πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὸν ἡ συναλλαγματική, ἢ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικὸν ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματική ἀποτείνεται πρὸς τινα τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικόν, ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματική ἦτον πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη.

182. Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς.

Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον διαδοχικῶς, καὶ ἐξοφλεῖται ὁριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότη.

183. Δὲν ἡμποροῦν νὰ συσσωρευθοῦν πολλαὶ ἐπισυναλλαγαί. Καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται, εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

184. Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαματυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

185. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων, δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας κινήθῃ ἡ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

186. Δὲν χρεωστεῖται πληρωμὴ ἐπισυναλλαγῆς, ἐὰν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός δὲν συνοδεύεται μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 181 διαλαμβανόμενα πιστοποιητικὰ κολλυβιστῶν ἢ ἐμπόρων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

187. Ὅλαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι
τὴν προθεσμίαν,
τὴν ὀπισθογράφειν,
τὸ ἀλληλέγγυον,
τὴν τριτεγγύησιν,
τὴν πληρωμὴν,
τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν,
τὴν διαμαρτυρίαν,
τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ,
τὴν ἐπισυναλλαγὴν ἢ τοὺς τόκους,

ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, φυλαττομένων
ἀκεραίων τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προβλέπουν τὰ
ἄρθρα 636, 637 καὶ 638, ἀναφερομένων διατάξεων.

188. Τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον πρέπει νὰ ᾖ χρονολο-
γημένον.

Πρέπει νὰ φανερόγη

τὴν πληρωτέαν ποσότητα,
τὸ νομὰ ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται,
τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γενῇ, καὶ
τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ'
ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῆς.

189. Πᾶσα ἀγωγή, ἀφορῶσα συναλλαγματικὰς ἢ εἰς δια-
ταγὴν γραμμάτια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπόρους ἢ τραπεζίτας,
ἢ ἀναγομένη εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παραγράφεται μετὰ
πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς τε-
λευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθῃ καταδικα-
στικὴ ἀπόφασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἰδιαίτερου
ἐγγράφου.

Μολαταῦτα χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ βε-
βαιώσουν, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἴτησις, ἐνόρκως ὅτι δὲν ὀφείλουν
πλέον τίποτε· αἱ δὲ χῆραι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ ἔχοντες δικαί-
ωμα, ὅτι ἀδόλως νομίζουν ὅτι δὲν χρεωστεῖται πλέον τίποτε.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πλοίων.

190. Τὰ πλοῖα εἶναι ἐκ τῶν κινητῶν· ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὰ χρεὴ τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἰδιαίτερος εἰς ἐκεῖνα, ὅσα κατὰ νόμον ἔχουν προνόμιον.

191. Ἐχουν δὲ προνόμιον, καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων κατὰ τὴν ὁποίαν κατέχουν τάξιν τὰ ἐπόμενα χρεὴ·

α'. Τὰ δικαστικά ἐξόδα, καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον γενῆ διὰ τὴν ἐνεργηθῆ ἢ πώλησιν καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων·

β'. Τὰ ναυαγωγικά (droits de pilotage), τὰ χωρητικότητος, ἐλλιμενίσεως καὶ ἀγκυροβολίου τέλη·

γ'. Ὁ μισθὸς τοῦ φύλακος καὶ τὰ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου ἐξόδα, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ·

δ'. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν ὅπου ὑπάρχουν ἐναποθεθειμένα τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια (agres et appareils)·

ε'. Τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου διάπλου καὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα προσορμίσεως τοῦ πλοίου, πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων τοῦ ἐξόδα·

ς'. Οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλου πλοιάρχου καὶ πληρώματος·

ζ'. Τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου δοθέντα εἰς τὸν πλοίαρχον δάνεια, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελε πωλῆσει ὁ πλοίαρχος δι' ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου.

η'. Τὰ εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τοὺς προμηθευτὰς καὶ τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου χρεωστούμενα χρήματα, ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἐξέπλευσεν εἰσέτι· καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἀπὸ πλου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δανειστάς διὰ προμήθειαν, ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν, ἂν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἤδη.

θ'. Τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων καὶ τῶν ἐξαρτίων δι' ἐπισκευὴν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου γινόμενα ναυτικά δάνεια.

ι'. Τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ἐφοπλισματος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν χρεωστούμενα ἀσφάλιστρα.

ια'. Τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτάς, ἔνεκα μὴ παραδόσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβασθειῶν πραγματειῶν, διὰ τὰς ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πληρώματος γενομένας ἐπὶ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἀβαρίας.

Οἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιεχόμενοι δανεισταὶ θέλουσιν διανέμει μεταξὺ τῶν τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα, χωρὶς τινος πρὸς ἀλλήλους προτιμῆσεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν, ἂν δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς τελείαν πληρωμὴν.

192. Τὸ προνόμιον, τὸ διδόμενον εἰς τὰ χρέη τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ σημειωθέντα, δὲν ἰσχύει, ἂν τὰ χρέη ταῦτα δὲν δικαιολογῶνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

α. Τὰ δικαστικά ἐξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

β. Τὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα δικαιώματα, διὰ νομίμων ἐξοφλητικῶν τῶν εἰσπρακτόρων.

γ. Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 191

σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου·

δ'. Οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος, διὰ τοῦ ναυτολογίου (*rôle d'armement et désarmement*), ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς γραφείου·

ε. Τὰ γινόμενα δάνεια καὶ ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἤθελον πωληθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν δι' ἀνάγκης τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν ἐκδεδομένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ βεβαιωμένων ἀπὸ ἐγγράφους ἐκδόσεις, ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ ἀποδεικνυσάσας τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων.

ς'. Ἡ δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν πώλησις τοῦ πλοίου καὶ αἱ πρὸς ἐφοπλισμὸν, ἐξάρτισιν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν (*mémoires*), τιμολογίων ἢ καταγραφῶν, θεωρημένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐκδεδομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐφοπιστοῦ (*armateur*), τῶν ὁποίων ἐν ἀντίγραφον (*double*) θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὸν ἀπόπλουν·

ζ'. Τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ὅπλισματος καὶ τῆς ἐξαρτίσεως πρὸ τοῦ ἀπόπλου γινόμενα ναυτικά δάνεια ἀποδεικνύονται διὰ συναλλαγματῶν συμβολαιογραφικῶν ἢ ἰδιογράφων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ τὰ ἀντίγραφα (*expéditions ou doubles*) θέλουν παρακατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας του·

η. Τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται εἴτε διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων (*polices*), εἴτε δι' ἀποσπασμάτων ἐξηγημένων ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἀσφαλείας μεσιτῶν·

θ'. Τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς ἀποδεικνύονται δι' ἀποφάσεων δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν.

193. Τὰ προνόμια τῶν δάνειστων σθένυνται ὅχι μόνον διὰ

τῶν γενικῶν περὶ διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν μέσων, ἀλλὰ καὶ διὰ δικαστικῆς πώλησεως, γενομένης κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἐπομένου τμήματος· ἢ ἂν, μετὰ πώλησιν ἐκούσιον (volontaire), τὸ πλοῖον τελειώσῃ ἕνα διάπλουν ὑπὸ τὸν ὄνομα καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ χωρὶς νὰ γενῇ κάμμία ἀντίστασις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ.

194. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελείωσεν ἕνα διάπλουν, ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατὰπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς δύο διαφόρους λιμένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου. Ὅταν, μὴ προσωρμισθέντος τοῦ πλοίου εἰς ἄλλον λιμένα, ἤθελον παρέλθῃ ἐξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα κατὰπλου, ἢ, ὅταν τὸ πλοῖον, μακρὸν τινα πλοῦν ἐπιχειρήσῃ, ἤθελε διαπλεύσει πλέον τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ γενῇ κάμμία ἀπαίτησις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ.

195. Ἡ ἐκούσιος πώλησις τοῦ πλοίου πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως, εἴτε δι' ἐπιστήμων, εἴτε δι' ἰδιογράφων συμβολαίων. Γίνεται δὲ περὶ ὅλου ἢ καὶ μέρους μόνον τοῦ πλοίου προσωρμισμένου ἢ διαπλέοντος.

196. Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἐκούσιος πώλησις πλοίου τινὸς δὲν βλάπτει τοὺς δανειστὰς τοῦ πωλητοῦ· ἐπομένως, καὶ γενομένης τῆς πώλησεως, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τίμημα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστὰς, οἵτινες δύνανται, ἂν τὸ κρίνουν εὖλογον, καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κατασχέσεως καὶ πώλησεως πλοίων.

197. Πάντα τὰ πλοῖα δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ νὰ πωληθῶσι διὰ τοῦ δικαστηρίου· τὰ δὲ προνόμια τῶν δανειστῶν ἐξαλείφονται κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

198. Δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ κατάσχεσις πλοίου εἰμὴ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους πρόσκλησιν (commandement).

199. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ γίνεται πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅταν μέλλῃ νὰ κινηθῇ γενικῇ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή.

Ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ γενῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἐὰν τὸ δάνειον ᾔται ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 191 ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου.

200. Ὁ κλητὴρ σημειώνει εἰς τὴν ἑγγραφὴν ἑκθεσιν:

Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ δανειστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ.

Τὸ ἀποδεικτικόν, δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος κινεῖται.

Τὴν ζητούμενην ποσότητα.

Τὴν παρὰ τοῦ δανειστοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας ἐντὸς τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον.

Τὰ ὀνόματα τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου.

Τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου.

Σημεῖον προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἀκάτια, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμικὰ καὶ τὰς ζωτροφίας.

Διορίζει φύλακα.

201. Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ κρατηθέντος πλοίου διαμένῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ὁ διώκων τὴν κατάσχεσιν χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀντίγραφον τῆς ἀφορώσης τὴν κατάσχεσιν ἐκθέσεως, καὶ νὰ τὸν καλῇ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων.

Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πλοίου δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, αἱ κοινοποιήσεις καὶ αἱ κλήσεις διευθύνονται

πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, διὰ τοῦ παριστῶντος τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ τὸν πλοίαρχον· εἰς δὲ τὴν τρίτημερον προθεσμίαν προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ λόγον δύο ἡμῶν μυριομέτρων (πέντε λευγῶν) χάριν τῆς μέχρι τῆς κατοικίας του ἀποστάσεως. Ἄν ᾦναι ξένος καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, αἱ κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις δίδονται κατ' ἓν τρόπον ὁρίζει τὸ 69 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

202. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον χωρὶ πλεον τῶν δέκα τόνων, γίνονται τρεῖς διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις περὶ τῶν πωλουμένων πραγμάτων.

Αἱ διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις γίνονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὴν κυριωτέραν πλατεῖαν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις καταχωρίζεται εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγγίνεν ἡ κατάσχεσις· καὶ ἂν ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ, εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Νομοῦ.

203. Ἐντὸς τῶν δύο ἡμερῶν, τῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ γνωστοποίησιν, κολλῶνται προγράμματα:

Εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τοῦ κατασχεθέντος πλοίου·

Εἰς τὴν κυριωτέραν πύλιν τοῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή·

Εἰς τὴν πλατεῖαν, καὶ τὸ παράλιον ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον.

204. Αἱ διακηρύξεις γνωστοποιήσεις καὶ τὰ προγράμματα πρέπει νὰ φανερόνουν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐνάγοντος·

Τὰ ἀποδεικτικά, δυνάμει τῶν ὁποίων οὗτος ἐνάγει·

Τὴν ὀφειλομένην ποσότητα·

Τὴν κατ' ἐκλογὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ἑδρας τοῦ δι-

καστηρίου, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον·

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου·

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ, ἂν ᾖ ὡπλισμένον ἢ ὀπλιζέται ἤδη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου·

Τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου·

Τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται κείμενον (gisant) ἢ ἐπ' ἀγκύρας (flottant)·

Τὸ ὄνομα τοῦ δικαγογράφου (avoué) τοῦ ἐνάγοντος·

Τὸν ὅρον τῆς ἐκτιμήσεως·

Τὰς ἡμέρας καθ' ἃς εἶναι δεκταὶ αἱ πλειστηριάσεις.

205. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα γίνονται αἱ πλειστηριάσεις κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα σημειωθείσαν ἡμέραν.

Ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς ἐξακολουθεῖ παραδεχόμενος τὰς πλειστηριάσεις μετὰ τὸ κήρυγμα ἐφ' ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα εἰς ἡμέραν ῥητὴν, προσδιωρισμένην διὰ διατάγματος αὐτοῦ.

206. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα τὸ πωλούμενον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπερθεματίσαντα (au plus offrant), καὶ τελευταῖον πλειστηριαστὴν (enchérisseur), ἅμα σβεσθῶσι τὰ ρῶτα, χωρὶς ἄλλην τινὰ διατύπωσιν.

Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατακύρωσιν ἅπαξ ἢ δις ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· αἱ ἀναβολαὶ αὗται δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται.

207. Ἐὰν ἡ κατάστιχίς ἀφορᾷ ἀκάτια, λέμβους ἢ ἄλλα πλοῖα δέκα τόνων χωρητικότητος ἢ ἔτι μικρότερα, ἡ κατακύρωσις τελειώνει ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τούτου δημοποίησις τρεῖς ἐφεξῆς ἡμέρας εἰς τὸ παράλιον, καὶ κολληθῇ εἰς τὴν ἰστὸν, ἢ ἐν ἐλλείψει ἰστοῦ εἰς ἄλλο μέρος καταφανές (apparent) τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ δικαστηρίου· πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ παρέλθουν

ὁκτὼ καθαφαί (frances) ἡμέραι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς πλοιαρχίας· ὁ πλοίαρχος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρ' οὐτινος ἀνήκει τὰς ἀποζημιώσεις του.

209. Οἱ διὰ κατακύρωσεως ἀγορασταὶ πλοίων ὁποιοῦδήποτε μεγέθους χρεωστοῦν νὰ πληρώσουν τὴν ὑποίαν ἐπρόσφερον τιμὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἢ νὰ τὴν παραδώσουν ἀνεξόδως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἄλλως, συλλαμβάνονται καὶ φυλακίζονται.

Μὴ γενομένης τῆς πληρωμῆς ἢ τῆς παραδόσεως, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς πώλησιν, καὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ γενῇ νέα γνωστοποίησις καὶ μοναδικὸν προγράμμα, κατακυροῦται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης διὰ φυλακίσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλειμματος, τῶν ζημιῶν, τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων.

210. Αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ τινων πραγμάτων τοῦ πλοίου αἰτήσεις (les demandes en distraction) πρέπει νὰ γίνωνται καὶ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατακύρωσεως.

Ἄν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ αἰτήσεις ἔγιναν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, μεταβάλλονται αὐτοδικαίως (de plein droit) εἰς ἀνακοπὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων.

211. Ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ δικαιολογήματά του.

Ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἐπίσης τριήμερον προθεσμίαν διὰ ν' ἀπολογηθῇ· ἡ δὲ δικάσιμος τῆς ὑποθέσεως γνωστοποιεῖται δι' ἀπλῆς κλήσεως.

212. Αἱ ἀνακοπαὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὰς μετὰ τὴν κατακύρωσιν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι πλέον δεκταί.

213. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις τῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν κλήσιν, ἥτις ἤθελε γενῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος δανειστοῦ ἢ παρὰ τοῦ κυρίου τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων (le tiers saisi). τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμμεθεῶσιν.

214. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται μεταξύ μὲν τῶν ἐχόντων προνόμιον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 191· μεταξύ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων τῶν.

Ἐκαστος τῶν καταταχθέντων δανειστῶν λογίζεται κατατεταγμένος ὡς πρὸς τε τὰ κεφάλαια, καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

215. Τὸ ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐκτὸς ἂν πρὴκεῖται περὶ χρέους γενομένου χάριν τοῦ μελετωμένου διάπλου καὶ εἰς ταύτην ὁμοῦ τὴν περίπτωσιν ἢ περὶ τοῦ χρέους τούτου ἐγγύησις ἐμπυδίζει τὴν κατάσχεσιν.

Τὸ πλοῖον λογίζεται ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ ἤδη ἀνὰ χεῖρας τὰ πρὸς τὸν διάπλουν ἀναγκαῖα ἔγγραφα.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ιδιοκτητῶν πλοίων.

216. Πᾶς ιδιοκτῆτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ πλοιάρχου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολὴν (expédition).

Ἡ εὐθύνη παύει μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.

217. Οἱ ιδιοκτῆται πλοίων παρεσκευασμένων πρὸς πόλεμον, δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἀδικημάτων (délits) καὶ διαρπα-

γῶν, τῶν πραττομένων ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν πολεμίσας ἢ παρὰ τοῦ πληρώματος, εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς ποσότητος, περὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ᾖναι μέτοχοι ἢ συναίτιοι τῶν τοιούτων.

218. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται ν' ἀποβάλλῃ τὸν πλοίαρχον. Δὲν χρεωστῇ δὲ πρὸς αὐτὸν κάμμιαν ἀποζημίωσιν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ περὶ τούτου ἔγγραφος συμφωνία.

219. Ἐὰν ὁ ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ᾖναι συνιδιοκτήτης τοῦ πλοίου, δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰσοτίμου αὐτῆς κεφαλαίου.

Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται παρὰ δοκιμαστῶν, διωρισμένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

220. Καθ' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίου τινός, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῶν πλειόνων· τὴν δὲ πλειονοψηφίαν ἀποτελεῖ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς, ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του.

Ἡ κατὰ πλειστηριασμὸν πώλησις τοῦ πλοίου δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ κατ' αἵτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν μετεχόντων ὁμοῦ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος ἐναντία συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ πλοιάρχου.

221. Πᾶς πλοίαρχος ἢ λέμβοαρχος (capitaine, maitre ou patron), ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παρδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν πλέον ἐλαφρῶν.

222. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶνπραγματειῶν, τῶν ὁποίων

ἀναδέχεται τὴν μετακομιδὴν, καὶ δίδει περὶ τούτων ἀπόδειξιν, ἥτις ὀνομάζεται φορτωτικόν.

223. Ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ συστήσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ μισθώσῃ τοὺς ναύτας καὶ πάντας τοὺς τοῦ πληρώματος· μολοντοῦτο χρεωστῇ νὰ πράττῃ ταῦτα ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

224. Ὁ πλοίαρχος ἔχει βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον παρ' ἐνὸς τῶν ἐμποροδικῶν ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἐνὸς τῶν παρέδρων του.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειώνονται·

Τὰ κατὰ τὸν διάπλουον ληφθέντα μέτρα·

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράδοσιν λογαριασμοῦ, ἢ εἰς ἀπαίτησιν ὅποιανδήποτε.

225. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ, πρὶν φορτώσῃ, νὰ φροντίσῃ, ὥστε νὰ γείνη ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του, κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν περὶ τούτου κανονισμῶν.

Ἡ περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθεσις παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς δίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον.

226. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ νὰ ἔχῃ ἐντός τοῦ πλοίου

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου,

Τὸ τῆς ἐθνικότητος (l'acte de francisation),

Τὸ ναυτολόγιον,

Τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικὰ,

Τὰς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθέσεις.

Τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως (acquits de paiement ou à caution des douanes).

227. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ νὰ εὑρίσκεται αὐτοπροσώπως ἐντός

τοῦ πλοίου, ὅταν εἰσέρχεται εἰς λιμένας, κόλπους ἢ ποταμούς, ἢ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τούτων.

228. Ἐν περιπτώσει παραλάσεως τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω τέσσαρα ἄρθρα διαλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ παντός συμβεβηκότος πρὸς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

229. Ὁ πλοίαρχος εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἥτις ἤθελε συμβῆ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθείσας πραγματείας, χωρὶς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἀγκιπλοῦσαν (petit cabotage).

230. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης, εἰμὴ ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἐβιάσθη ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

231. Ὁ πλοίαρχος καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν λέμβων, διευθυνόμενοι πρὸς τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἐκπλεύσωσι (faire voile), δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν διὰ πολιτικά χρέη, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ χρεῶν, γενομένων πρὸς τὸν μελλόντα πλοῦν καὶ εἰς ταύτην ὅμως τὴν περίπτωσιν δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν ἂν δώσουν ἐγγύησιν.

232. Ὁ πλοίαρχος, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ιδιοκτητῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν εὐρισκόμενος δὲν δύναται, ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τῶν, νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ πανία, σχοινία καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸ πλοῖον, νὰ δανεισθῇ πρὸς τοῦτο χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον.

233. Ἐὰν ἀφ' οὗ το πλοῖον ναυλωθῇ συναινέσει τῶν ιδιοκτητῶν, τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα ἐξόδα, ὁ πλοίαρχος εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν, μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ τοὺς κλητεύσῃ νὰ προσφέρουν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἢ μπορεῖ δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ πλοῖον μεριδίου αὐτῶν.

234. Εάν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, γενῇ χρεία ἐπισκευῆς ἢ τροφίμων, ὁ πλοίαρχος, ἀφοῦ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρὰ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται, λαβὼν τὴν ἄδειαν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, νὰ δανειθῇ, ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου, νὰ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ πραγματείας ἀξίας ἴσως μὲ τὴν ἐνεκα τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν τοῦ πλοίου ἀπαιτούμενην ποσότητα.

Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ὁ παριστῶν αὐτοὺς πλοίαρχος, ὀφείλουν νὰ κρατήσουν λογαριασμὸν τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος πραγματειῶν, τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβιβάσεως ὑπάρχουσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κατέπλου.

235. Ὁ πλοίαρχος, πρὶν ἐκπλεύσῃ ἀπὸ λιμένα ξένον ἢ τῶν Γαλλικῶν ἀποικίων, διὰ νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν λογαριασμὸν παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον καὶ περιέχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν ἀξίαν τῶν πραγματειῶν ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον, τὴν ποσότητα τῶν ὁποίων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ᾔθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ᾔθελεν ἐνεχυριάσει ἢ πωλήσει πραγματείας ἢ τροφάς, ἢ ὅστις ᾔθελε προσθέσει εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἀθαρίας ἐξοδα πλαστὰ (supposés), εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ὀπλίσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ χωρὶς ἐπὶ τούτου

ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότη-
τος τῆς πώλησεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἦτον ἀνίκαι-
νον πρὸς πλοῦν.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθείς περὶ τίνος πλοῦ, χρεωστῇ
νὰ τὸν τελειώσῃ ἄλλως, πληρόναι πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ
ναυλωτάς πᾶν ἐξοδόν, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρδους
κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἀνὲν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδικίτε-
ρον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συμφωνήσῃ τὸ ἐναντίον.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον
περιχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρ-
χος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἴδιόν του λογαριασμὸν, δημεύον-
ται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἤμπορεῖ ἐφ' οἷσδήποτε κινδύνῳ, νὰ
ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν
γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπιστημοτέρων τοῦ πληρώμα-
τος· καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστῇ νὰ διασώσῃ
μεθ' ἑαυτοῦ τὰ χρήματα καὶ ὅσας ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων πραγ-
ματειῶν τοῦ φορτίου του δυνηθῇ ἄλλως, λογίζεται προσωπικῶς
περὶ πάντων τούτων ὑπεύθυνος.

Ἐὰν τὰ οὕτω σωθέντα ἐκ τοῦ πλοίου πράγματα ἀπολεσθῶσιν
ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάττεται πάσης
εὐθύνης.

242. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ
τῆς ἀφίξεώς του νὰ ὑποβάλῃ τὸ βιβλίον του εἰς θεώρησιν καὶ νὰ
κάμῃ τὴν ἐκθεσὶν του.

Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ φανερόνῃ

τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἀπόπλου,

τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον ἠκολούθησε,

τὰ κατὰ τὸν διάπλου συμβάντα,

τὰς συμβάσας εἰς τὸ πλοῖον ἀταξίας, καὶ πάντα τὰ κατὰ
τὸν πλοῦν ἀξιοσημείωτα περιστατικά.

243. Ἡ ἔκθεσις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐμποροδικῶν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, ἡ ἔκθεσις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην.

Ὁ παραλαβὼν τὴν ἔκθεσιν εἰρηνοδίκης, χρεωστὲὶ νὰ τὴν διευθύνῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ πλησιεστέρου ἐμποροδικείου· εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις αὕτη παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

244. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος καταπλεύσῃ εἰς ξένον λιμένα, χρεωστὲὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὸν ἔκθεσιν καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ πιστοποιητικὸν, ἀποδεικνύον τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

245. Ἐὰν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεωθῇ νὰ προσορμισθῇ (relacher) εἰς Γαλλικὸν λιμένα, χρεωστὲὶ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τῆς ἐκεῖ προσορμισεώς του (relache).

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην.

Ἐὰν ὁ λιμὴν, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἐβιάσθῃ νὰ προσορμισθῇ, ᾗται ξένος, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν.

246. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ναυαγῆσας καὶ διασωθεὶς μόνος ἢ μετὰ μέρους τοῦ πληρώματος, χρεωστὲὶ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ἢ ἐν ἐλλείψει δικαστοῦ, ἐνώπιον πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἀρχῆς, νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐκείνων ἐκ τοῦ πληρώματος, ὅσοι, διασωθέντες, ᾗθελον εὐρεθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβῃ ἀπόγραφον (expédition) αὐτῆς.

247. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοιάρχου, ὁ δικαστὴς ἐξετάζει τοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ εἰ δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων.

Αἱ μὴ οὕτω βεβαιωμέναι ἐκθέσεις δὲν εἶναι δεκταὶ ὑπὲρ τοῦ

πλοίαρχου, οὐδὲ παρέχουσι πίσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς μόνον ὅταν ὁ ναυαγήσας πλοίαρχος διεσώθῃ μόνος εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔκαμε τὴν ἔλθεσίν του.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἀντιδίκους τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου.

248. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ κάμμιαν πραγματείαν, πρὶν κάμῃ τὴν ἔλθεσίν του, ἐπὶ ποινῇ ποινικῆς καταδίωξης, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος.

249. Ἐάν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου ἐκλείπωσι, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, λαβὼν τὴν γνώμην τῶν ἐπισηματέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας κατ' ἰδίαν τρόφιμα νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ κοινὸν, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν των.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ὑποχρέωσης καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν

καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος.

250. Οἱ ὅροι τῆς ὑποχρέωσης τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος παντὸς πλοίου ἀποδεικνύονται διὰ τῶν ναυτολογίων ἢ δι' ἰδιαίτερων μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων συμφωνιῶν.

251. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος δὲν δύνανται, ἐπ' οὐδεμίᾳ προέασει, νὰ φορτώσουν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιαίτερον των λογαριασμὸν κάμμιαν πραγματείαν, χωρὶς ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ χωρὶς νὰ πληρώσουν ναῦλον, ἐκτὸς ἂν ἡ μεταξὺ των συμφωνία δίδῃ εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον δικαίωμα.

252. Ἐάν ὁ πλοῦς διεκόπη ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν, τοῦ πλοίαρχου ἢ τῶν ναυλωτῶν πρὶν ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον, οἱ κατὰ

πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τὸν μισθὸν τῶν ἡμερῶν, καθ' ὧς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ κρατοῦν πρὸς ἀποζημίωσιν τὰς γενομένας πρὸς αὐτοὺς προπληρωμάς. Ἐάν δὲ προπληρωμαὶ δὲν ἐδόθησαν, λαμβάνουν πρὸς ἀποζημίωσιν ἐν μηνιαῖον τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ.

Ἐάν ἡ διακοπὴ συνέβη ἀρξαμένου τοῦ πλοῦ, οἱ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν.

Οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν τῶν καθ' ὅσας ὑπηρετήσαν ἡμέρας, καὶ προσέτι, πρὸς ἀποζημίωσιν, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν, τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβει κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦσαν μισθωμένοι.

Οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν προσέτι τὰ ἐξόδα τῆς μέχρι τοῦ τόπου ὅθεν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον ἐπιστροφῆς τῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ πλοίαρχος, οἱ ιδιοκτῆται, οἱ ναυλωταὶ ἢ ὁ φροντιστὴς (officier de l'administration) τοὺς ἐπιβιβάσσουν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐπανερχόμενον εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς τῶν.

253. Ἐάν ἡ μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν ἐμελλε νὰ καταπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἐμπορία ἦναι ἀπηγορευμένη, ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως πρὶν ἐκπλεύσῃ, δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας, εἰμὴ ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, καθ' ὧς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου.

254. Ἐάν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις ἢ ἡ ἐμπόδισις τοῦ πλοίου συμβῇ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουν ἡμιμίσθιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν τῶν.

255. Ἐάν ὁ πλοῦς παραταθῇ, ἡ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ πλοῦν μισθωμένων ναυτῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως.

256. Εάν τὸ φορτίον ἀποβιβασθῇ ἐκουσίως εἰς τόπον πλησιέστερον παρὰ τὸν εἰς τὸ ναυλωτικὸν σημειωμένον, δὲν γίνεται ἐκ τούτου κῆμμία πρὸς αὐτοὺς ἐλάττωσις.

257. Εάν οἱ ναῦται ᾗναι μέτοχοι εἰς τὸν ναῦλον ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, δὲν χρεωστεῖται πρὸς αὐτοὺς κῆμμία ἀποζημιώσεις, οὐδὲ μισθὸς διὰ τὴν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως προξενηθεῖσαν διακοπὴν, ἀναβολὴν ἢ παράτασιν τοῦ πλοῦ. Εάν ὅμως ἡ διακοπὴ, ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἀποζημιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ πλοίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν ναῦλον μετοχῆς των. Εάν δὲ τοῦ ἐμποδίου αἴτιος ᾗναι ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, εἶναι οὗτοι ὑπεύθυνοι τῶν πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα ἀποζημιώσεων.

258. Εάν περιπτώσῃ ἀλώσεως (prise) διαρρήξεως ἢ ναυαγίας, ἂν τὸ πλοῖον καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖται ἀπολεσθῶσι παντελῶς, οἱ ναῦται δὲν ἡμποροῦν νὰ κάμουν κῆμμίαν περὶ μισθοῦ ἀπαίτησιν. Δὲν εἶναι ὅμως ὑπόχρεοι νὰ ἀποδώσουν τὰς λόγῳ μισθοῦ γενομένας πρὸς αὐτοὺς προπληρωμάς.

259. Εάν διασωθῇ μέρος τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς των ἐκ τῶν ναυαγίων, τὰ ὅποια διέσωσαν.

Εάν τὰ ναυάγια δὲν ἐξαρχοῦν, ἢ ἂν δὲν διεσώθησαν εἰμὴ πραγματεῖται μόνον, λαμβάνουν τοὺς μισθοὺς των συμπληρωματικῶς (subsidiarement) ἐκ τοῦ ναύλου.

260. Οἱ εἰς τὸν ναῦλον μέτοχοι ναῦται πληρόνονται μόνον ἐκ τοῦ ναύλου, κατ' ἀναλογίαν ἐκείνου, τὸν ὅποιον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος.

261. Καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πληρόνονται δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσι πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων.

262. Ὁ ναύτης λαμβάνει τὸν μισθόν του, τροφοδοτεῖται καὶ

θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀσθενήσῃ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἂν πληγωθῇ ὑπηρετῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

263. Ὁ ναύτης τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου ἐὰν πληγωθῇ μαχόμενος κατ' ἐχθρῶν ἢ κατὰ πειρατῶν.

264. Ἐὰν ὁ ναύτης, ἀποβάς τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας, πληγωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας του εἶναι εἰς βάρος του· ὁ δὲ πλοίαρχος δύναται καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ. Οἱ μισθοὶ του εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του.

265. Ὅταν τις τῶν ναυτῶν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ἐὰν ᾗτο μισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοὶ του λογιζονται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς του καὶ οφείλονται εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἐὰν ᾗτο μισθωμένος κατὰ πλοῦν, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ πρὶν φθάσῃ ἢ ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα· λαμβάνουν δὲ τὸ ὅλον τῶν μισθῶν του ἂν ἀποθάνῃ ἐπανερχόμενος.

Ἐὰν ὁ ναύτης ᾗναι μέτοχος εἰς τὸν ναῦλον ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, ἀποδίδεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὸν ἀπόπλου.

Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἤθελε φονευθῇ ἀμυνόμενος περὶ τοῦ πλοίου, ἀποδίδονται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸν πλοῦν, ἐὰν τὸ πλοῖον εὐδωθῇ ἀσφαλῶς.

266. Ὁ ἐντὸς τοῦ πλοίου ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ πλοίαρχου, τῶν ιδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν κάμειαν περὶ πληρωμῆς τῶν λύτρων ἀπαίτησιν· λαμβάνει δὲ τὸν μισθόν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐζωγρήθῃ καὶ ἠχμαλωτίσῃ.

267. Ἐὰν ὁ ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης εἶχεν ἀποσταλῇ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, εἶχε δικαίωμα νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὸν μισθόν του· ἂν δὲ τὸ

πλοῖον εὐδοθῇ ἀσφαλῶς, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ καὶ ἀποζημίωσιν περὶ τῶν λυτρῶν του.

268. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου.

Ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

269. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὀρίζεται εἰς ἑξακόσια φράγκα.

Ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων θελουν γενῇ κατὰ τοὺς ὀρισμένους τύπους εἰς τοὺς περὶ ἐξαγορᾶς τῶν αἰχμαλώτων κανονισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως.

270. Πᾶς ναύτης, ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἀπεβλήθη χωρὶς εὐλόγου αἰτίας, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἀποζημίωσιν.

Ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση μὲ τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, ἂν ἡ ἀποβολὴ ἔγινε πρὸ τοῦ ἀπύπλου.

Ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση μὲ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ καὶ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιρροαῆς ἂν ἡ ἀποβολὴ ἔγινε διαρκυντός τοῦ πλοῦ.

Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ εἰς κάμμιαν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων νὰ κάμῃ κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἀνταπαίτησιν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων.

Δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς ἀποζημίωσιν, ἂν ὁ ναύτης ἀπεβλήθῃ πρὶν κλείσῃ τὸ ναυτολόγιον.

Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀποβάλῃ ναύτην ἐν τῇ ἀλλοδατῇ.

271. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναύλος εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπέγγυα (affec-
clés) πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν.

272. Ὅλαί αἱ περὶ μισθοδοσίας, θεραπείας καὶ ἐξαγορᾶς τῶν ναυτῶν διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Peri tōn navilōtikōn kai tōn navilōseōn.

273. Πᾶσα περί μισθώσεως πλοίου συμφωνία ὀνομαζομένη ναύλωσις (charter-parties affrètement ou nolisement) πρέπει νὰ γίνεται ἐν ῥάτῳ καὶ νὰ γινῇ ῥητῇ.

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν γὰρ καὶ τὴν τοῦ πλοίου.

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοιοῦ.

Τὰ ὀνόματα τοῦ ναυλοῦντος (fréteur) καὶ τοῦ φορτωτοῦ (affréteur).

Τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ χρόνον τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν.

Τὴν τιμὴν τοῦ ναυλοῦ.

Ἄν ἡ ναύλωσις ᾖ μερικὴ ἢ ὁλική.

Τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημιώσιν.

274. Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς ἐν περιπτώσει χρονοτριβῆς, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν δὲν ὀρίζεται εἰς τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων, λαμβάνεται ὡς κανὼν ἡ τοπικὴ συνήθεια.

275. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ κατὰ μῆνα, ὁ ναῦλος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπυπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

276. Ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου συμβῇ ἀπαγόρευσις τῆς μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς τὸν ὅποιον τὸ πλοῖον διευθύνεται, ἐμπορίας, αἱ συμφωνίαι διαλύονται, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ κανεὶς τῶν συναλλαττομένων εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων.

Ὁ φορτωτὴς χρεωστεῖ νὰ πληρῶνῃ τὰ ἐξόδα τῆς εἰς τὸ πλοῖον φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν του.

277. Ἐὰν ἀκαταμάχητος δύναμις ἐμποδίξῃ προσκαίρως τὸν ἀπόπλου, αἱ συμφωνίαι διαμένουσιν ἰσχυραὶ, καὶ αἰτή-

σαις περί ἀποζημιώσεων ἐνεκκῇ τῆς χρονοτριβῆς δὲν δύναται νὰ γενοῦν.

Αἱ συμφωνίαι διαμένουσιν ὡσαύτως ἰσχυραί, καὶ καμία αὐξήσις ναύλου δὲν γίνεται, ἐὰν τὸ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως ἐμποδίων συμβῇ διαρκούντος τοῦ πλοῦ.

278. Ὁ φορτωτὴς δύναται, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσσεως τοῦ πλοίου, νὰ ἐκφορτώσῃ τὰς πραγματείας του δι' ἰδίων του ἐξόδων, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ τὰς φορτώσῃ πάλιν ἢ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν πλοίαρχον.

279. Ἐν ὁ λιμὴν, πρὸς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, ἦναι ἀποκλεισθένος, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, ἂν δὲν ἔχῃ διαταγὰς ἐναντίας, νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς ἓνα τῶν ἐκεῖ πλησίων λιμένων τῆς αὐτῆς δυνάμεως, ὅπου ἤθελεν εἶσθαι συγχωρημένος ὁ κατάπλους.

280. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια, ὁ ναύλος καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖαι εἶναι ἀμοιβαίως ὑπέγγυα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν των συναλλαττομένωι.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.

281. Τὸ φορτωτικὸν πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ γένος, τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα τῶν πρὸς μεταχομιδὴν πραγμάτων, καὶ νὰ περιέχῃ

Τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ.

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν (adresse) ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ ἀποστολὴ γίνεται.

Τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ πλοίαρχου.

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου.

Τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου.

Τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου.

Πρὸς τοῦτο προσέτι νὰ φέρῃ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς
 ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μεταβολιδὴν πραγμάτων.

Τὸ φορτωτικὸν δύναται νὰ ᾖ εἰς διαταγὴν (à ordre) πρὸς
 τὸν φορτωτὴν (au porteur) ἢ εἰς ὠρισμένον πρόσωπον.

Τὸ φορτωτικὸν γίνεται τοῦλάχιστον τετραπλοῦν

Ἐν οὖν τὸν φορτωτὴν

Ἐν δὲ τὸν παραλήπτην τῶν πραγμάτων

Ἐν δὲ τὸν πλοίαρχον

Ἐν δὲ τὸν ἐροπλιστὴν τοῦ πλοίου.

Τὰ τέσσαρα πρωτοτυπα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ
 καὶ παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἐν ὅς εἰκοσιεσσάρων ὥρῃ μετὰ τὴν
 φόρτωσιν τῶν πραγμάτων.

Ὁ φορτωτὴς χρεωστῇ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐντός
 τῆς αὐτῆς προερίχας τὰ ἀφορῶντα τὰς φορτωθείσας πραγματείας
 ἐξ ὧν ἀπὸ τῶν τελωνείων.

283. Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντεταγμένον φορτωτικὸν
 παρέχει πίστιν μεταξὺ τῶν μετόχων τοῦ φορτίου, καὶ μεταξὺ
 τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν.

284. Ὅταν ὑπάρῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φορ-
 τίου φορτωτικῶν, τὸ ἀνά χειρὸς τοῦ πλοίαρχου παρέχει πίστιν,
 εἰς τὴν ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραγ-
 γελιοδόχου αὐτοῦ· ἰσχύει δὲ τὸ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παρα-
 λέπτου εμφανιζόμενον, ὅταν ᾖ ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ
 πλοίαρχου.

285. Πᾶς παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης παραλαβὼν τὰς εἰς
 τὸ ναυλωτικὸν ἢ φορτωτικὸν σημειωμένας πραγματείας, χρεωστῇ
 νὰ δώσῃ ἀπιδείξιν εἰς τὸν ζητήσαντα αὐτὴν πλοίαρχον ἄλλως,
 ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων, καὶ ἀποζημιώ-
 σεων, καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν τῆς χρονοτριβῆς.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τοῦ ναύλου.

286. Ἡ τιμὴ τῆς μισθώσεως παντὸς πλοίου ὀνομάζεται ναῦλος· κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συναλλαττμένων· ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τοῦ φορτωτικοῦ καὶ συμφωνεῖται δι' ὅλον ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ πλοῦν ὁλόκληρον ἢ διὰ ῥητὸν χρόνον διάστημα, κατὰ τόνον, καὶ ἐκατόλλητον, κατ' ἀποκοπὴν (à forfait), ἢ συλλογὰν (à cueillete), σημειουμένης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

287. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν πρὶςφέρει ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ ἀλλὰς πραγματείας, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ναυλωτοῦ.

Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγμάτων, τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου τοῦ παρ' αὐτοῦ ὁλοκληρίου· ναυλωθέντος πλοίου.

288. Ὁ ναυλωτὴς, ὁ μὴ φορτώσας ὅλας τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν διαλαμβανόμενας πραγματείας, χρεωστὲς νὰ πληρῶσιν ἀκέραιον τὸν ναῦλον δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον, περὶ τοῦ πλοίου συναφόντην. Ἐὰν ὅμως φορτώσῃ περισσοτέρας, πληρῶσιν διὰ τὸν περιπλέον ναῦλον ἀναλόγως τοῦ εἰς τὸ ναυλωτικὸν συμφωνηθέντος. Ἐάν ὅμως ὁ ναυλωτὴς, χωρὶς νὰ φορτώσῃ τίποτε δι' ἄλλη τὴν περὶ τοῦ πλοῦ συμφωνίαν, πρὶν ἐκπλεῦσθαι τὸ πλοῖον, πᾶν ῥῶνι λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμφωνημένου ναύλου δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον. Ἐάν τὸ πλοῖον λαβὼν ἤδη μέρος τοῦ φορτίου αὐτοῦ, εἴ πλειονὴ μὲ ἐλλειπὲς φορτίον (à non charge), ὁφείλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ὁλόκληρος ὁ ναῦλος.

289. Ὁ πλοίαρχος, ὁ παραστήσας τὸ πλοῖον ὡς

ρον παρ' ὅτι πραγματικῶς εἶναι, χρεωστεῖ ν' ἀπαζημιάνῃ τὸν ναυλωτὴν.

290. Δὲν θεωρεῖται λάθος ὡς πρὸς τὴν δήλωσιν τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐὰν τὸ λάθος δὲν ὑπερβαίνει τὸ τεσσαρακοσὸν μέρος τοῦ πλοίου, ἢ ἂν ἡ δήλωσις αὕτη ᾖ συμφωνοῦς μὲ τὸ περὶ καταμετρήσεως τοῦ πλοίου πιστοποιητικόν.

291. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐφορτώθῃ συλλογάδην (à cuillete), καθ' ἑκατόλλιτρον, κατὰ τόνον, ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ὁ φορτωτὴς δύναται ν' ἀναλάβῃ τὰς πραγματείας του, ποῖν εκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρόνων τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου καὶ τὰ ἐξοδα τῆς φορτώσεως καθὼς καὶ τὰ τῆς ἐκφορτώσεως καὶ ἀναφορτώσεως τῶν ἄλλων πραγματειῶν αἱ ὁποῖαι μετεκινήθησαν, καὶ τὰ τῆς χρονοτριβῆς.

292. Ὁ πλοίαρχος δύναται, εὐρισκόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, νὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν ξηρὰν τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐρεθείσας ἀνευ εἰδήσεώς του πραγματείας ἢ νὰ λάβῃ δι' αὐτὰς τὸν μεγαλύτερον ναῦλον, ὅστις θύλακας πληρωθῇ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὰς πραγματείας τοῦ αὐτοῦ εἶδους.

293. Ὁ φορτωτὴς, ὁ ἀναλαμβάνων τὰς πραγματείας του, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ ὅλα τὰ πρὸς μετακίνησιν τῶν ἄλλων πραγματειῶν ἐξοδα τὰ ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως προσενθέντα.

Ἐὰν ὅμως αἱ πραγματεῖαι ἀναλαμβάνονται ἐξ αἰτίας πράξεων ἢ ἐλλείψεως τοῦ πλοιάρχου, οὗτος εἶναι ὑπευθυνος δι' ὅλα τὰ ἐξοδα.

294. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν ἀπόπλουον, καθ' ὃδον, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως ἐξ αἰτίας τοῦ ναυλωτοῦ, τὰ ἐξοδα τῆς χρονοτριβῆς πληρόνονται παρὰ τούτου. Ἐὰν τὸ πλοῖον, ναυλωθέν ἀμφοτερόπλουον (pour l'aller et le retour), ἐπιστρέψῃ χωρὶς φορτίου ἢ μὲ φορτίον ἐλλειπές, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ τοὺς ἐκεῖ τῆς χρονοτριβῆς τόκους.

295. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ἀποζημιῶσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν ἔγεινεν αἰτίας ἐμποδίσεως ἢ χρονοτριβῆς τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἐκπλουν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως. Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται προσδιορίζονται παρὰ δοκιμαστῶν.

296. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγκασθῇ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν πλουν, ὁ ναυλωτὴς ὀφείλει νὰ περιμείνῃ, ἢ νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ναυλώσῃ ἄλλο.

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν δυνήθῃ νὰ ναυλώσῃ ἄλλο πλοῖον, λαμβάνει ναῦλον ἀνάλογον τοῦ γενομένου πλοῦ.

297. Ὁ πλοίαρχος χάνει τὸν ναῦλόν του καὶ ἀποζημιώνει τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ, ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν, ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλουν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ, καὶ ἂν ᾔθελον ὑπάρχει πιστοποιητικὰ τῆς κατὰ τὸν ἀπόπλουν ἐπισκέψεως βεβαιούντα τὸ ἐναντίον.

298. Πληρώνεται ναῦλος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ᾔθελεν ἀναγκασθῇ νὰ πωλήσῃ διὰ τὰ πρὸς ἀγορὰν τροφῶν, ἐπισκευὴν καὶ ἄλλας κατεπείγουσας ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἔξοδα χρεωστῇ δὲ ὁ πλοίαρχος νὰ δώσῃ περὶ τούτων λογαριασμὸν λογιζομένη τῆς ἀξίας των καὶ ἢν τιμὴν ᾔθελον πωληθῇ αἱ ὑπόλοιποι, ἢ ἄλλοι τραγματοῖται τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως ἢν τὸ πλοῖον εἰσδωθῇ.

Ἄν τὸ πλοῖον ἀπωλεσθῇ, ὁ πλοίαρχος πληρῶει τὰς πραγματείας, καὶ ἢν τιμὴν τὰ ἐπώλησεν ἀρκούντων εἰς τὸν ναῦλον, τὸν εἰς τὸ φορτωτικὸν διαλαμβάνει.

299. Ἐὰν συμβῇ ἀπώλεια τῶν πραγμάτων μετὰ τοῦ τόπου εἰς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, ἀναγκασθῇ ὁ πλοίαρχος νὰ πληρῶσιν τὸ φορτίον, δὲν χρεωστεῖται εἰς τὸν ναυλωτὴν ἐμὴ ἐπιρρίπτου ναῦλος, ἂν καὶ ναυλώσις ᾔθελεν εἰς τὴν ἐκφορτῶσιν.

300. Ἄν τὸ πλοῖον ἐπὶ τῇ ὁδῷ κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος, δὲν χρεωστεῖται παντὶ ναύλῳ διὰ τὸν χρό-

νοί τῆς ἐμποδίσσεως, εἰς τὸ πλοῖον ἵνα ναυλωμένον κατὰ
μνα, οὐδὲ προστιθεταί τι εἰς αὐτόν, ἂν ἦναι ναυλωμένον κατὰ
πλοῖον.

Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσσεως τοῦ πλοίου τροφοδοσία
καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος θεωροῦνται ὡς ἀβαρίαι.

301. Περὶ τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἤθελεν
ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν ἕνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας, λαμβάνει
ναῦλον κατὰ συνεισφορὰν (à charge de contribution).

302. Δὲν χρεωστεῖται παντὶ ῥῶς ναῦλος περὶ τῶν πραγμα-
τειῶν, ὅσαι ἀπωλέσθησαν ἐκ ναυαγίας ἢ καθίσματος (échoue-
ment), διηρηπάγησαν ἀπὸ πειράτας, ἢ συνελήφθησαν παρὰ τῶν
ἐχθρῶν.

Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα τυχόν
εἰς αὐτὸν ναῦλον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

303. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξαγορασθῶσιν, ἢ
ἂν πραγματεῖαι διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ναυαγίας, ὁ πλοίαρχος λαμβά-
νει τὸν μισθὸν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἢ τῆς ναυαγίας ναυ-
λοῦν λαμβάνει δὲ τὸν ναῦλον ὁλόκληρον, συνεισφέρον εἰς τὴν ἐξα-
γορὰν, ὅταν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τῆς ἐκ-
φορτώσεως τόπον.

304. Ἡ περὶ τῆς ἐξαγορᾶς συνεισφορὰ γίνεται ἐπὶ τῆς ἀγο-
ραίας τιμῆς (pris courant) τῶν πραγματειῶν τῆς εἰς τὸν τό-
πον τῆς ἐκφορτώσεώς των, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων καὶ ἐπὶ
τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.

Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν συνεισφορὰν.

305. Ἐὰν ὁ παραλήπτης δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰς πραγμα-
τείας, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ πωλήσῃ διὰ τοῦ δικαστηρίου μέρος
αὐτῶν, πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, καὶ νὰ παρακαταθέσῃ
τὸ ὑπόλοιπον. Ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου,
διαφυλάττει τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀναγωγὴν του.

306. Ὁ πλοίαρχος ἢ ἐνδεὶς ἢ ἡμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὰς πραγματείας
ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του δύναται

δὲ, ἀποβιβάζων αὐτάς, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τρίτου χεῖρας παρακαταθήκην μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ναύλου του.

307. Ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου τοῦ πληρωμὴν τοῦ ναύλου μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἂν δὲν ἐπέρασαν εἰς τρίτου χεῖρας.

308. Ἐὰν οἱ φορτωταὶ ἢ οἱ ἀπαιτηταὶ (reclamateurs) πτωχεύσωσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται ὅλων τῶν ἄλλων δανειστῶν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένων ἀβυρῶν.

309. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται ποτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ναύλου.

310. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείπῃ, ἀντὶ τοῦ ναύλου, πραγματείας, ἐκπεπτοκυίας τῆς τιμῆς των, ἢ βεβλαμμένας ἤδη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος.

Ἄν ὅμως πίθοι, περιέχοντες οἶνον, ἔλαιον, μέλι καὶ ἄλλα ὑγρά ἔρρευσαν ἐπὶ τοσούτον ὥστε ἐξεκινώθησαν ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενοὶ, οἱ πίθοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθῶσι λόγῳ τοῦ ναύλου.

ΤΜΗΜΑ ENNATON.

Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

311. Τὰ ναυτικὰ συμβόλαια γίνονται παρὰ συμβολαιογράφων ἢ καὶ ἰδιογράφως· φανερόνουν δὲ

Τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ναυτικοῦ τόκου·

Τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέγγυα πράγματα·

Τὰ ὀνόματα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοίαρχου·

Τὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δανειζομένου·

Ἐάν τὸ δάνειον ἐδόθη δι' ἓνα μόνον πλοῦν·

Διὰ ποῖον πλοῦν καὶ διὰ ποῖον χρόνον·

Τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποδόσεως.

312. Οἱ ναυτικῶς δανεῖζοντες εἰς τὴν Γαλλίαν χρεωστοῦν νὰ ζητήσουν τὴν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου καταχώρησιν τοῦ συμβολαίου των ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἄλλως, χάνουν τὸ προνόμιόν των· ἂν δὲ τὸ συμβόλαιον ἔγεινεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 234 ὀριζομένας διατυπώσεις.

313. Πᾶν ναυτικὸν συμβόλαιον δύναται νὰ πραγματευθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως ἂν ᾖ εἰς διαταγὴν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ διαπραγματεύσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, καὶ παρίγει τὰς αὐτὰς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὰς, ὥς καὶ ὅλαι αἱ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν γραμματικῶν διαπραγματεύσεις.

314. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς ἐγγυήσις δὲν ἐκτείνεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναυτικοῦ τόκου, ἂν ῥηθῇ δὲν συμφωνήσῃ τὸ ἐναντίον.

315. Τὰ ναυτικὰ δάνεια δύνανται νὰ ληφθῶσιν·

Ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου·

Ἐπὶ τῶν ἀρμένων καὶ τῶν ἐξαρτήτων·

Ἐπὶ τοῦ ἐμπολίσματος καὶ τῶν τροφοῶν·

Ἐπὶ τοῦ φορτίου·

Ἐπὶ ὅλων συνάμα τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἢ μέρους τινὸς ὀριζομένου ἐξ ἐνὸς ἐλάττω αὐτῶν.

316. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὑπεβαλὼν τὴν τιμὴν τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων, δύναται νὰ κηρυγθῇ ἄκυρον, κατ' αἵτησιν τοῦ δανειστοῦ, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δανειστής μετεχειρίσθη ἀπάτην.

317. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἀπάτη, τὸ συμβόλαιον ἰσχύει, περιοριζόμενον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων κατὰ τὴν

γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν αὐτῶν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου ἀποδίδεται μὲ τόκον λογίζομενον κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

318. Πᾶν δάνειον, γενόμενον ἐπὶ μέλλοντος ναύλου ἢ κέρδους ἐλπιζομένου ἐκ τῆς πωλήσεως πραγμάτων, ἀπαγορεύεται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δανειστής δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ εἰμὴ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου ἄνευ τόκου.

319. Ναυτικὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸς ναύτας ἢ ἄλλους ναυτικούς ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδους.

320. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ αἱ ζωοτροφίαι καὶ ὁ ληφθεὶς ἤδη ναυλος θεωροῦνται κατὰ προνόμιον ὑπέγγυα εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου γενομένων ναυτικῶν δανείων.

Τὸ φορτίον εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ φορτίου ναυτικῶν δανείων.

Ἐὰν τὸ δάνειον ἔγεινεν ἐπὶ τινος τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἀντικειμένων, τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ κατὰ μόνην τὴν πρὸς τὴν εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυον.

321. Ναυτικὸν δάνειον, γενόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, χωρὶς ἐπίσημον ἄδειαν αὐτῶν, ἢ χωρὶς τὴν εἰς τὸ περὶ τούτου ἐγγραφον μετοχίβησιν των, δὲν ὑπάρχει δικαίωμα ἀγωγῆς ὁ δὲ προνόμιον εἰμὴ μόνον κατὰ τὸ μέρος τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ναύτου· τὸ ἀντικείμενον εἰς τὸν πλοίαρχον.

322. Εἶναι ὑπέγγυα εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν μετόχων, πρὸς ἐπισκευὴν καὶ τρεῖς τοιαύτων ἔτη, χρυσά, τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ δὲ μετοχῶν συνεκφέρει τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς πρὸς ἐξάρτιας τοῦ πλοίου ἐν τῷ εἰκασίτεσσά-ρῳ ὥρῳ ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κλητεύσεώς των.

323. Τὰ διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γινόμενα δάνεια προτι-

μῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὰ διὰ προλαβόντα πλοῦν γενόμενα, καὶ ἂν τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον διαλαμβάνῃ ῥητῶς ὅτι ταῦτα διαμένουν ἢ ἀνανεοῦνται καὶ δι' ἄλλους μετὰ ταῦτα πλοῦς.

Τὰ ἐπὶ τοῦ διάπλου γενόμενα δάνεια προτιμῶνται τῶν πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενομένων· ἂν δὲ κατὰ τὸν διάπλου ἐγειναι πολλά, τὸ τελευταῖον προτιμᾶται πάντοτε τοῦ πρὸ αὐτοῦ γενομένου.

324. Ὁ ναυτικῶς δανείσας ἐπὶ πραγματειῶν, φορτωμένων εἰς πλοῖον σημειωμένον εἰς τὸ ναυτικὸν συμβόλαιον δὲν ζημιούται ἐκ τῆς ἀπώλειας τῶν πραγματειῶν, ἂν καὶ ἤθελον ἀπωλεσθῇ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος, ἐὰν ἐφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τοῦτο ἐγένεεν ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως.

325. Ἐὰν τὰ πράγματα, τὰ εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπεγγρά, ἀπωλέσθησαν παντελῶς ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, καὶ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ τοῦ κινδύνου, δὲν δύναται νὰ γεῖ ἡ καμμία περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις.

326. Ἡ φύξα (dechel), ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ ἀπώλεια, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἰδίου τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐξ αἰτίας τοῦ δανεισθέντος δὲν εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

327. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας, ἡ πληρωμὴ τῶν ναυτικῶν δανείων περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν δανεισθέντων ἐκ τῶν εἰς τὰ ναυτικά δάνεια ὑπεγγύων πραγμάτων, ἀφαιρουμένων τῶν σώστρον.

328. Ἄν ὁ χρόνος τῶν κινδύνων δὲν προσδιωρίσθῃ εἰς τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον, ἄρχεται ὡς πρὸς τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐξάρτικα, τὸ ἐφόπλισμα καὶ τὰς τροφάς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀγκυρωθῇ ἢ προσορμισθῇ εἰς τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὸν κατάπλου αὐτοῦ λιμένα ἢ τόπον· ὡς πρὸς τὰς πραγματείας δὲ ὁ χρόνος τῶν κινδύνων ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας αὐταὶ ἐφορτώθησαν

εἰς τὸ πλοῖον, ἢ τὰς λέμβους (gabures) διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς αὐτὸ, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελον ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν ξηράν.

329. Ὁ ἐπὶ πραγματειῶν λαμβάνων ναυτικά δάνεια, δὲν ἀπαλλάττεται τοῦ χρέους διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε διὰ λογαριασμόν του πράγματα ἀξίας πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ληφθέντος δανείου.

330. Οἱ ναυτικῶς δανείζοντες συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν δανεισθέντων εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας· αἱ ἀπλὰι ἀβαρίαι εἶναι ἐπίσης εἰς βάρος τῶν δανειστών, ἂν δὲν ὑπόχρη συμφωνία ἐναντία.

331. Ἄν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ὑπάρχῃ συγχρόνως ναυτικὸν δάνειον καὶ ἀσφάλεια, ἡ τιμὴ τῶν ἐκ τῆς ναυαγίας δασωθέντων πραγμάτων μοιρίζεται μεταξύ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ διὰ τὸ πρὸς τῆς ἀσφαλείας κατ' ἀναλογίαν τῆς μετοχῆς των, φυλαττομένων ὅπως πάντοτε τῶν περὶ προνομίων διατάξεων τοῦ ἔθρους 191.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων καὶ περὶ τοῦ τύπου
καὶ τοῦ ἀρτικειμένου αὐτῶν.

332. Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον γίνεται ἐγγράφως·
Χρονολογεῖται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπογράφεται·
Δηλοποιεῖται ἂν ἐγένετο πρὸ μεσημβρίας ἢ μετὰ μεσημβρίαν·
Δύναται νὰ γένῃ ἰδιόγραφον·

Δὲν συγχωροῦνται ἄγραφα διαστήματα.

Φαρερόρει

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀσφαλιζομένου, καὶ ἂν ᾖ ἰδιοκτήτης ἢ παραγγελιοδότης·

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου·

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου·

Τὸν τόπον ὅπου αἱπραγματεῖται ἐφορτώθησαν ἢ μέλλουν νὰ φορτωθῶν·

Τὸν λιμένα ὅπου τὸ πλοῖο ἔπρεπεν ἢ πρέπει νὰ ἐκπλεύσῃ·

Τοὺς μὲνους ἢ τις ἀλλος (ἢ αἱ), ὅπου πρέπει νὰ φορτώσῃ ἢ νὰ κροτῶσιν πραγματεῖα, ὅπου πρέπει νὰ ἐκπλεύσῃ·

Τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξία ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων ἢ πραγματευῶν.

Τὸν χρόνον καθ' ὃν ἄρχονται καὶ παύουν οἱ κίνδυνοι·

Τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλισθέντων χρημάτων·

Τὰ ἀσφάλιστρα, ἢ τοὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀσφαλείας·

Τὴν διὰ διαιτητῶν διάλυσιν τῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν, ἂν τοῦτο συνεφωνήθῃ, καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων γενομένας συμφωνίας.

333. Τὸ αὐτὸ συμβόλαιον δύναται νὰ περιέχῃ πολλὰς ἀσφαλείας, εἴτε λόγῳ τῶν πραγματειῶν, εἴτε λόγῳ τῶν ἀσφαλίστων, εἴτε λόγῳ τῶν διαφορῶν ἀσφαλίστων.

334. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον·

Τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, κενοῦ ἢ φορτωμένου, ὠπλισμένου ἢ μὴ ὠπλισμένου, μόνου ἢ συνωδευμένου·

Τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια·

Τὸ ἐφόπλισμα·

Τὰς τροφάς·

Τὰ ναυτικὰ δάνεια·

Τὰς ἀποτελούσας τὸ φορτίον πραγματείας καὶ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα δυνάμενον νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα, καὶ ὑποκείμενον εἰς τοὺς θαλασσίους κινδύνους.

335. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ γενῇ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους τῶν εἰρημένων πραγμάτων, συνάμα ἢ καὶ χωριστὰ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν.

Δύναται νὰ γενῇ ἐν κειρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου, πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ κατὰ τὸν πλουν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῇ ἀμφοτερόπλους ἢ ἑτερόπλους, δι' ὁλόκληρον τὸν πλουν ἢ ἐν χρόνον ῥητόν.

Διὰ παντὰ πλουν καὶ μεταλλάξιν, γενομένην, διὰ θαλάσσης, διὰ ποταμ. ν καὶ ὁ ωρυγῶν πλευστῶν.

336. Ἄν ᾔθελε γενῇ ὁλος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὑποβολή (surposition), ἢ παραποίηση (falsification), ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἐξαριθώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, διαφυλαττεμένης πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἢ ἐγκληματικῆς ἀγωγῆς.

337. Τὰ φορτία, τὰ πεμπομένα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς ἢ ἄλλων μερῶν τοῦ κόσμου εἰς τὴν Εὐρώπην, δύναται νὰ ἀσφαλισθῶν, ἐφ' ὅποιου δῆποτε πλοίου καὶ ἂν γένωσι, χωρὶς σημείωσιν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ πλοιάρχου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ δύναται νὰ ἀσφαλισθῶν, χωρὶς νὰ σημειωθῇ τὸ γένος (nature) καὶ τὸ εἶδος (espèce) αὐτῶν· τὸ ἀσφαλιστικὸν ὁμῶς συμβόλαιον πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὅποιον ἀποστέλλονται, ἢ πρέπει νὰ παραδοθῶν αἱ πραγματεῖαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία εἰς τὸ εἰρημένον συμβόλαιον.

338. Ὅλα τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ συνεφωνήθη εἰς τὸ συμβόλαιον εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτιμῶνται εἰς Γαλλικὰ νομίσματα ἀξίας ἀντιστοιχούσης μετὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὅποιαν εἶχε τὸ συμφωνηθέν ξένον νόμισμα, καθ' ἣν ἐποχὴν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφο.

339. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν δὲν ὠρίσθη εἰς τὸ συμβόλαιον, δύναται νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν τιμολογίων ἢ διὰ τῶν βιδίων ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων γίνεται ἐκτιμήσις κατὰ τὴν

ὅποιαν εἶχον ἀγοραίαν τιμὴν καθ' ὃν χρόνον καὶ τόπον ἔγινε τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβάσεως.

340. Ἄν ἀσφαλίζονται πραγματεῖται ἐξερχόμεναι ἐκ τόπου τινός, ὅπου ἡ ἐμπορία γίνεται δι' ἀνταλλαγῆς, χωρὶς νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὸ ἀσφαλιστικόν, τότε ἡ ἐκτίμησις των προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἀξίως ἐκείνων, αἱ ὅποια ἐδόθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν, προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως.

341. Ἐάν τὸ ἀσφαλιστικόν δὲν ὀρίζῃ παντελῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οἱ κίνδυνοι ἄρχονται καὶ παύουν καθ' ὅς ἐποχὰς ὀρίζει τὸ 328 ἄρθρον περὶ τῶν ναυτικῶν συμβολαίων.

342. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλους τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα.

Δύναται προσέτι νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ τὰ ἀσφάλιστρα· τὰ δὲ τῆς ἀντασφαλείας ἀσφάλιστρα ἡμποροῦν νὰ ᾖναι μικρότερα ἢ μεγαλύτερα παρὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας.

343. Ἄν ἐν καιρῷ εἰρήνης ἤθελε συμφων θῇ αὐξήσις τῶν ἀσφαλιστρῶν δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίζεται εἰς τὰ ἀσφαλιστικά ἔγγραφα, τότε τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐκάστου ἀσφαλιστικοῦ ἐγγράφου ὅρων.

344. Ἐάν πραγματεῖται ἡσφαλισμένοι, καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοίαρχου φορτωμένοι εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κυβερνώμενον πλοῖον, ἀπολεσθῶσιν, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, ἐμφανίζων περὶ τούτου φορτωτικὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος.

345. Πάντες οἱ τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται, οἱ μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας ἡσφαλισμένους εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστοῦν ν' ἀφήσουν εἰς τὸν τῆς φορτώσεως τόπον ἐν

φορτωτικὸν παρὰ τῷ ἐκεῖ Γαλλικῷ προξένῳ, καὶ ἐν ἄλλειψει
τούτου, παρ' ἐνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων Γάλλων, ἢ πρὸς τῇ
τοπικῇ ἀρχῇ.

346. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς περιπέσῃ εἰς πτώχευσιν, πρὶν παρέλθῃ
ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγ-
γήσειν ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου του. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει
τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος πτωχεύσῃ.

347. Τὸ ἀσφαλιστικὸν εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχῃ ἀντικείμενον·

Τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳπραγματειῶν·

Τὸ ἐκ τῶν πραγματειῶν ἐλπιζόμενον κέρδος·

Τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος·

Τὰ ναυτικὰ δάνεια·

Τοὺς τόκους τῶν ναυτικῶν δανείων.

348. Πᾶσα ἀποσιώπησις ἢ ψευδολογία (fausse déclaration)
τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καὶ
τοῦ φορτωτικοῦ, σμικρύνουσαι τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἐν-
νοικν ἢ μεταβάλλουσai τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου, ἀκυροῦσι
τὴν ἀσφάλειαν.

Ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται καὶ ὅταν ἡ ἀποσιώπησις, ἢ ψευδολογία
ἢ ἡ διαφορὰ δὲν ᾔθελον ἔχει κάμειν ἐπιρροὴν εἰς τὴν βλάβην
ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

*Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ
ἀσφαλιζομένου.*

349. Ἐὰν ὁ πλοῦς διεκόπη πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἢ ἀσφά-
λεια ἀκυροῦται καὶ ἂν αἴτιος τῆς διακοπῆς ᾔθελεν εἶσθαι ὁ ἀσφα-
λιζόμενος· ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγῳ ἀποζημιώσεως ἡμι-
τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητες.

350. Λογίζονται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν πᾶσα φθορά καὶ βλάβη, προξηνηθεῖσαι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα, ἐξ αἰτίας τρικυμίας, ναυαγίας, καθίσματος, τυχαίας συγκρούσεως (abordage fortuit), βιαίας ἀλλαγῆς πορείας, πλοῦ ἢ πλοίου, χύσεως (jet), πυρός, ἀλώσεως, διχρπαγῆς, ἐμποδίσεως γενομένης κατὰ διαταγὴν δυνάμεως τινος, διακηρύξεως πολέμου, ἀντεκδικήσεως (représailles) καὶ ἐν γένει ἐκ παντὸς ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος.

351. Ἡ ἀλλαγὴ πορείας, πλοῦ ἢ πλοίου, καθὼς καὶ πᾶσα φθορά καὶ βλάβη, προερχομένη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου, δὲν λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ· οὗτος μάλιστα κερδαίνει τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ἡ ἐποχὴ τῶν κινδύνων ἤρχισεν.

352. Ἡ φύρα ἢ ἐλάττωσις καὶ ἡ φθορά, αἱ προερχόμεναι ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πράγματος, καὶ αἱ ζημίαι αἱ προξενούμεναι ἐξ αἰτίας πράξεώς τινος ἢ ἐλλείψεως τῶν ἰδιοκτητῶν, ναυλωτῶν ἢ φορτωτῶν, δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν.

353. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος παραβάσεων καὶ ἐλλείψεων τῶν γνωρισμέων ὑπὸ τὸ ὄνομα ναυταπάτη (baratterie de patron), ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

354. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ναυαγωγίας καὶ ρυμουλκίας (tonnage) δικαιοματίων, οὐδ' εἰς κἀνενὸς ἄλλου εἶδους τέλη, ἀφορῶντα τὸ πλοῖον ἢ τὰςπραγματείας.

355. Εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον πρέπει νὰ σημεινῶνται αἱ πραγματεῖαι, αἱ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ὑποκείμεναι εἰς ἰδιαιτέραν φθοράν ἢ ἐλάττωσιν, π. χ. τὰ γεννήματα καὶ τὸ ἄλας, ἡ πραγματεία ἐπιδεκτικαὶ ρεύσεως· ἄλλως οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἐνδεχομένης βλάβης ἢ φθορᾶς τῶν προϋόντων τούτων, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἠγνῶει τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ὅταν ὑπεγράψῃ τὸ ἀσφαλιστικόν.

356. Ἐάν ἡ ἀσφάλεια ᾖναι ἀμροτερόπλους, τὸ δὲ πλοῖον ρθάσαν ἐνθα διευθύνετο, δὲν φορτωθῇ ἢ φορτωθῇ ἑλλειπῶς κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δυο ἀνάλογα τρίτα τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλιστρων, ἀν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

357. Ἀσφαλιστικὸν ἢ ἀντασφαλιστικὸν συμβόλαιον, γενόμενον περὶ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του.

358. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε δόλος, οὔτε ἀπάτη, τὸ συνάλλαγμα ἰσχύει μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τῶν φορτωμένων πραγμάτων ἀξίας, κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἕκαστος τῶν ἀσφαλιστῶν χρεώσῃ νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῶν ποσοτήτων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἡσφαλισμένων.

Δὲν δύνανται δὲ νὰ λάβουν ἀσφαλίτρα διὰ τὸ περιπλέον τῆς τιμῆς, εἰμὴ μόνον ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν, λόγω ἀποζημιώσεως.

359. Ἄν ἀδόλως ἐγείναι πολλὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ἀσφαλιστικά, τὸ δὲ πρῶτον τούτων ἀσφαλίξῃ τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, αὐτὸ καὶ μόνον ἰσχύει.

Οἱ ἀσφαλισταί, οἱ ὑπογράψαντες τὰ μετὰ ταῦτα συμβόλαια, ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως, καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν εἰμὴ ἡμισυ μόνον τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἀσφαλισθέντων χρημάτων.

Ἐάν τὸ πρῶτον συμβόλαιον δὲν ἀσφαλίξῃ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, οἱ ἀσφαλισταί, οἱ ὑπογράψαντες τὰ μετὰ τοῦτο συμβόλαια, εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τοῦ ὑπολοίπου κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῶν συμβολαίων τάξιν.

360. Ἄν ὑπάρχουν πράγματα φορτωμένα ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἀσφαλισθειῶν ποσοτήτων καὶ ἀπωλεσθῇ μέρος αὐτῶν, πληρόνεται τοῦτο πρὸ ὅλων τῶν ἀσφαλιστῶν, ἀναλόγως τῆς μετοχῆς ἑκάστου.

361. Ἄν πραγματεῖται, αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ φορτωθοῦν εἰς πολλὰ πλὴν ὠρισμένα πλοῖα, ἡσφαλισθῇσαν χωριστὰ, σημειομένης τῆς ποσότητος τῆς εἰς ἕκαστον τῶν πλοίων τούτων ἀσφαλισθείσης, τὸ δὲ ὅλον τοῦ φορτίου ἐπεβιάσθη εἰς ἓν μόνον πλοῖον, ἢ καὶ εἰς πολλὰ πλὴν ὀλιγώτερα τῶν ἐν τῷ συμβολαίῳ ὀρισθέντων, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος εἰμὴ περὶ μόνης τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὰ πλοῖα τὰ λαβόντα τὸ φορτίον ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἂν καὶ ἤθελον ἀπωλεσθῇ ὅλα τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὀρισθέντα πλοῖα· λαμβάνει δὲ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ποσοτήτων, τῶν ὁποίων ἀκυρώθησαν αἱ ἀσφάλειαι.

362. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἔχη τὴν ἄδειαν νὰ ἐκπλῇ εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀλλαγὴν τοῦ φορτίου του, οἱ κίνδυνοι τῶν ἀσφαλισμένων πραγματειῶν δὲν λογίζονται εἰς βόρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰμὴ ἐνόσω αὗται ὑπάρχουν ἐν τῷ πλοίῳ, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

363. Ἄν ἡ ἀσφάλεια ἔγεινε διὰ χρόνον ῥητὸν, ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος πάσης ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου, ὁ δὲ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῶν νέων κινδύνων νέαν ἀσφάλειαν.

364. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάττεται τῶν κινδύνων, ἀπολαμβάνων ἐντοσούτω ἀκέραια τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος στείλῃ τὸ πλοῖον ἀπωτέρω τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὠρισμένου τόπου, ἂν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἰδοῦ.

Ἡ ἀσφάλεια ἰσχύει καθ' ὅλα, ἂν ὁ πλοῦς συνετμήθῃ.

365. Πᾶσα ἀσφάλεια, γενομένη μετὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἀφίξιν τῶν ἡσφαλισμένων πραγμάτων, εἶναι ἀκυρὸς, ὅταν ὑπάρχῃ τεκμήριον, ὅτι πρὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἦτον δυνατόν νὰ ἔχῃ εἰδῇσιν ὁ μὲν ἀσφαλιζόμενος τῆς ἀπωλείας, ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς τῆς ἀφίξεως τῶν ἀσφαλισμένων πραγμάτων.

366. Ὑπάρχει δὲ τεκμήριον ὅταν, λογιζομένων τριῶν τετάρτων τοῦ μυριαμέτρου (μιας καὶ ἡμισείας λεύγης) ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξουν, ἐξάγεται, ὅτι ἐκ

τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ πλοῖον κατέπλευσεν ἢ ἀπωλέσθη, ἢ ὅπου ἔφθασεν ἡ πρώτη περὶ τούτου ἀγγελία, ἦτο δυνατόν νὰ γενῇ αὕτη γνωστὴ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγεινε τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον πρὶν τοῦτο ὑπογραφῇ.

367. Ἐὰν ὁμως ἡ ἀσφάλεια ἔγεινεν ἐπὶ καλῇ ἢ κακῇ ἀγγελίᾳ, τὸ τεκμήριον, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα, εἶναι ἀναπόδεκτον· τὸ δὲ συμβόλαιον δὲν ἀκυροῦται εἰμὴ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐγνώριζεν ὁ μὲν ἀσφαλιζόμενος τὴν ἀπώλειαν, ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου πρὶν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου.

368. Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιζομένου, οὗτος πληρώνει πρὸς τὴν ἀσφαλίσιν διπλᾶ τὰ ἀσφάλιστρα.

Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, οὗτος πληρώνει πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον ποσότητα χρημάτων, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων.

Ἐκεῖνος δὲ τούτων, κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπόδειξις, καταδιώκεται καὶ ἐπὶ πλημμελήματι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἐγκαταλείψεως.

369. Ἡ ἐγκατάλειψις (délaissement) τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γενῇ·

Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαρρήξεως, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλασσοῦ συμβάντος, ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ ξένης δυνάμεως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης (détérioration) τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη αὕτη ἀναβαίη τοῦλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τεταρτημορίων. δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις

καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὸν ἀπόπλου.

370. Ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου.

371. Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται ὡς ἀβάρια καὶ κανονίζεται μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ λόγον τῆς μετοχῆς των.

372. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ συνθήκην περιορίζεται δὲ εἰς μόνὰ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ κινδύνου.

373. Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γενῇ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, ἢ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῇ ὅτι τὸ πλοῖον ἐφέρθη εἰς ἓνα τῶν λιμένων ἢ τῶν τόπων τῶν καμμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα παράλια.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, ἢ ἀλωθὲν ἐφέρθη εἰς τὰς ἀποικίας τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Κανκρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ λοιπὰς νήσους, καὶ τὰ παράλια τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, ἢ ἀλωθὲν ἐφέρθη εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, οἱ ἀσφαλιζόμενοι δὲν εἶναι δεκτοὶ πρὸς ἐγκατάλειψιν.

374. Καθ' ἣν περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις, ἢ ἐν περιπτώσει παντὸς ἄλλου ὑπὸ κίνδυνον τῶν ἀσφαλιστῶν συμβεβηκός, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας λαμβάνει εἰδήσεις ἢ δὲ κοινοποιήσεις αὐτῇ.

πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως.

375. Ἐάν, διὰ μὲν τοὺς συνήθεις πλοῦς μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον ἢ ἀφ' ἧς ἡμέρας χρονολογοῦνται αἱ τελευταῖαι ἀγγελίαι, διὰ δὲ τοὺς μακροὺς πλοῦς μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀναγγεῖλῃ ὅτι δὲν ἔλαβε κάμυϊαν περὶ τοῦ πλοίου του ἀγγελλίαν, δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους ἢ τῆς διετίας, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 373 ὀρισθείσας προθεσμίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν.

376. Ἐάν ἡ ἀσφάλεια ἔγινε διὰ χρόνον ῥητὸν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διὰ τοὺς συνήθεις καὶ μακροὺς πλοῦς τεθειμένων ἐνταῦθα προθεσμιῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλείας.

377. Εἶναι μακροὶ πλοῖοι οἱ γινόμενοι εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς Ἰνδίας, εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν, εἰς Καναδᾶ, εἰς τὴν Νέαν Γῆν, εἰς τὴν Γροενλανδίαν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα παράλια καὶ τὰς νήσους τῆς μεσημβρινῆς καὶ βορείου Ἀμερικῆς, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τὸν ὠκεανὸν αἰγιαλοὺς καὶ τόπους τοὺς πέραν τῶν πορθμῶν τῆς Γιβραλτέρρας καὶ τοῦ Σούνδου.

378. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται, διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 374 διαληφθείσης κοινοποιήσεως, ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν παρευθὺς, προσκαλὼν τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότησα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ προθεσμίας, ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

379. Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, κίμων τὴν ἐγκατάλειψιν,

νά ειδοποιησῇ ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως γενομένας ἢ διαταχθεῖσας ἀσφαλείας καὶ τὰ ὅποια ἔλαβε ναυτικά δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε ἐπὶ τῶνπραγματειῶν. Τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε κάμει τὴν εἰρημένην δηλοποίησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνεται ἡ ὁρισθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἕνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀγωγὴν.

380. Ἄν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, σφετῖται τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλείας ὠφελειῶν, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ληφθέντα ναυτικά δάνεια, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλεσθῇ ἢ ἀλῶσῃ.

381. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας ἢ καθίσματος μετὰ διαρρήξεως, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωσθεῖ, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγκαταλείψεως ἐν δέσνῃ τόπῳ καὶ χρόνῳ δικαιωμάτων του, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων· ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δὲ ἐνόρῳ βεβαιώσει ἐπιδικάζονται τὰ πρὸς διάσωσιν ἐξοδα μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διωσθέντων πραγμάτων.

382. Ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ συμβόλαιον, ὁ ἀσφαλιστὴς χρεωσθεῖ νὰ πληρώσῃ τὰ ἀσφαλισθέντα, τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκαταλείψεως.

383. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐγγράφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ὅστις πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἐναχθῇ περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

384. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι δεκτὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐναντίων ἀρ' ὅσα περιέχονται εἰς τὰ προειρημένα ἐγγράφα· ἡ ἀποδοχὴ ὅμως τῶν ἀποδείξεων τούτων δὲν ἀναβάλλει τὴν εἰς τὴν προσωρινὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑποχρεωμένου τοῦ ἀσφαλισθέντος νὰ δώσῃ ἐγγύησιν. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ παραγράφεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἂν δὲν ἐγγεῖνε καμμία καταδίωξις.

385. Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις γνωστοποιηθεῖσα, γενῇ ἀποδεκτῇ ἢ κριθῇ ἰσχυρά (valable), τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἔμπορεῖ, προσβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου, ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

386. Ὁ ναύλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι προπληρωμένος, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τῶν ναυτικῶς δανεισάντων, τῶν ναυτῶν διὰ τοῦς μισθοῦς των, καὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν ἐξόδων.

387. Ἄν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ διαταγὴν δυνάμεως τιнос, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἀγγελίας ταύτης.

Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἂν ἡ ἐμπόδισις συνέβῃ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας, εἰς τὴν Μεσόγειον ἢ εἰς τὴν Βαλτικὴν μετὰ ἓν ἔτος, ἂν ἡ ἐμπόδισις συνέβῃ εἰς τόπον ἀπώτερον.

Αἱ προθεσμίαι αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῆς ἐμποδίσεως κοινοποιήσεως.

Ἐὰν αἱ ἐμποδισθεῖσαι πραγματεῖαι ᾖναι εἰς φθορὰν ὑποκείμεναι, αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι περιορίζονται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν εἰς ἓνα καὶ ἥμισυν μῆνα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, εἰς τρεῖς μῆνας.

388. Ἐνὸςφ' διακοῦν αἱ εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὠρισμέναι προθεσμίαι, οἱ ἀσφαλιζόμενοι χρεωστοῦν νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, πρὸς ἐλευθέρωσιν τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων. Οἱ ἀσφαλισταὶ δύνανται, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων ἢ μόνοι, νὰ κινηθῶσι παντοιοτρόπως πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος.

389. Ἡ δι' ἀνικανότητα τοῦ πλοῖου πρὸς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ, ἐὰν τὸ καθίσαν πλοῖον δύναται νὰ ἀνακινήθῃ, νὰ ἐπισκευασθῇ, καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατὰστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν, πρὸς τὸν ὅποιον εἶναι διωρισμένον.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀσφαλιζόμενος διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνάξῃ τοὺς ἀσφαλιστάς διὰ τὰ ἐκ τοῦ καθίσματος ἐξοδα καὶ τὰς ἀβαρίας.

390. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκπύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἡσφαλισμένος, χρεωστῇ νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας.

391. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν νὰ προσπαθήσῃ παντοίῳ τρόπῳ νὰ εὑρῇ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰςπραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

392. Εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεισῶν πραγματειῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένην περίπτωσιν, μέχρι τῆς εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον ἀφίξεως καὶ ἐκφορτώσεως των.

393. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὑπόκειται προσέτι εἰς τὰς ἀβαρίας, εἰς τὰ ἐξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀποθέσεως (magasinage), ἀναφορτώσεως καὶ εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἐξοδὸν πρὸς διάσωσιν τῶν πραγματειῶν γενόμενον, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

394. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 προθεσμιῶν ὁ πλοίαρχος δὲν ἠδυνήθῃ νὰ εὑρῇ πλοῖον διὰ νὰ φορτώσῃ εἰς αὐτὸ τὰς πραγματείας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν.

395. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἂν ὁ ἀσφαλισθεὶς δὲν δυνήθῃ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου διαταγὴν τοῦ ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστῇ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν

τὸν παρ' αὐτοῦ γενόμενον περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἅμα δοθεῖσης εὐκαιρίας.

396. Ὁ ἀσφαλις δύναιται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς λογαριασμὸν τοῦ, ἢ ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν· χρεωσθεὶς δὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν τοῦ εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμοῦ.

Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀναδέχεται τὸν συμβιβασμὸν εἰς λογαριασμὸν τοῦ, χρεωσθεὶς νὰ συνεισφέρῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγορᾶς κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, καὶ ἀναλόγως τῆς μετοχῆς τοῦ.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ κίνδυνοι τοῦ ὑπολοίπου πλοῦ ἐξακολουθοῦν νὰ λογίζονται εἰς βάρος τοῦ, κατὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον.

Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀποδοκιμάζει τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἀποκλειόμενος πάσης ὥς πρὸς τὰ ἐξαγορασθέντα πράγματα ἀντιποιήσεως.

Ἐὰν ὁ ἀσφαλις δὲν δηλοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν τοῦ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ὑπολαμβάνεται ὡς ἀποδοκιμάσας τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ΄.

Περὶ ἀβαριῶν.

937. Ὑπολαμβάνονται ἀβαρίαι ὅλα τὰ ἑκτακτα ἔξοδα, τὰ διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὰςπραγματείας, συνάμα ἢ κατ' ἰδίαν γινόμενα.

Πᾶσα βλάβη, προξενηθεῖσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ εἰς τὰς πραγμα-

τείας, ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπι-
γροφῆς καὶ ἐκφορτώσεως.

398. Ὅταν δὲν ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων
ιδιαιτέραι συμφωνίαι, αἱ ἀβαρίαι κανονίζονται κατὰ τὰς ἐξῆς
διατάξεις.

399. Αἱ ἀβαρίαι διαιροῦνται εἰς δύο εἶδη: εἰς γενικὰς ἢ κοινὰς
ἀβαρίας, καὶ εἰς ἀβαρίας ἀπλᾶς ἢ μερικᾶς.

400. Κοινὰ ἀβαρία εἶναι·

α. Τὰ κατὰ συμφωνίαν καὶ λόγῳ ἐξαγορᾶς τοῦ πλοίου καὶ
τῶν πραγματειῶν διδόμενα πράγματα·

β. Τὰ εἰς θάλασσαν ἐκβληθέντα·

γ. Αἱ κίμυλοι καὶ οἱ ἴστοι, οἱ ἐκκοπέντες (*coupés*) ἢ συν-
τριβέντες (*rompus*)·

δ. Αἱ ἄγκυραι καὶ ἄλλα πράγματα ἐγκαταλειφθέντα πρὸς
κοινὴν σωτηρίαν·

ε. Ἡ ἐκ τῆς χύσεως προξηνηθεῖσα ζημία εἰς τὰς ἐναπολει-
φθείσας ἐν τῷ πλοίῳ πραγματείας·

ς. Τὰ πρὸς θεραπείαν καὶ διατροφήν τῶν ὑπὲρ τοῦ πλοίου
πληρωθέντων ναυτῶν· ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ τροφοδοσία τῶν ναυ-
τῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσεως, ὅταν τὸ πλοῖον
ἐμποδισθῇ ἐπὶ τοῦ πλοῦ κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος καὶ μέ-
χρις οὗ διορθωθῇ αἱ πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἐκούσιοι βλάβαι, ἂν
τὸ πλοῖον ᾖ ναυλωμένον κατὰ μῆνα·

ζ. Τὰ ἐξόδα τῆς πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ πλοίου ἐκφορτώ-
σεως τῶν πραγματειῶν, ὅταν ἐξ αἰτίας τρικυμίας ἢ ἐχθρικῆς
προσβολῆς ᾖ ἀναγκασμένον νὰ εἰσπλεύσῃ εἰς κόλπον ἢ ποτα-
μόν τινα·

η. Τὰ πρὸς ἀνακίνησιν (*pour remettre à flot*) πλοίου
καθίσαντος ἐξόδα, πρὸς ἀποφυγὴν παντελοῦς φθορᾶς ἢ ἀλώσεως
καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ ἐκούσιαι ζημίαι, καὶ τὰ δυνάμει διασκεμ-
μάτων αἰτιολογημένων γενόμενα ἐξόδα πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ
σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, ἀπὸ τῆς φορτώσεως

τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἐκφορτώσεως.

401. Αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι εἰς βόρος τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

402. Ἡ τιμὴ τῶν πραγματειῶν προσδιορίζεται κατὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν αὐτῶν.

403. Ἰδιαιτέραι ἀβαρίαι εἶναι·

α. Ἡ προξενηθεῖσα εἰς τὰς πραγματείας βλάβη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἐκ τρικυμίας, ἀλώσεως, ναυχίας, ἢ καθέλ-
σματος·

β. Τὰ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν ἐξοδα·

γ. Ἡ ἐκ τρικυμίας ἢ ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκός ἀπώ-
λεια καμῖλων, ἀγκυρῶν, πανίων, ἰστών καὶ σχοινίων·

δ. Τὰ ἐξοδα τὰ ποιεχόμενα ἀπὸ προσορμισμοῦς γινομένουσ
εἴτε ἐξ αἰτίας τυχερᾶς ἀποβολῆς τῶν πραγμάτων τούτων, εἴτε
δι' ἀνάγκην τροφῶν, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἀνεψώτων μερῶν
τοῦ πλοίου·

ε. Ἡ τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, διαρκούσης
τῆς ἐμποδίσσεως, ὅταν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ
διαταγῆς δυνάμεώς τινος, καὶ διαρκούσης τῆς ἐπισκευῆς τὴν
ὅποιαν ἡ ἀνάγκη ᾔθελεν ὑπαγορεύσει, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ
κατὰ πλοῦν·

ς. Ἡ τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, διαρκούσης
τῆς καθάρσεως, εἴτε κατὰ πλοῦν εἴτε κατὰ μῆνα εἶναι ναυλωμέ-
νον τὸ πλοῖον· καὶ ἐν γένει τὰ γενόμενα ἐξοδα, καὶ αἱ διὰ μόνον
τὸ πλοῖον ἢ διὰ μόνας τὰς πραγματείας ἐκούσαι ζημίαι ἀπὸ τῆς
φορτώσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπι-
στροφῆς καὶ τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν.

404. Αἱ ἰδιαιτέραι ἀβαρίαι λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἰδικτή-
του τοῦ πράγματος, τὸ ὅποιον ἔπαθε τὴν βλάβην ἢ προξένησε τὰ
ἐξοδα, καὶ πληρόνεται περ' αὐτοῦ.

405. Προξενθεῖσα εἰς τὰς πραγματείας βλάβη, διότι ὁ πλοίαρχος δὲν ἐκλείπει καλῶς τὸ στόμα τοῦ καταστρώματος (écoutilles), δὲν ἠγκύρωσε καλῶς τὸ πλοῖον, δὲν ἐπρομήθευσε καλὰ ἐπίσπαστρα (guindages) πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν καὶ διὰ πᾶν ἄλλο συμβεβηκὸς, προερχόμενον ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, εἶναι ὡσαύτως ἰδιαίτεροι ἀβαρίαι εἰς βάρος τοῦ κυρίου τῶν πραγματειῶν· οὗτος ὁμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ περὶ τούτου ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.

406. Τὰ πρὸς εἰσπλουν ἢ ἐκπλουν κώπων καὶ ποταμῶν ρυμουλκίας ἢ ναυαγωγίας τέλη, τὰ ἀδείας, ἐπισκέψεως, ἀγκυροβολίου καὶ λοιπὰ ναυτιλιακὰ δικαιώματα δὲν εἶναι ἀβαρίαι, ἀλλ' ἀπλῶς ἐξοδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου.

407. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, ἂν ἡ σύγκρουσις ἔγινε κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν, ἢ ἐκ τούτου προξενθεῖσα βλάβη εἶναι ζημία μόνον τοῦ βλαβέντος πλοίου, χωρὶς δικαίωμα κάμειας ἀπατήσεως· ἐν ἡ σύγκρουσις συνέβη ἐξ ἐλλείψεως ἑνὸς τῶν πλοίων, ἢ ζημία πληρόνεται παρ' ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐπροξένησεν. Ἐν ὑπάρχει ἀμφισβηλία περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς συγκρούσεως, τὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας ἐξοδα εἶναι κοινὰ, καὶ πληρόνονται ἐξ ἡμισείας παρ' ἀμφοτέρων τῶν πλοίων τῶν προξενησάντων καὶ παθόντων τὴν βλάβην· εἰς τὰς τελευταίας δύο περιπτώσεις ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας γίνεται διὰ δοκιμαστῶν.

408. Αἰτίας περὶ ἀβαρίας δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐὰν ἡ ἀβαρία δὲν ὑπερβαίνῃ, κοινὴ μὲν οὖσα, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, μερικὴ δὲ τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας τοῦ βλαβέντος πράγματος.

409. Ἡ συνθήκη ἐλευθέρου ἀβαρίας ἀπαλλάττει τοὺς ἀσφαλίστας πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδουν ἀφορμὴν εἰς ἐγκατάλειψιν· εἰς

τοιαύτην περίπτωσιν οἱ ἀσφαλιζόμενοι δύνανται κατ' ἐκλογὴν ἢ νὰ κάμουν τὴν ἐγκατάλειψιν, ἢ νὰ κινήσουν τὴν περὶ ἀβαρείας ἀγωγὴν.

ΤΜΗΜΑ ΙΒ'.

Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.

410. Ἐάν ἐκ τρικυμίας ἢ ἐξ ἐχθρικῆς καταδιώξεως ὁ πλοίαρχος κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου νὰ ἐκβάλῃ εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τοὺς ἴστους ἢ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἀγκύρας του, λαμβάνει προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων μετόχων τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, ἡ γνώμη τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ὑπερισχέει.

411. Τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ εὐτελέστερα ρίπτονται πρῶτα, καὶ μετὰ ταῦτα αἱπραγτεῖται τοῦ πρώτου κατασρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου καὶ μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος.

412. Ὁ πλοίαρχος χρεωσθεῖ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὴν γενομένην διάσκεψιν, ἀμα λάθῃ καιρὸν.

Τὸ διάσκεμμα φανερώνει τὰ αἷτια τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν χύσιν, τὰ ἐκβληθέντα ἢ βλαβέντα πράγματα· περιέχει τὰς ὑπογραφὰς τῶν διασκεψιμένων ἢ τὰς αἰτίας, δι' ἃς δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπογράψουν· ἀντιγεγραφεῖται δὲ εἰς τὸ βιβλίον.

413. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἔβλε προσημολῇ, ὁ πλοίαρχος χρεωσθεῖ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὸν κατὰπλουν, νὰ βεβαιώσῃ ἐνὸρκως τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀντιγεγραμμένον διάσκεμμα.

414. Ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται εἰς

τὸν τύπον τῆς ἐκφορτώσεως κατ' αἵτησιν τοῦ πλοιάρχου καὶ διὰ δοκιμασιῶν.

Οἱ δικησταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γενῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα. Ὅπου δὲν ἰπάρχει ἐμποροδικεῖον, οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας. Οἱ δοκιμασταὶ ὀρκίζονται πρὶν ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των.

415. Αἱ ἐκβληθεῖσαι πραγματεῖαι ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως· ἀποδείξεις δὲ τῆς ποιότητός των εἶναι τὰ φορτωτικά καὶ τὰ τιμολόγια, ἂν ὑπάρχουν.

416. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἀρθρου διοριζόμενοι δοκιμασταὶ ὀρίζουσι τὸ ἐκ τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἐπιβάλλον ἐκάστῳ· ἡ δὲ πρᾶξις των αὕτη διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου καθίσταται ἐκτελεστή· εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡ πρᾶξις αὕτη καθίσταται ἐκτελεστή, ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τοπικοῦ δικαστηρίου.

417. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπολειῶν καὶ ζημιῶν ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τῶν ἐκβληθέντων καὶ ἐπὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν των.

418. Ὅταν τὰ φορτωτικά δὲν φανερόνουν τὴν ἀληθῆ ποιότητα τῶν πραγματειῶν, ἂν αὗται εἶναι μεγαλητέρας τιμῆς ἀξίαι, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουν κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἀπωλεσθεῖσαι δὲ, πληρόνονται κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα. Ἄν δὲ αἱ εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαι πραγματεῖαι ἦναι ποιότητος κατωτέρας παρὰ τὴν εἰς τοῦτο διαλαμβανομένην, διασωθεῖσαι μὲν συνεισφέρουν κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα, ἐκβληθεῖσαι δὲ ἢ ὀλαθεῖσαι, πληρόνονται κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν.

419. Αἱ ζωοτροφίαι, τὰ πολεμεφόδια καὶ ὁ ἱματισμὸς τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν. Ὅσα δὲ τούτων ἤθελον ἐκβληθῇ, πληρόνονται διὰ συνεισφορᾶς ὄλων τῶν ἄλλων πραγμάτων.

420. Τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὑποίων δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν ἢ δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ἀπολεσθέντα μὲν, δὲν πληρόνονται, διασωθέντα δὲ, συνεισφέρουν.

421. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωμένα πράγματα, ἂν μὲν διασωθῶσι, συνεισφέρουν· ἐὰν ὅμως ἐκβληθῶσιν ἢ βλαθῶσιν ἐκ τῆς χύσεως, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμειαν περὶ συνεισφορᾶς αἰτήσιν· ἡμπορεῖ δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ μόνου τοῦ πλοιάρχου.

422. Δὲν γίνεται συνεισφορὰ διὰ βλάβην γενομένην εἰς τὸ πλοῖον, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ βλάβη ἔγινε διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ χύσις.

423. Ἄν ἡ χύσις δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, κάμειά κατὰ συνεισφορὰν πληρωμὴ δὲν γίνεται· αἱ δὲ διασωθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποζημίωσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλήθησαν.

424. Ἄν ἡ χύσις σώσῃ τὸ πλοῖον, τὸ δὲ πλοῖον ἐξακολουθοῦν τὸν δρόμον του ἀπολεσθῇ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν ὑπὲρ τῆς χύσεως ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται κατάστασιν αἰτίας τῶν, ἀφαιρουμένων τῶν σώτρων.

425. Τὰ ἐκβληθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουν ποτὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς εἰς τὰς διασωθεῖσας πραγματείας μετὰ τὴν χύσιν προξενηθείσης βλάβης. Αἱ πραγματεῖαι δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου ὅταν ἀπολεσθῇ ἢ γενῇ ἀνίκανον πρὸς πλοῖον.

426. Ἐὰν δυνάμει διασκέμματος γενῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου διέξοδος πρὸς ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν, αὗται συνεισφέρουν πρὸς διόρθωσιν τῆς εἰς τὸ πλοῖον προξενηθείσης βλάβης.

427. Ἐὰν αἱ πραγματεῖαι, αἱ τεθεῖσαι εἰς πλοιάρια πρὸς ἀνα-

κούφισιν του πλοίου εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν εἰσπλέοντος, ἀπολεσθούν, ἢ περὶ συνεισφορᾶς ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου. Ἐὰν δὲ ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου του, αἱ ἐπὶ τῶν πλοιαρίων τεθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς κῆμμίαν συνεισφορὰν, καίτοι εὐοδοθεῖσαι.

428. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματειῶν ἢ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.

429. Ἄν μετὰ τὴν συνεισφορὰν οἱ ἰδιοκτῆται διασώσουν τὰ ἐκβληθέντα, χρεωστοῦν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν συμμετόχων πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀραιουμένων τῶν ἐκ τῆς χύσεως γενομένων ζημιῶν καὶ τῶν σώστρον.

ΤΜΗΜΑ Π'.

Περὶ παραγραφῶν.

430. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ γενῇ κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς.

431. Ἡ περὶ ἐγκυκλοεῖψως ἀγωγή παραγράφεται ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἀρθρου 373 ὀριζομένων προθεσμιῶν.

432. Πᾶσα ἀγωγή, πηγάζουσα ἐκ ναυτικοῦ ἢ ἐξ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου.

433. Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ πικτὸς ἄλλου τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ.

Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τροφίμων δοθέντων εἰς τοὺς ναύτας κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοίαρχου παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν παράδοσιν.

Αἱ ἀγωγαὶ αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν προμηθευθέντων ξύλων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ναυπηγίαν, ἐξάρτισιν καὶ ἐφοδίασιν τοῦ πλοίου παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὰς προμηθείας.

Αἱ περὶ πληρωμῆς μισθοῦ ἐργατῶν καὶ τῶν παρὰ τούτων γενομένων ἔργων ἐν ἔτος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀπεργασθέντων πραγμάτων· πᾶσα δὲ περὶ παραδόσεως πραγματειῶν ἀπαίτησις, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου.

434. Δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ παραγραφή, ὅταν παρεμπέσῃ ἐγγράφον χρεωτικὸν εἴτε ιδιόγραφον εἴτε ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἰσχυρισμένος, ἢ κλήσις δικαστικὴ.

ΤΜΗΜΑ ΙΔ'.

Περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου (fins de non recevoir).

435. Εἶναι ἀπαράδεκτοι ὅλαι αἱ κατὰ τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἀγωγαὶ περὶ βλάβης προξενηθείσης εἰς τὰς πραγματείας, ἂν αὗται παρελήφθησαν χωρὶς διαμαρτυρίας.

Πᾶσα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ περὶ ἀβαρίας ἀγωγή, ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰς πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλον χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Πᾶσα ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως διὰ βλάβην προξενηθεῖσαν ἐκ συγκρούσεως, γενομένης εἰς τόπον, ὅπου ὁ πλοίαρχος δυνάμενος νὰ κἀμῃ ἀπαίτησιν, δὲν τὴν ἔκαμε.

436. Αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπαιτήσεις αὗται εἶναι ἄκυροι ἐὰν δὲν ἔγιναν καὶ ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, καὶ ἂν μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῶν δὲν ἐκινήθῃ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ.

Γενικαὶ διατάξεις.

437. Πᾶς ἔμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμὰς του, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας.

438. Ὁ πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς μίαν τῶν περιπτώσεων ἀσυγγνώστου ἐλλείψεως (faute grave) τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀναφερομένων, εἶναι χρεωκόπος.

439. Ἡ χρεωκοπία εἶναι διττῇ, ἀπλῇ καὶ δολῖα· κρίνεται δὲ ἡ μὲν ἀπλὴ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις, ἡ δὲ δολῖα παρὰ τοῖς κακουργιοδίκαις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

440. Πᾶς ὁ πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ παύσῃ τὰς πληρωμὰς του, νὰ κεινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας.

Ἄν ἡ πτώχευσις τυνέθῃ εἰς ὁμόρρυθμον ἐταιρίαν, ἡ κοινότητα τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων.

441. Τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως· ἡ δὲ ἐποχὴ αὐτῆς προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ χρεώστου, εἴτε ἀφ' ἧς κλείσῃ τὰς ἀποθήκας· του, εἴτε ἀπὸ τῆς χρονολογίας· ὅποιουδήποτε ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος ἄρνησιν ἐκπληρώσεως ἢ πληρωμῆς ἐμπορικῶν υποχρεώσεων· καμμία ὁμως τῶν ἀνωτέρω πράξεων δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἐναρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἂν δὲν ἔγινε παῦσις πληρωμῶν ἢ δηλοποιήσις παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος.

442. Ὁ πτωχεύσας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του ἀπαλλοτριόται· αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγμάτων του.

443. Κάνει· δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ προνόμιον, ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

444. Ὅλαι αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἀκινήτων ἐτεροβαρεῖς (à titre gratuit) πράξεις, αἱ γινόμεναι παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν φέρουν καμμίαν βλάβην εἰς τὴν ὁμάδα (masse) τῶν δανειστῶν. Ὅλαι αἱ τοῦ αὐτοῦ μὲν εἶδους ἀλλ' ἀμφοτεροβαρεῖς (à titre onéreux) πράξεις, ἡμποροῦν νὰ ἀκυρωθῶν κατ' αἴτησιν τῶν δανειστῶν, ἂν οἱ δικασταὶ νομίσουν ὅτι αἱ πράξεις αὗται φέρουν χαρακτηριστὴρα δόλου.

445. Ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ υποχρεώσεις, αἱ γινόμεναι παρὰ τοῦ χρεώστου κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρεωκοπίας, θεωροῦνται δόλιοι ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα· εἶναι δὲ ἄκυροι, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει δόλος ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναλλαττομένων.

446. Πᾶσα πληρωμὴ, γενομένη κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς

πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως διὰ χρέη ἐμπορικὰ μὴ ἐμπρο-
θεσμια, ἀνακαλεῖται.

447. Πᾶσα πράξις ἢ πληρωμὴ, γενομένη δοτικῶς πρὸς βλάβην τῶν δανειστῶν, εἶναι ἄκυρος.

448. Ἡ ἐνάρξις τῆς πτωχεύσεως καταστάνει ἀπαιτητὰ (exigibles) τὰ χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Ἐάν πρόκειται περὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συνυπόχρεοι, οὗτοι δὲν χρεστοῦν εἰμὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν τῇ προθεσμίᾳ πληρωμῆς, ἂν δὲν προκρίνουν νὰ πληρώ-
σουν ἀμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

449. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως, εἴτε ἐκ τῆς δηλοποιήσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἐξ ἀναφορᾶς τινος τῶν δανειστῶν, εἴτε ἐκ τῆς κοινῆς φήμης (notoriété publique), διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις διευθύνεται παρευθὺς εἰς τὸν Εἰρη-
νοδίκην.

450. Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφρα-
γίδας ὅταν ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροφορηθῇ περὶ τῆς πτω-
χεύσεως.

451. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα (comptoirs), τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ κατὰστιχα, τὰ ἔγγραφα, τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἐπιπλά τοῦ πτωχεύσαντος.

452. Ἐάν οἱ πτωχεύσαντες ᾖναι μέτοχοι ὁμορρύθμου εται-
ρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται ὄχι μόνον εἰς τὸ κύριον κατάστημα
τῆς εταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου
τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων.

453. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ Εἰρηνοδίκης χρεώσῃ νὰ διευθύνῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον τὴν περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐγγράφον ἐκθεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσιγη-
τοῦ (juge-commissaire) καὶ τῶν πρακτόρων
(agens de faillite).

454. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ ἐμποροδικεῖον δεῖται νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ νὰ διορίσῃ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ εἰσιγητῆν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἕνα ἢ πλείονους πράκτορας κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς πτωχεύσεως, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσιγητοῦ τὰς ἐργασίας τὰς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος.

Ἐὰν τυχὼν αἱ σφραγίδες ἐπετίθωνται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης πληροφορηθέντος περὶ τῆς πτωχεύσεως, τὸ δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως.

455. Τὸ ἐμποροδικεῖον θέλει διατάξῃ συγχρόνως νὰ βλῇθῃ ὁ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρέη φυλακὴν, ἢ νὰ φυλάττεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινοῦ ὑπηρετοῦ, ἢ παρὰ τινος χωροφύλακος· ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἵτησις περὶ παρατάσεως κρατήσεως (cérou ou recommandation) δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου.

456. Οἱ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διοριζόμενοι πράκτορες ἔμπορων νὰ ἐκλεχθῶν μεταξὺ τῶν νομιζομένων δανεισῶν (créanciers

présupposés), ἢ καὶ ὑποκινῶντες ἄλλων, οἵτινες ἤθελον παρέχει
πρὸς τοὺς ἐγγυήσεις πιστῆς διαχειρίσεως.

Κάνει δὲ ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ πρᾶκτωρ δις ἐντὸς τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ, ἐκτὸς ἂν ἦναι δανειστής.

457. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ περίληψις αὐτῆς δημο-
σιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, καθ' ὅν τρόπον διατάσσει τὸ ἄρ-
θρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή,
πλὴν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν, ἥτις δύναται νὰ γενῇ παρὰ μὲν
τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν,
παρὰ δὲ τῶν παρόντων ἢ τῶν δι' ἐπιτρόπου παριστανομένων δα-
νειστῶν καὶ πρὸς παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, μέχρι τῆς ἡμέ-
ρας τῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, συμ-
περιλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· παρὰ δὲ τῶν ὑπερημέρων (en de-
meure) δανειστῶν, μέχρις οὗ ἢ εἰς αὐτοὺς δεθεῖσα τελευταία
προθεσμία παρέλθῃ.

458. Ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον
ἐκθέσιν περὶ ὧν τῶν διαφορῶν, αἱ ὅποιαι, δυνάμειναι νὰ πηγά-
σουν ἐκ τῆς πτωχεύσεως, ὑπόγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ
ἐμπορικοῦ δικαστηρίου.

Θέλει δὲ ἐπιφορτισθῇ ἰδιαιτέρως νὰ ταχύνῃ τὴν σύνταξιν τοῦ
ισολογισμοῦ καὶ τὴν συγκάλῃσιν τῶν δανειστῶν, καὶ νὰ ἐπιτελῇ
τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως τόσον ἐπὶ τῆς προσωρινῆς δια-
χειρίσεως τῶν πρακτῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν
προσωρινῶν ἢ ὀριστικῶν συνδίκων.

459. Οἱ πρὸς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου διορισμένοι πρᾶ-
κτορες θέλουσι διοικεῖν τὴν πτώχευσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ
εἰσηγητοῦ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων (syndics)· ἡ δὲ
προσωρινὴ τῶν διοικήσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν
δεκαπέντε ἡμερῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ
παρατείνῃ τὴν διάρκειαν ταύτην τῶν πρακτῶν ἐπὶ δεκαπέντε
ἐτι ἡμέρας τὸ πολὺ.

460. Οἱ πράκτορες δύνανται νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τοὺς διώρυσεν.

461. Οἱ πράκτορες δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τίποτε πρὶν ὀρκισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ τῆς καλῆς καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθησομένων ἔργων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πράκτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.

462. Ἐὰν, διορισθέντων ἤδη τῶν πράκτορων καὶ τῆς ὀρκωσίας γενομένης, αἱ σφραγίδες εἰσέτι δὲν ἐπετέθησαν, οἱ πράκτορες προσκαλοῦν τὸν Εἰρηνοδίκην νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐπίθεσιν αὐτῶν.

463. Τὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος ἐξαιρούνται τῆς σφραγίσεως, καὶ παραδίδονται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τοὺς πράκτορας, ἀποῦ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρηνοδίκης περιγράφει συνοπτικῶς εἰς τὴν ἐκτίσιν του τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦλθον εὐρεθῇ.

Τὰ ἀγγιπρόβλεσμα (à courte échéance) ἢ τὰ δικτικὰ ἀποδογῆς γραμμάτια, ἐξαιρούμενα τῆς σφραγίσεως, καταγράφονται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς πράκτορας διὰ νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν· ἡ δὲ περὶ τούτων σημείωσις παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν.

Οἱ πράκτορες παραλαμβάνουν τὰ λοιπὰ χρήματα τὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὀφειλόμενα, δίδοντες ἐξοφλητικὰ, τὰ ὅποια πρέπει νὰ θεωρῶνται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται εἰς τοὺς πράκτορας, καὶ ἀνοίγονται παρ' αὐτῶν, παρευρισχομένου καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν ᾖναι παρών.

464. Οἱ πράκτορες ἐξαιροῦσι τῶν ἄλλων, καὶ πωλοῦν τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τὰςπραγματείας, τῶν ὁποίων ἡ φθορά ἠθέλην εἶναι προσεχῆς, ἀφοῦ ἐκθέσουν εἰς τὴν εἰσηγητὴν τὰς αἰτίας, καὶ λαβοῦν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδείαν. Αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς φθοράν πραγματεῖαι δὲν δύναται νὰ πωληθῶσι παρὰ τῶν πρακτόρων εἰμὴ δι' ἀδείας τοῦ ἐμποροδικείου καὶ κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ.

465. Ὅλα τὰ παρὰ τῶν πρακτόρων ληφθέντα χρήματα ἐναποτίθενται εἰς δίκλειθρον κιβώτιον, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 496 ρηθῆσεται.

466. Μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σπραγίδων, ὁ εἰσηγητὴς θέλει ἐκθίσει εἰς τὸ δικαστήριον τὴν φαινομένην κατάστασιν τῶν ὑπαθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀπλὴν ἐλευθέρωσιν αὐτοῦ μὲ προσωπικὸν προπεμπτήριον (sauf-conduit) ἢ τὴν διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως μὲ προπεμπτήριον ἀπόλυσίν του, ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς χρηματικῆς τινος ποσότητος, προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἡ ὁποία, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, μεταβαίνει εἰς ὄφελος τῶν δανείζων.

467. Ἐάν ὁ εἰσηγητὴς δὲν προβάλῃ τὴν ἐκδοσιν προπεμπτηρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, αὗτος δύναται νὰ κήρῃ περὶ τούτου αἰτησὶν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπορρατίζει, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσηγητὴν.

468. Ἐάν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ πράκτορες θέλουν τὸν καλέσει παρ' ἐκυτοῖς, διὰ νὰ κλείσουν (clorre et arrêter) τοὺς ἐν τοῖς βιβλίοις λογαριασμοὺς ἐπὶ παρουσία του· ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται πρὸς ἐμφάνισιν· ὃν δὲ τεσσαρὰ κινεῖται ὡς ὅρας μετὰ τὴν κλήτευσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Δύναται μολταῦτα νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἐάν τὰ προβαλλόμενα παρ' αὐτοῦ ἐμπόδια κριθῶσι παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ εὐλογα.

469. Ὁ πτωχεύσας, ὁ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου, χρεώσται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου· ἄλλως ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

470. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις, πρὶν δηλοποιήσῃ τὴν πτώχευσίν του, ἤθελεν ἔχει ἑτοιμον τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ ἤτοι τὰ χρεῶν καὶ τὴν περιουσίαν του, καὶ τὸν φυλάττει παρ' ἑαυτοῦ, χρεώσται νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς πράκτορας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφοῦ ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των.

471. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαριθμῆσιν καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, καὶ κατάστασιν τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ τὸν τῆς δαπάνης. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένος καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ χρεώστου, βεβαιῶντος τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ.

472. Ἐν, ὅταν οἱ πράκτορες ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των, ὁ πτωχεύσας δὲν εἶχεν ἑτοιμάσει τὸν ἰσολογισμὸν, χρεώσται ἢ αὐτὸ, ἢ δι' ἐπιτρόπου, κατὰ τὰς ὀριζομένας εἰς τὰ ἀρθρα 468 καὶ 469 περιστάσεις, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, παρούσα τῶν πρακτέρων ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος· πρὸς τὸ τέλος τοῦτο πρέπει νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα των, χωρὶς νὰ μετα- τοπισθοῦν.

473. Ὅταν ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε συνταχθῇ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ παρ' ἐπιτρόπου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος, οἱ πράκτορες ἀσχολοῦνται αὐτοὶ εἰς τὴν σύνταξιν του, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἀπὸ τὰς πλη-

ροφορίας καὶ διασαφής, τὰς ὑποίας ἤθελον λάβει παρὰ τῆς συζύγου τοῦ πτωχεύσαντος, παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, τῶν γραφείων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων του.

474. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἰτήσιν ἑνὸς ἢ περισσοτέρων δανεισῶν, ἢ καὶ τοῦ πράκτορος αὐτοῦ, νὰ ἐξομολογήσῃ, ἐξαιρουμένης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων τοῦ πτωχεύσαντος, τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένους καθ' ὅσα ἀφορῶσι τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ περιστατικῶν τῆς πτωχεύσεώς του.

475. Ἐάν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα του δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀποθνήσκοντος ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις, τὰς εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐπιβαλλομένας παρὰ τοῦ παρόντος νόμου· εἰδὲ μὴ, οἱ πράκτορες προχωροῦν εἰς τὰς ἐγκυκλίους των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΣΥΝΔΙΚΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδικῶν.

476. Ὁ εἰσηγητὴς, ἅμα παρακάθῃ παρὰ τῶν πρακτόρων τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ, τὸν κατάλογον τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ προγραμμάτων τοιχοκολλημένων καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρισμένων.

477. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ χρεῖαν νὰ συγκαλέσῃ τοὺς δανειστὰς καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.

478. Οἱ εἰρημένοι δανεισταὶ συνέρχονται, παρόντος τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

479. Πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὡς δανειστὴς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὑποίου τὰ ἐγγράφα ἤθελεν ἀποδειχθῇ μετὰ ταῦτα ὡς πλαστουργηθέντα ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς συναιτίους δολίης χρεωκοπίας.

480. Οἱ δανεισταὶ συνελθόντες, παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἱκανῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συνδίκου, τὸ δὲ δικατῆριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν ἔργων των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρόντος καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὅλων τῶν πράξεων των, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ ἀνετίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπαντα ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πράκτορων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται, μετὰ τὴν δόσιν τοῦ λογαριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τοῦ εἶδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσι τεθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

485. Ἐάν οἱ πράκτορες ᾖναι δανεισταί, δὲν λαμβάνουσι κάμμίαν ἀντιμισθίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΣΥΝΔΙΚΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

486. Οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι, ἅμα διορισθῶσι, θέλουσι ζητήσει τὴν λύσιν τῶν σφραγίδων, καὶ θέλουσι ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος. Εἶναι ἐλεύθεροι νὰ παραλάβουν βοήθην ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ὅν τινα κρίνουν εὐλογον. Συμφώνως δὲ μετὰ τὸ ἄρθρον 937 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡ ἀπογραφή γίνεται παρὰ τῶν συνδίκων, βαθμυδὸν λυομένων τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εὐρηνοδίκου, ὅστις τὴν ὑπογράφει εἰς πᾶσαν διακοπὴν (vacation).

487. Ὁ πτωχεύσας πρέπει νὰ παρευρίσκηται, ἢ νὰ καλῆται ἐν τάξει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν.

488. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ πράκτορες καὶ οἱ προσωρινοὶ

καὶ ὀριστικῶς σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ παραδίδουν, ἐντὺς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν, εἰς τὸν πρὸς τοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελίᾳ ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν πᾶς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτηρῶν αὐτῆς.

489. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πτωχευτάντων, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, τῆς ἀπογραφῆς καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, ἀφορώσης τὴν πτώχευσιν, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ πᾶσαν περὶ τούτου διασάφισιν, καὶ νὰ κάμῃ ἐπομένως τὰς ἀναγκαῖας πράξεις ἢ καταδιώξεις· πάντα δὲ ταῦτα αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνεξόδως.

490. Ἐάν ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλή ἢ δολία, ἂν ἐξεδύθῃ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα προσαγωγῆς συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτων ἀνυπερθέτως τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν δύνανται οὔτε ὁ εἰσηγητὴς νὰ προβῇ, οὔτε τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ προπεμπτήριον ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πωλίσσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπραξέως τῶν ὀφειλομένων.

491. Τελειωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, αἱ πραγματεῖαι, τὰ χρήματα, τὰ δανειστικὰ ἔγγραφα (titres actifs), τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἐπιπλα τοῦ χρεώσου παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἱ ὅποιοι βεβαιοῦσιν ὑποκάτω τῆς ἀπογραφῆς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

492. Οἱ σύνδικοι δύνανται δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ ἀσχοληθῶν εἰς τὴν εἰσπραξὴν τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος. Δύναν-

ται προσέτι νὰ πωλήσουν τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας του, εἴτε διὰ πλειστηριασμοῦ, εἴτε διὰ μεσιτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, εἴτε συμβιβαστικῶς, κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν.

493. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριο, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθῶν, διὰ νὰ εὐκολύνῃ καὶ βοηθήσῃ τὴν διοίκησίν των· θέλουν δὲ προσδιορίσει τὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του.

494. Πᾶσα πολιτικὴ ἀγωγή κινηθεῖσα πρὸ τῆς πτωχεύσεως κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ κατὰ τῶν κινητῶν αὐτοῦ, δὲν δύναται, ἀφοῦ οἱ πράκτορες καὶ οἱ σύνδικοι ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰμὴ κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων. Ὡσαύτως δὲ ὅλαι αἱ μετὰ τὴν πτώχευσιν ἀγωγαὶ κινεῦνται κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων.

495. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ ἔχουν αἰτίαν παραπόνων κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς αὐτόν, ἄλλως ἀναφέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

496. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ τῶν εἰσπράξεων χρήματα, ἀφαιρουμένων ὅλων τῶν ἐξόδων, ἐναποτίθενται εἰς οἰκλειθρον κιβώτιον· ἐκ δὲ τῶν δύο κλειδίων τὸ μὲν παραδίδεται εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν πρακτόρων ἢ συνδίκων, τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἓνα τῶν δανειστῶν ἐκλεγόμενον ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

497. Ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα θέλει παραδίδεσθαι σημείωσις τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τῆς πτωχεύσεως εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις δύναται, κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν μέρους ἢ ὅλων τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, ἢ εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπου τοῦ ταμείου τούτου, διὰ νὰ λογισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν οἱ τόκοι τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο παροδοθέντων χρημάτων.

498. Τὰ εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ἐναποτεθέντα χρήματα ἀποδίδονται, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.

499. Οἱ πράκτορες καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ.

Χρεωστοῦν προσέτι νὰ κάμουν αἴτησιν περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν οὗτος ἔχων δικαιώματα ὑποθήκης, δὲν εἶχε κάμει τοιαύτην αἴτησιν. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων, οἱ ὑποῖοι ὀφείλουν νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὰ σημειώματά των περίληψιν τῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ των ἀποφάσεων.

500. Χρεωστοῦν νὰ κάμουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ομάδος τῶν δανεισῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν ὁποίων γνωρίζουν τὴν ὑπαρξιν. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ, δηλοποιούσῃ τὴν ὑπαρξιν τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἀναφερούσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν των ἀποφάσεως.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.

501. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γυνῇ ἀνυπερθέτως, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀφορᾷ ὥστε νὰ προδεύωσιν ἐπιμελῶς αἱ περὶ τούτου ἐργασίαι, καθ' ὅσον οἱ δανειзаὶ βαθμηδὸν ἐμφανίζονται.

502. Ὅλοι οἱ δανειзаὶ τοῦ πτωχεύσαντος θέλουν εἰδοποιηθῇ ἐξἐπίτηδες διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τῶν συνδίκων

νά ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως· νά δηλοποιήσουν ἐν τίνι δικαιώματι καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισαί, ἢ νά καταθέσουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τὰ δανειστικά των ἔγγραφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

503. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νά γίνεται, ἀντιπαρισταμένων τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τῶν συνδικῶν, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις κάμνει τὴν περὶ τούτου ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κατὰ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, τὰς μετὰ τὴν προθεσμίαν τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισθεῖσαν.

504. Πᾶς δανειστής, τοῦ ὁποίου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἐβεβαιώθη δι' ὄρκου, δύναται νά παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν δανείων, καὶ νά κάμῃ ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γερησομένας ἐξετάσεις.

505. Ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐξέτασιν ἔκθεσις θέλει ἀναφέρει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δανειστικῶν ἔγγράφων, καὶ φανερώνει τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν· περιέχει σύντομον περιγραφὴν τῶν ἔγγράφων τούτων, τὰ ὅποια θέλουν συμπαραβληθῇ μὲ τὰ κατὰστιχα τοῦ πτωχεύσαντος· ἀναφέρει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ θέσματα καὶ τὰς παρεισγραφὰς (interlignes)· φανερώνει, ὅτι ὁ φέρων τὸ δανειστικὸν ἔγγραφον εἶναι νόμιμος δανειστής τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νά ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν καταστίχων των ἢ ἀποσπάσματα αὐτῶν ἐξηγμένα διὰ προστάγματος τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου· δύναται προσέτι νά τοὺς παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὅποιον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν του, ἀποφασίζει.

506. Ἐὰν τὸ δάνειον ᾖ ἀναμφισβήτητον, οἱ σύνδικοι κάμνουν εἰς ἕκασον τῶν δανειστικῶν ἔγγράφων τὴν ἐξῆς σημείωσιν,

προσυπογραφόμενοι· « δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως
» τοῦ * * * διὰ ποσότητα . . . τῇ . . .

Ὁ εἰσηγητὴς γράφει τὸ, ἐθεωρήθη, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ση-
μείωσιν.

507. Πᾶς δανειστὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ
τοῦ δανείου τοῦ ἐξέτασις, χρεωστὴς νὰ βεβαιώσῃ ἐνὸρκως ἐνώ-
πιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ εἰρημένον δάνειον εἶναι ἀδολύετον
καὶ ἀληθινόν.

508. Εάν τὸ δάνειον ἀμφισβητῆται ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, ὁ
εἰσηγητὴς δύναται κατ' αἴτησιν τῶν συνδικῶν νὰ διατάξῃ τὸν
δανειστὴν νὰ προσφέρῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δανείου τοῦ ἐγ-
γραφα, διὰ νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδι-
κείου· δύναται δὲ καὶ χωρὶς κλήσεως νὰ παραπεμφθῇ τοὺς δια-
φερομένους βραχυπροθέσμως (à bref délai) εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον,
τὸ ὅποιον, λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ, δικάζει.

709. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γενῇ
ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις (enquête) περὶ τῶν γεγονότων
καὶ νὰ προσκληθῶν ἐξεπίτηδες ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ δυνάμενοι νὰ
δώσουν περὶ τοῦτου πληροφορίας.

510. Αφοῦ παρέλθουν αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων ὀρι-
σμέναι προθεσμίαι, οἱ σύνδικοι ὀφείλουν νὰ κάμουν ἐκθεσιν περιέ-
χουσαν τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐμφανισθέντων τυχόν δανειστῶν. Ἡ
ἐκθεσις αὕτη κεκοινομένη (clos) παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοὺς κατα-
σταίνει ὑπερήμερους.

511. Τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ, δίδει
δι' ἀποφάσεως νέαν περὶ τῆς ἐξετάσεως προθεσμίαν.

Ἡ προθεσμία αὕτη προσδιορίζεται ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῆς
διαμονῆς τοῦ ὑπερήμερου δανειστοῦ, λογιζομένης μιᾶς ἡμέρας πρὸς
τριῶν μυριαμέτρων ἀπόστασιν· ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Γαλλίας
δανειστάς διατηροῦνται αἱ παρὰ τοῦ 73 ἀρθρου τῆς πολιτικῆς
δικονομίας ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι.

512. Ἡ τὴν νέαν προθεσμίαν προσδιορίζουσα ἀπόφασις κοινο-

ποιεῖται εἰς τοὺς δανεισὰς, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 683. τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διατυπώσεων τούτων ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινοποίησιν ὡς πρὸς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας δανειστάς· δὲ ἀναβάλλεται δὲ ἐκ τούτου ὁ διορισμὸς τῶν ὀριστικῶν συνδίκων.

513. Ὅσοι δὲν ἐμφανισθῶν καὶ δὲν κάμουν τὴν ἔνορκον βεβαίωσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὠρισμένης προθεσμίας, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν· δύνανται ὅμως νὰ κάμουν τὴν ἀνακοπὴν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· πλὴν δὲν ἤμπορουν, καὶ ἄγνωστοι δανεισταὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, νὰ ἀπαιτήσουν τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἤδη διανομῶν, αἱ ὁποῖαι λογίζονται ἀμετάκλητοι ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἀποστερουμένους ὁλοτελῶς τοῦ μεριδίου, τὸ ὁποῖον ἐδύναντο νὰ ἀπαιτήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΣΙΝΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συρρεύσεως τῶν δανειστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξετασθέντα ἐβεβαιώθησαν δι' ὅρκου.

514. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ παρέλθουν αἱ περὶ ὀρκωμοσίας τῶν γνωστῶν δανειστῶν πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων τῶν ὠρισμέναι προθεσμίαι, οἱ δανεισταὶ, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἔγειναν δεκτὰ, θέλουν συγκαλεσθῇ παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

615. Κατὰ τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ εἰς τὸν διορισθέντα τόπον, θέλει γενῇ συνέλευσις,

προεδρεύοντος αὐτοῦ· εἰς τὴν συνέλευσιν δὲ ταύτην δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰμὴ οἱ ἀναγνωρισθέντες δανεισταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν.

516. Ὁ πτωχεύσας θέλει καλεσθῆ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην· χρεωστῇ δὲ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἂν ἔχῃ προπεμπτήριον. Ἢ διὰ πληρεξουσίου παρουσία του δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ διὰ αἰτίας εὐλόγους, ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

517. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν κατ' ἐπιτροπὴν ἐμφανιζομένων· οἱ δὲ προσωρινοὶ σύνδικοι δίδουν κατὰ διαταγὴν τοῦ λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατυπώσεων καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐργασιῶν· ὁ δὲ πτωχεύσας λέγει τὰ δικαιολογήματά του.

518. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην.

ΝΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

519. Δὲν δύναται νὰ γενῇ καμμία συνθήκη μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Πρὸς σύστασιν δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται συνδρομὴ δανειστῶν πλειόνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παρισανόντων ἐνταυτῷ διὰ τῶν ἐξετασθέντων δανειστικῶν ἐγγράφων των τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ'. μέρους τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἐξετασθέντων καὶ καταστιγιωθέντων δανείων· ἄλλως, ἡ συνθήκη νομίζεται ἄκυρος.

520. Οἱ δανεισταί, οἱ ἔχοντες ὑποθήκης ἐγγραφὰς καὶ ἐνέχυρα, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις.

521. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν πράξεων τῶν βιβλίων καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ πτωχεύσαντος παρέχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας,

δεν δύναται νὰ γενῇ κάμμία μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συνθήκη, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

522. Ὁ συμβιβασμὸς, ὑπαρχούσης συναινέσεως, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ ὑπογραφῇ πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. Ἐάν οἱ πλείστοι τῶν δανειστῶν συμφωνῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, τὰ δὲ δάνειά των, λαμβανόμενα συνάμα, δεν ἀναβαίνουν μετρί τῶν τριῶν τετάρτων, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐράπαξ ἐπὶ ὀκτῶ μόνον ἡμέρας.

523. Οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν συμβιβασμὸν δανεισταὶ χρεωστῶν νὰ κοινοποιήσουν τὰς ἀνακοπὰς των εἰς τοὺς συνδίκους καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀνυπερθέτως.

524. Ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυροῦται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περὶ τῶν ἀνακοπῶν ἀποφάσεως· ἡ δὲ ἐπικύρωσις κατασταίνει τὸν συμβιβασμὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς, καὶ διατηρεῖ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τοῦτου ἕνεκα οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ ἐγγράψουν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, ἂν εἰς τὸν συμβιβασμὸν δὲν ὤρισθῃ τὸ ἐναντίον.

525. Κοινοποιηθείσης τῆς ἐπικυρώσεως εἰς τοὺς προσωρινούς συνδίκους, οὗτοι χρεωστοῦν νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὀριστικὸν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θέλει συζητηθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει. Οἱ σύνδικοι παραδίδουν ἐπομένως εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ βιβλία του, τὰ ἐγγραφά του καὶ τὰ ἐπιπλά του· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ὁ δὲ εἰσηγητὴς καὶ οἱ σύνδικοι παύουν τῶν ἔργων των, καὶ γίνεται περὶ τούτων ἀπάντων ἐκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

526. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται διὰ κακὴν διαγωγὴν, ἢ διὰ δολιότητα νὰ ἀποποιήθῃ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ· εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ ἀποποίησης παρέχει τεκμήριον χρεω-

κοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις δικαιοματικῶς παρα-
πέμπεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα· οὗτος δὲ χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ
αὐτεπαγγέλτως.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον κάμῃ τὴν ἐπικύρωσιν, κηρύττει τὸν πτω-
χεύσαντα συγγνωστὸν (excusable) καὶ ἀποκαταστάσιμον, κατὰ
τοὺς ὅρους τοὺς εἰς τὸ κατωτέρω περὶ ἀποκαταστάσεως τμήμα
περιεχομένους.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν (union des créanciers).

527. Ἐὰν δὲν μετολαβῇσιν συμβιβασμὸς, οἱ δανεισταὶ συν-
έρχονται καὶ συνιστῶσι διὰ προσωπικῆς ἀπλῶς πλειονοψηφίας
τῶν παρόντων δανειστῶν συνάλλαγμα ἐνώσεως· διορίζουν ἓνα ἢ
περισσότερους ὀριστικούς συνδίκους, καὶ ἓνα ταμίαν πρὸς παρα-
λαβὴν τῶν ὅπωςδῆποτε συναγομένων χρημάτων. Οἱ ὀριστικοὶ
σύνδικοι λαμβάνουν παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων λογαρια-
σμὸν, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 481 περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πρακτό-
ρων εἴρηται.

528. Οἱ σύνδικοι φέρουν τὸ πρόσωπον τῆς ὁμάδος τῶν δα-
νειστῶν· ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἂν
ᾖ ἀνάγκη ἐπιχειροῦσι, δυνάμει τοῦ περὶ ἐνώσεως συναλλάγ-
ματος καὶ χωρὶς τινος ἄλλου ἐπισήμου ἐγγράφου, τὴν πώλησιν
τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶνπραγματειῶν καὶ ὅλων
τῶν κινητῶν του, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ
χρέους αὐτοῦ, τὰ πάντα ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ χωρὶς
νὰ προσκληθῇ ὁ πτωχεύσας.

529. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀποδίδονται, κατ' ἐγκρισιν
τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν
του τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἱμάτια, στρώματα καὶ
ἐπιπλα. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη γίνεται κατὰ πρότασιν τῶν συνδί-

κων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ κάμουν καταγραφὴν τῶν ἀποδιδομένων πραγμάτων.

530. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, ὁ πτωχεύσας ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, λόγῳ βηθήματος, μέρος χρημάτων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων του. Οἱ σύνδικοι προβάλλουν περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ δὲ δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποφασίζει περὶ τούτου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς ἀδόλου προαιρέσεώς του, καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ὑποφέρει οἱ δανεισταὶ του.

531. Ὅσακις ὑπάρχῃ ἔνωσις δανειστῶν, ὁ εἰσηγητὴς κάμνει πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν περιστατικῶν. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἀποφασίζει, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ παρόντος βιβλίου εἶρηται, ἂν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστὸς καὶ ἀποκαταστάσιμος ἢ ὄχι· ἂν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου ἦναι ἀποφατικὴ, παρέχει τεκμήριον χρεωκοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις παραπέμπεται δικαιοματικῶς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 526 εἶρηται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

532. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων, εἰσαχθεῖσα πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὀριστικῶν συνδίκων, οὗτοι μόνον δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὰ πρὸς πώλησιν· χρεστοῦ

δὲ νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τοῦτο ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

533. Οἱ σύνδικοι θέλουν παραδώσει εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατὰ-λογον τῶν δανειστῶν, τῶν ἀντιποιοιμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινητῶν· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει νὰ πληρωθοῦν οἱ δανει-σταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τὰ ὅποια ἤλουν συναχθῆ. Ἐὰν ὑπάρχουν δανεισταὶ ὁμολογητοῦντες τὸ προνόμιον, τὸ δικα-στήριον ἀπορραΐζει, τὰ δὲ ἔξοδα πληρόνται παρὰ τῶν ἀποτυ-χόντων, καὶ δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος.

534. Ὁ δανειστὴς, ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἐν πτωχεύσει εὐρι-σκομένων, θέλει μεθέξει εἰς τὰς διανομὰς ὧλων τῶν ὁμάδων μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς του.

535. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων, δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως.

536. Οἱ σύνδικοι ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ παραλαμβάνουν τὰ ἐνέχυρα πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρόντες τὸ χρέος.

537. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὸ ἐνέχυρον, πωλεῖται παρὰ τῶν δανειστῶν, καὶ, ἂν ἡ τιμὴ του ὑπερβαίνει τὸ δάνειον, τὸ περίσσευμα παραλαμβάνεται παρὰ τῶν συνδίκων· ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀποπληρωμὴν, ὁ ἔχων τὸ ἐνέχυρον δανειστὴς λαμ-βάνει εἰς τὴν διανομὴν μετοχὴν περὶ τοῦ υπολοίπου.

538. Οἱ δι' ἐγγυήσεως ἠσφαλισμένοι δανεισταὶ θέλουν συμ-περιληφθῆ εἰς τὴν ὁμάδα, ἀφαιρουμένων τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια ἔλαβον τυχὸν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ ἐγγυητὴς περιλαμ-βάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτω-χεύσαντος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

539. Ἐάν ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τῆς τιμῆς τῶν κινητῶν ἢ καὶ συγχρόνως, μόνοι ἐκ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων συνέρχονται, καθ' ὅσα μένουν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενα, μετὰ τῶν ἀνεγγύων (chirographaires) δανειστῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὁμάδα τῶν τελευταίων τούτων.

540. Ἐάν τὰ κινητὰ, πωληθέντα πρὸ τῶν ἀκινήτων, δώσουν ἀφορμὴν εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας χρηματικὰς διανομὰς πρὶν διανεμηθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὀλοκληροῦ τοῦ δανείου των, ἐνεργουμένων χρεῖας κολούσης τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων.

541. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν περὶ τάξεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπόφασιν, ὅσοι ἐκ τῶν δανειστῶν τούτων τύχουσιν ἐπωφελοῦς τάξεως (viendront en ordre utile), ὥστε νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων ὅλα τὰ δάνεια, δὲν θέλουν λάβει τὸ ὅλον τῶν ἐνυποθήκων δανείων των εἰμὴ ἡλλατωμένον κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη συνελθόντες μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν· τὰ δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως προερχόμενα χρήματα δὲν μένουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐκπτώσις αὕτη.

542. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων εἰμὴ μέρος μόνον τῶν δανείων των, ἐνεργοῦνται τὰ ἐξῆς.

Τὰ ἐπὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των

κανονίζονται ὁριστικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων των, τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατὰταξιν αὐτῶν. Ὅσα δὲ χρήματα ἤθελον λάβει ἐκ τῆς προγεγονυῖα; διανομῆς ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μετοχῆς των καὶ μεταφέρονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν.

543. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοὶ ἀνέγγυοι δανεισταί.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

544. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, τὰ ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα καὶ αἱ ἀγωγαὶ τῶν γυναικῶν κανονίζονται ὡς ἐπεξῆς.

545. Αἱ ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμένοι γυναῖκες, αἱ ἔχουσαι χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κοινὰ μὲν ἀλλὰ χωρὶς νὰ βάλωσιν ἀκόμη εἰς τὴν κοινότητα τὰ ἀκίνητά των, ἀπολαμβάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα ἀκίνητα, καὶ ὅσα τυχόν μετὰ τὸν γάμον προσέλαβον ἐκ κληρονομίης, ἀπὸ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ δι' αἰτίαν θανάτου (à cause de mort).

546. Ἀπολαμβάνουν ὡσαύτως ὅσα ἀφ' αὐτῶν εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα ἀπέκτησαν ἀκίνητα, μὲ χρήματα προσερχόμενα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦνται ῥητῶς εἰς τὸ τῆς κτήσεως ἐγγράφον ἢ χρήσις τῶν χρημάτων τούτων, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλον ἐπιστήμου ἐγγράφου πόθεν ταῦτα ἐπῆγασαν.

547. Ἰφ' ὅποιονδήποτε ὅρον καὶ ἂν ἦναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένης περιπτώσεως, τὸ κατὰ νόμον τεκμήριον

εἶναι ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας του, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

548. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 545 καὶ 546 πηγάζουσιν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρεὴ καὶ τὰς ὑποθήκας, εἴτε ἐκούσιως ὑπεχρεώθη εἰς τοῦτο, εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθη.

549. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, νὰ κινήσῃ καμμίαν ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν εἰς τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα περιεχομένων πλεονεκτημάτων καὶ ἀμοιβαίως, οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων.

550. Ἄν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρεὴ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι ἔκχευε τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἀνδρὸς της· ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κινήσῃ καμμίαν κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 547 εἶρηται.

551. Ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, δὲν ἔχει δικαίωμα ὑποθήκης περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν, τὰ ὅποια ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι ἔφερεν εἰς προῖκα, περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ γάμου ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων της καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἔνεκα τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς της συνομολογηθέντων χρεῶν, εἰμὴ μόνων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ὅποια κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνήκον εἰς τὸν σύζυγόν της.

552. Ἐξομοιοῦται κατὰ τοῦτο μὲ τὴν γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου ἔμπορος, ἡ γυνὴ ἥτις

ἤθελε νὰ νυμφευθῇ υἱὸν ἐμπόρου, μὴ ἔχοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κἀνὲν ἔργον ἢ ὠρισμένον ἐπάγγελμα, καὶ γενόμενον μετὰ ταῦτα ἔμπορον.

553. Ἐξαιρεῖται τῆς διατάξεως τῶν ἀρθρῶν 549 καὶ 551, καὶ θέλει ἀπολαύει ὅλων τῶν τῆς ὑποθήκης δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ὁ πολιτικὸς νόμος δίδει εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ γυνὴ τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ ἐμπόρου ὠρισμένον ἐπάγγελμα. Πλὴν ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν γυναικᾶ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ γαμηλίου ἔτους.

554. Ὅλα τὰ ἐπιπλα (meubles meublans) καὶ τὰ κινητὰ πράγματα, οἱ ἀδάμαντες, αἱ εἰκόνες (tableaux), τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ σκεύη καὶ ἄλλα πράγματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνδρὸς ἡ τῆς γυναικὸς ὑπάρχοντα, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖναι ὁ ὅρος τοῦ γαμηκοῦ συναλλάγματος, ἀνήκουσιν εἰς τοὺς δανειστάς· ἡ δὲ γυνὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλο τι παρὰ τὰ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν ἱμάτια καὶ ὀθόνια (linge), τὰ ὅποια ἤθελεν παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 529.

Δύναται ὅμως ἡ γυνὴ νὰ λάβῃ τὰ τιμαλφῇ (bijoux), τοὺς ἀδάμαντας, καὶ τὰ σκεύη, τὰ ὅποια ἤθελεν ἀποδείξει διὰ καταλόγου νομίμως συντεταγμένου καὶ ἐπισυνημένου εἰς ἔγγραπον, ἡ δι' ἀδολιευτῶν ἀπογραφῶν, ὅτι ἐδόθησαν πρὸς αὐτὴν λόγῳ προικὸς, ἢ ὅτι τὰ ἔλαβεν ἐκ κληρονομίας μόνον.

555. Ἡ γυνὴ, ἥτις ἤθελεν ὑπεξαίρεσει, ὑπεξαγάγει, ἢ ἀποκρύψει τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαληφθέντων κινητῶν πραγμάτων, πραγματείαις, ἐμπορικὰ γράμματα ἢ χρήματα, καταδικάζεται νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν ὁμάδα, καὶ προσέτι καταδίδεται ὡς συναίτιος δολίης χρεωκοπίας.

556. Δύναται προσέτι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ καταδιωγθῇ ὡς συναίτιος δολίης χρεωκοπίας ἡ γυνὴ, ἥτις ἤθελε δανείσει τὸ ὄνομά της ἢ ἤθελε μεσολαβήσει εἰς δολίαις πράξεις, γενομένας παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κατὰ τῶν δανειστῶν του.

557. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτημένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν πραγμάτων.

558. Τὰ ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον, θέλουν διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἐνόρκως βεβαιωμένων δανείων τῶν.

559. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, οἱ σύνδικοι θέλουν παραδίδει κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει, ἂν κριθῇ εὐλογον, νὰ γενῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομὴ, τῆς ὑποίας προσδιορίζει τὸ ποσόν.

560. Οἱ δανεισταὶ θέλουν εἰδοποιηθῇ περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς.

561. Κάμμία πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ, ἂν δὲν ἐκφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τοῦ δανείου ἐγγράφον. Ὁ ταμίας σημειώνει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τὴν γενομένην πληρωμὴν, ὁ δὲ δανειστής ἐξοφλεῖ τὸν περὶ τῆς διανομῆς κατάλογον, ὑπογράφων τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ περιθώριον.

562. Ὅταν ἡ ἐκκαθάρισις τελειώσῃ, οἱ δανεισταὶ θέλουν συγκροτήσῃ κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων συνέλευσιν, προεδρεύοντος τοῦ εἰσηγητοῦ. Οἱ σύνδικοι δίδουν τὸν λογαριασμόν τῶν, τὸ δὲ ὑπολειπόμενον θέλει ἀποτελέσῃ τὴν τελευταίαν διανομὴν.

563. Ἡ ἔνωσις τῶν δανειστῶν δύναται, εἰς ὁποιαδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὐρίσκηται ἡ ὑπόθεσις, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου τὴν ἀδειαν, ὥστε, καλεσθέντος ἐν τάξει τοῦ πτωχεύσαντος νὰ διαπραγματευθῇ καὶ ἐκποιήσῃ κατ' ἀποκοπὴν τὰ μὴπω ἀπειλημμένα (recounvres) δικαιώματα καὶ ἀγωγὰς· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουσι κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων
τοῦ πτωχεύσαντος.

564. Οἱ σύνδικοι τῆς ἐνώσεως, λαβόντες παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν ἀδειαν, προβαίνουν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων, κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ διατάξεις περὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων.

565. Ἐπὶ ὅτῳ ἐφεξῆς ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πᾶς δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερθεματίσῃ (surencherir)· τὸ δὲ ὑπερθεμα δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἐλαττόν τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς κτηματικῆς παραχωρήσεως.

566. Ἡ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη κτηματικὴ παραχώρησις εἶναι ἐκούσιος ἢ δικαστικὴ.

567. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκούσιου παραχωρήσεως προσδιωρίζονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν συμφωνίας.

568. Ἡ δικαστικὴ παραχώρησις δὲν σβύνει τὴν ἀγωγὴν τῶν

δανεισῶν τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκτήσῃ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀπαλλάττει μόνον τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν φυλάκισιν (contrainte par corps).

569. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν παραχώρησιν, χρεωστῇ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποion θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Ἡ αἴτησις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ (Ἄρθρ. 683) εἴρηται.

570. Ἡ αἴτησις δὲν διακρίπτει τ' ἀποτελέσματα τῆς καταδιώξεως· δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον, κληθέντων τῶν διαφερομένων, νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς καταδιώξεως.

571. Ὁ πτωχεύσας, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ παραχώρησεως αἴτησις ἤθελε γενῇ δεκτῇ, χρεωστῇ, κεκλημένων τῶν δανειστῶν του, νὰ κάμῃ ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν παραχώρησιν αὐτοπροσώπως καὶ ὄχι δι' ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας του, ἢ, ἐμποροδικεῖον μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὸ δημαρχεῖον (maison commune) ἐν ἡμέρᾳ συνεδριάσεως. Ἡ δηλοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος ἀποδεικνύεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιπτώσιν, δι' ἐκθέσεως γενομένης παρὰ τοῦ κλητῆρος, καὶ ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ δημάρχου.

572. Ἐὰν ὁ χρεώτης ᾖ ναι φυλακισμένος, ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ παραχώρησεως αἴτησίν του ἀπόφασις θέλει διαλαμβάνει καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς φυλάκῃς ἐξαγωγῆς του μεθ' ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας καὶ συνειθισμένας προφυλάξεις, διὰ νὰ κάμῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλοποίησιν.

573. Τὸ ὄνομα, τὸ παρῶνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ χρεώτου θέλουσι καταχωρίζεσθαι εἰς ἐπὶ τούτου πίνακος, ἐκτεθειμένους εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικεῖου τῆς κατοικίας του, ἢ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπέχοντος τόπον ἐμπορικοῦ, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων τοῦ δημαρχείου καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον.

574. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς παραδεχομένης τὴν περὶ παραχωρήσεως αἵτησιν τοῦ χρεώστου, οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὴν πώλησιν τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων τοῦ χρεώστου, ἥτις ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ὀρισθείσας διατυπώσεις εἰς τὰς παρὰ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν γενομένας πωλήσεις.

575. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ περὶ παραχωρήσεως αἰτήσεις·

α'. Τῶν ἀντιβαδιαζῶν (*stellionataires*), τῶν δολίων χρεωκόπων, τῶν ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἐπ' αἰσχροκερδεῖα (*escroquerie*) καταδικασθέντων, καὶ τῶν ὑπολόγων·

β'. Τῶν ξένων, τῶν ἐπιτρόπων, τῶν διαχειριστῶν καὶ τῶν θεματοφυλάκων (*depositaires*).

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διεκδικήσεως (*revendication*).

576. Ὁ πωλητὴς δύναται, πτωχεύσεως γενομένης, νὰ διεκδικήσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ πωληθείσας πραγματείας, καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν τιμὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς κατωτέρω ὀρισμένους.

577. Ἡ διεκδικήσις δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ ἐνὸς αἰ' διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀποσπαλεῖσαι πραγματεία εὐρίσκονται καθ' ὁδὸν, καὶ πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνετέθη ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν.

578. Δὲν δύναται προσέτι νὰ γενῇ διεκδικήσις πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι, πρὶν εἶτι φθάσωσιν, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βράσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν ἢ ἀγωγιαστικῶν.

579. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα οὗτος ἐμπλήρωσε τυχὸν ἕνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας

ἢ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐνεκα τῶν τοιούτων ὀφειλόμενα, ἂν τυχὸν δὲν ἐξωφλήθησαν.

580. Διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ περὶ πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἀναγνωρισμένη ἡ ταυτότης, καὶ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ δεσμίδες (les balles), οἱ κάδοι ἢ τὰ τυλίγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν αἱ πραγματεῖαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πωλήσεως, δὲν ἀνοίχθησαν ὅτι τὰ σχοινία ἢ τὰ σημεῖα δὲν ἀφῆρέθησαν οὐδὲ ἡλλοιώθησαν, καὶ ὅτι δὲν ἐγένεεν ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν καμμία ἄλλοίωσις ἢ νόθευσις.

581. Δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐνὸς ὕπαρχουν ἀναλοίωτοι (en nature) ὅλοι ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστειλαντος· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθη ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ δοσοληψίας λογαριασμὸν.

582. Ὅσακις πρόκειται περὶ διεκδικήσεως, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ πραγματεῖαι εἶναι παρακατατεθειμέναι ἢ παραδεδομέναι πρὸς πώλησιν, οἱ σύνδικοι τῶν δανειστῶν δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰς περὶ ὧν ἡ διεκδίκησις πραγματείας, πληρόντες εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνημένην τιμὴν.

583. Διὰ τὰ ἀποσταλέντα ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμμάτια μὴ ἐμπρόθεσμα ἢ ἐμπρόθεσμα μὲν, μὴ πληρωμένα δὲ, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτὰ ταῦτα εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ιδιοκτῆμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ἦσαν προσδιωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποδεδεγμένων ἤδη συναλ-

λαγματικῶν ἢ ἄλλων γραμματικῶν, πληρωτέων εἰς τὴν διαμνοὴν τοῦ πτωχεύσαντος.

584. Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῇ διεκδίκησις περὶ γραμματικῶν σταλέντων, χωρὶς τινα περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν διαταγὴν, ἂν ταῦτα ἐπέρασαν εἰς λογαριασμὸν δόσοληψίας, ὅπου ὁ ἰδιοκτῆμων δὲν εἶναι εἰμὴ μόνον δανειστής· δὲν δύναται ὅμως νὰ γενῇ, ἐὰν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγείνεν ἡ ἀποστολὴ, ἦτον χρεώστης ὅποιασδήποτε ποιότητος.

585. Ὡς ἂν ὁ νόμος συγχωρῇ τὴν διεκδίκησιν, οἱ σύνδικοι ἐξετάζουν τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις· δύναται νὰ τὰς ἀποδεχθῶν μένει δὲ εἰς τὸν εἰσηγητὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀποδοχὴν· ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τὸν εἰσηγητὴν, ἀποφασίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

586. Καταδιώκεται ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ δύναται νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, ὅστις τῶν πτωχευόντων ἐμπόρων ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσότερας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων, δηλαδή:

α'. Ἐὰν αἱ οἰκιακαὶ του δαπάναι, τὰς ὁποίας χρεώσται νὰ καταγράφῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῇ ὑπερβολικαί.

β'. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλης ποσότητος χρημάτων εἰς παιγνίδια ἢ εἰς ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐκβάσις ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην.

γ'. Εάν εξαγεται από την τελευταίαν απογραφὴν του, ὅτι, ἐνῶ ἡ περιουσία του ἦτον πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν κατωτέρα τοῦ χρέους του, ἐδανείσθη σημαντικὰς ποσότητας χρημάτων, καὶ ἂν ἐπώλησε πραγματείας ἐπὶ ζημίᾳ ἢ κατωτέρῳ τῆς ἀγοραίας τιμῆς·

δ'. Εάν ἐξέδωκε πιστωτικὰ ἢ κυκλοφορικὰ γραμμάτια (signatures de crédit ou de circulation) ποσότητός τινος τριπλασίας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περιουσίας του.

587. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἀπλὸς χρεωκόπος καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἤθελε κάμει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 440 ὀριζομένην δηλοποίησιν·

Ὅστις φυγὼν, δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς πράκτορας καὶ τοὺς συνδίκους κατὰ τὰς ὀρισμένας προθεσμίας, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος·

Ὅστις ἐμφάνισθ βιβλία ἀτάκτως συντεταγμένα, μὴ ἐμφαίνοντα ὅμως διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην δολιότητα, ἢ ὅστις δὲν τὰ ἐμφάνισθ ὅλα·

Ὅστις μέτοχος ὢν ἐταιρίας τινὸς, δὲν ἤθελε πράξει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 440.

588. Περὶ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας κρίνουν οἱ πλημμελειοδίκαι κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων ἢ ἐνὸς τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ Εἰσαγγελέως.

589. Τὰ ἐν ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ δικαστικὰ ἐξόδα πληροῦνται παρὰ τῆς ομάδος, ἐὰν ἡ περὶ τῆς καταδιώξεως αἵτησις ἔγεινε παρὰ τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως.

590. Εάν ἡ περὶ καταδιώξεως αἵτησις ἔγεινε παρ' ἐνὸς τῶν δανειστῶν, τὰ ἐξόδα πληροῦνται παρὰ τούτου, ἂν ὁ κατηγορηθεὶς ἀπολυθῇ· ἐὰν ὅμως καταδικασθῇ, τὰ ἐξόδα λογίζονται εἰς βάρος τῆς ομάδος.

591. Οἱ εἰσαγγελεῖς χρεωσοῦν νὰ ἐκκαλῶσιν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικῶν, ὡςάκις, ἀνακρινομένης τῆς ὑποθέ-

σεως, ἤθελον παρατηρήσει ὅτι τὸ περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας τεκμήριον εἶναι τοιοῦτον, ὥστε δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς τεκμήριον δολίας χρεωκοπίας.

592. Ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κηρύττῃ ὅτι ὑπάρχει ἀπλὴ χρεωκοπία, χρεωστῇ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον καὶ δύο ἐτῶν τὸ πολὺ. Αἱ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ καταχωρίζονται εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

593. Κηρύττεται δόλιος χρεωκόπος πᾶς πτωχέυσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων δηλαδή:

α. Ἐὰν παρεισῆγαγε δαπάνας ἢ ζημίας πλαστὰς, ἢ δὲν δικαιολογῇ τὴν χρῆσιν ὧν τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων εἰσπραξέων.

β. Ἐὰν ὑπεξείρῃ ποσότητά τινὰ χρημάτων, δάνειον, πραγματείας, ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ ὅποιάδηποτε κινητὰ πράγματα.

γ. Ἐὰν ἔκαμε πωλήσεις, διαπραγματεύσεις ἢ δωρεὰς πλαστὰς.

δ. Ἐὰν παρεισῆγαγε χρεὴ πλαστουρηγμένα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ δανειστῶν πλαστῶν, εἴτε δι' εἰκονικῶν ἐγγράφων, εἴτε γενομένου χωρὶς τινος αἰτίας χρεώσεως διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ δι' ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων.

ε. Ἐὰν, λαβὼν εἰδικὴν τινὰ ἐντολὴν, ἢ λαβὼν εἰς παρακαταθήκην χρήματα, ἐμπορικὰ γραμμάτια, προϊόντα τῆς γῆς ἢ πραγματείας, μετεχειρίσῃ πρὸς ζημίαν τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς πα-

ρακαταθήκης καὶ εἰς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ χρήματα ἢ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, καὶ ὅποια ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης·

ζ'. Ἐὰν ἠγόρασεν ἀκίνητα ἢ κινητὰ κτήματα ὑπὸ ξένου ὀνόματος·

ζ'. Ἐὰν ἔκρυψε τὰ βιβλία του.

594. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς δόλιος χρεωκόπος καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος·

Ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἔχει βιβλία, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία δὲν ἐμφαίνουσι τὴν ἀληθῆ τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατάστασιν·

Ὅστις, τυχὼν προπεμπτηρίου, δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον.

595. Ἡ δολία χρεωκοπία καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικῶν αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων, ἐπὶ τῇ κοινῇ φήμῃ ἢ ἐπὶ καταμηνύσει τῶν συνδίκων ἢ τινος ἄλλου τῶν δανεισῶν.

596. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εὗρεθῇ καὶ κηρυχθῇ ἔνοχος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένων ἀδικημάτων, τιμωρεῖται μὲ τὰς περὶ δολίου χρεωκοπίας ὠρισμένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινάς.

597. Κηρύττονται συναίτιοι δολίου χρεωκοπίας, καὶ καταδικάζονται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὸν κατηγορηθέντα ποινάς, ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ, ὅτι συνεννόησαν μὲ τὸν χρεωκόπον διὰ νὰ κρύψωσιν ἢ νὰ ὑφαιρέσωσιν ὅλα τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα πράγματά του, ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ ὅτι ἀπέκτησαν πλαστὰ δάνεια, καὶ, προκειμένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς δι' ὅρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων τῶν, ἤθελον ἐπιμένει αἰτοῦντες νὰ λογισθῶσιν ὡς ἀληθεῖ καὶ ἀδολέυτα.

598. Ἡ ἀπόφασις ἥτις ἐπιβάλλει κατὰ τῶν συναίτιων δολίου χρεωκοπίας τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας ποινάς, θέλει τοὺς καταδικάσει προσέτι·

α. Νὰ ἀποκαταστήσουν ἀκέραια πρὸς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τὰ κτήματα, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγάς, τὰ δολίως ὑφαίρεθέντα·

β. Νὰ πληρώσουν πρὸς τὴν εἰρημένην ὁμάδα ἀποζημιώσεις ἰσότημον τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἐπροσπάθησαν νὰ ὑφαίρῃσιν δολίως.

599. Αἱ κατὰ τῶν χρεωκόπων καὶ τῶν συναιτίων αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν Κακουργιοδικῶν τοιχοκολλῶνται καὶ προσέτι δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει
χρεωκοπίας.

600. Εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀπλῆς ἢ δολίας χρεωκοπίας καταδιώξεις καὶ καταδίκας, αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαί, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 598 διειλημμένων, ἀποχωρίζονται· πᾶσαι δὲ αἱ ἐν τῇ περὶ πτωχεύσεως ὀριθεῖσαι περὶ τῶν κτημάτων διατάξεις θέλουν ἐκτελεσθῇ, οὐδὲ δύνανται νὰ φερθῶσιν, ν' ἀνατεθῶσι ἢ νὰ μετακληθῶσιν εἰς τὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ Κακουργιοδικῶν δικαστήρια.

601. Χρεωστοῦν ἐν τοσούτῳ οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ διευθύνουν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς πᾶν ἔγγραφον ἢ βιβλίον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, τὰ ὁποῖα ἤθελον ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

602. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ βιβλία, τὰ παρὰ τῶν συνδικῶν διευθυθέντα, θέλουν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποιήσιμα διὰ τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου. Ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη γίνεται κατ' αἵτησιν τῶν συνδικῶν, οἵτινες ἡμποροῦν νὰ λάβουν

ιδιωτικά αντίγραφα ἢ νὰ ζητήσουν ἐπίσημα, τὰ ὅποια θέλουν δοθῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ γραμματέως.

603. Τὰ εἰρημένα ἔγγραφα καὶ βιβλία θέλουν ἀποδοθῇ μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες δίδουν ἀποδείξιν τῆς παραλαβῆς· ἐξαιροῦνται μολαταῦτα ὅσα κατὰ ῥητὴν διάταξιν τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

604. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις τοῦ πτωχεύσαντος διευθύνεται εἰς τοὺς ἑρέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἔχει οὗτος τὴν κατοικίαν του.

605. Ὁ ἀναφερόμενος χρεώσῃ νὰ ἐπισυνάπῃ εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὰ ἐξοφλητικά καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἐξώφλησεν ὁλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων πρὸς αὐτοῦ ὀφειλόμενα.

606. Ὁ πρὸς τοῖς ἑρέταις εἰσαγγελεὺς, κοινοποιηθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, θέλει διευθύνει ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ὑπάρχοντος Ἐμποροδικείου ἢ, ἂν μετὰ τὴν πτώχευσιν μετόχισε, πρὸς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυνήθωσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτεθειμένων.

607. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, ὅτε παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμποροδικείου θέλουν φροντίσει, ὥστε ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς νὰ τοιχοκολληθῇ καὶ νὰ μείνῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τε τὰ ἀκρατήρια

ἐκατέρων τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ τὸ δημαρχεῖον, καὶ νὰ καταχωρισθῇ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

608. Ὅστις τῶν δανεισῶν δὲν ἔλαβεν ὀλόκληρα τὰ πρὸς αὐτὸν ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται, διαρκούσης τῆς τοιχοκόλλησεως, νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἀπλῆς πρὸς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἀναφορᾶς, συνωδευμένης μὲ δικαιολογικὰ ἔγγραφα, ἂν ἡ χρεὶα τὸ καλῇ. Ὁ ἀνακόπτων δανειστῆς δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἀντίδικος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν, πλὴν ἐκ τούτου δὲν βλάπτονται τὰ ἄλλα του δικαιώματα.

609. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμποροδικείου θέλουν ἀποσεῖλει ἕκαστος κατ' ἰδίαν εἰς τὸν παρὰ τοῖς Ἐφέταις εἰσαγγελέα ὅσας συνήγαγον πληροφορίας, καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, καὶ πᾶσαν ἰδιαιτέραν ἐξακριβώσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ πτωχεύσαντος· προσθέτους δὲ καὶ τὴν περὶ τῆς αἰτήσεως τούτου γνώμην των.

610. Ὁ παρὰ τοῖς Ἐρέταις εἰσαγγελεὺς ἀναφέρει περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀφορμὴν του, ἐκδίδει ἀπόφασιν ἀποδοχομένην ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν. Ἡ αἴτησις, ἅπαξ ἀπορρίφθεῖσα, δὲν δύναται πλέον νὰ μεταγενῇ.

611. Ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις διευθύνεται εἰς τε τὸν εἰσαγγελέα καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὑποῖα ἡ αἴτησις εἶχε διευθυνθῇ, τὰ δὲ δικαστήρια ταῦτα διατάσσουσιν ν' ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ καὶ ν' ἀντιγραφῇ εἰς τὰ βιβλία των.

612. Εἶναι ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιβηδισταὶ, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ αἰσχροκερδεῖα καταδικασθέντες· καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπίτροποι, διαχειρισταὶ ἢ θεματοφύλακες, ὅσοι δὲν ἔδωκαν ἢ δὲν ἐκαθάρισαν τοὺς λογαριασμούς των.

613. Είναι προσδεκτός εις ἀποκατάστασιν ὁ ἀπλὸς χρεώκοπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν.

614. Κανεὶς τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἀν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΩ.

Διάταγμα περί τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου	Σελ.	3
Νόμος περί ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων.		5

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπόρων. »	9
Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.	11
Περὶ διαφορῶν ἐταιριῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν. . . .	13
Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.	17
Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων.	19
Περὶ χρηματιστηρίων.	21
Περὶ κολλυθιστῶν καὶ μεσιτῶν.	»
Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.	24
Περὶ παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.	25
Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.	27
Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.	28
Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.	29
Περὶ προβλέψεως.	30
Περὶ ἀποδοχῆς.	»

Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.	32
Περὶ προθεσμίας.	»
Περὶ ὀπισθογραφίσεως.	33
Περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου.	»
Περὶ τριτεγγυήσεως (aval).	»
Περὶ τῆς πληρωμῆς.	34
Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.	36
Περὶ δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ κομιστοῦ.	»
Περὶ τοῦ διαμετρυτικοῦ.	41
Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.	42
Περὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.	44
Περὶ παραγραφῆς.	45

BIBAIION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ πλοίων.	46
Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.	49
Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.	54
Περὶ πλοίαρχου.	55
Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος.	61
Περὶ τῶν ναυλωτῶν καὶ τῶν ναυλώσεων.	66
Περὶ τοῦ φορτωτοῦ.	67
Περὶ τοῦ ναύλου.	69
Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.	73
Περὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν.	77
Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.	81
Περὶ ἐγκαταλείψεως.	85
Περὶ ἀβαριῶν.	91
Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.	95

Περὶ παραγραφῶν.	98
Περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου.	99

BIBAION TPITON.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Γενικαὶ διατάξεις.	100
Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.	»
Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.	102
Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.	103
Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.	105
Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.	107
Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.	108
Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.	109
Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.	110
Περὶ λύσεως τῶν σφραγίδων καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.	»
Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν κινήτων πραγμάτων καὶ περὶ τῆς πράξεως τῶν ὀφειλομένων.	111
Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.	113
Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.	»
Περὶ συνελύσεως τῶν δανειστῶν τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξετασθέντα ἐβεβαιώθησαν δι' ὅρκου.	116
Περὶ συμβιβασμοῦ.	117
Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν.	119
Περὶ δανειστῶν διχόρων εἰδῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως Γενικαὶ διατάξεις.	120
Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.	122
Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.	123
Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν κινήτων πραγμάτων.	126

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτω-	
χεύσαντος.	127
Περὶ τῆς κτιματικῆς παραχωρήσεως.	"
Περὶ διεκδικήσεως.	129
Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.	131
Περὶ δολίας χρεωκοπίας.	133
Περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.	135
Περὶ ἀποκαταστάσεως.	136

22/09/25

903004

НБ ОНУ

~~26.246.~~

Н.178124.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

22/00/04

903004

НЕ ОНУ

~~з.б. 246.~~

Н. 178124.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова